

Finlands Banks årsberättelse 2009

EUROJÄRJESTELMÄ
EUROSYSTEMET

Finlands Banks årsberättelse 2009

EUROJÄRJESTELMÄ
EUROSYSTEMET

Finlands Bank

Grundad 1811

Besöksadress

Snellmansplatsen, Helsingfors

Postadress

PB 160, 00101 Helsingfors

Telefon

nationellt nummer 010 83 11

internationellt nummer +358 10 8311

Fax

09-17 48 72

SWIFT

SPFB FI HH

E-post

info@bof.fi

Fornamn.Efternamn@bof.fi

Finlands Banks webbplats

www.finlandsbank.fi

Regionkontor

Vanda

Säkerhetsdalsvägen 1, Vanda,

PB 160, 00101 Helsingfors

telefon 010 83 11

Kuopio

Puutarhakatu 4,

PB 123, 70101 Kuopio

telefon 010 83 11

Tammerfors

Koskikatu 9 C,

PB 325, 33101 Tammerfors

telefon 010 83 11

Uleåborg

Kajaaninkatu 8,

PB 103, 90101 Uleåborg

telefon 010 8311

Denna årsberättelse är en verksamhetsberättelse enligt 19 § i lagen om Finlands Bank.

Siffrorna i årsberättelsen baserar sig på uppgifter som fanns tillgängliga i februari 2010.

ISSN-L 1239-9337 (tryckt)
ISSN 1456-5781 (webbpublikation)
Multiprint Oy
Vanda 2010

Innehåll

Finlands Bank	5
Företal	7
Finlands Banks strategi	8
Verksamhet 2009	11
Monetär och ekonomisk politik	11
Finlands Bank i utformningen av penningpolitiken	11
ECB:s penningpolitik 2009	11
ECB-rådets ställningstaganden till den övriga ekonomiska politiken	15
Finlands Bank och den ekonomiska politiken i Finland	15
Forskning	17
Operativ bankverksamhet	22
Penningpolitiska operationer i euroområdet och Finland	22
Betalningssystem	31
Finlands Banks investeringsverksamhet	32
Risker och riskhantering i investeringsverksamheten	37
Finansmarknad och statistik	43
Stabilt och effektivt finansiellt system	43
Statistik	48
Kontantförsörjning	50
Beloppet eurosedlar utgivna i Finland ökar fortfarande i jämn takt	50
Översyn av kontantdepåsystemet har utretts	51
Sedelförpackningsrobot till Vanda i slutet av 2009	52
Antalets sedelförfalskningar har fortsatt att öka	52
Övrig verksamhet	54
Internationell verksamhet	54
Kommunikation	60
Ledning och organisation	64
Finlands Banks organisation	64
Ledningssystem	65
Personal	72
Budget och verksamhetskostnader	75
Miljö	79

Bokslut	81
Balansräkning	82
Resultaträkning	84
Bokslutsbilagor	85
Redovisningsprinciper	87
Noter till balansräkningen	90
Noter till resultaträkningen	96
Revisionsberättelse	103
Utlåtande om revision i enlighet med artikel 27 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken	104
 Bilagor	 105
Penningpolitiska åtgärder inom Eurosystemet 2009	105
Viktigaste finansmarknadsåtgärder 2009	106
Finlands Banks viktigaste remissyttranden 2009	111
Finlands Banks publikationer 2009	112
Tabellbilagor	115

Finlands Bank

Finlands Bank är nationell centralbank och monetär myndighet i Finland. Banken är medlem i Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och Eurosystemet. Verksamheten regleras av stadgan för ECBS och lagen om Finlands Bank.

Som nationell centralbank och medlem i Eurosystemet främjar Finlands Bank prisstabilitet, effektiva och funktions-säkra betalnings- och finanssystem och den europeiska finansiella integrationen. Banken sörjer för sin del för det finländska finanssystemets funktions säkerhet och effektivitet och deltar i utvecklingen av systemet.

Till bankens kärnfunktioner hör inte bara beredningen av penningpolitiken och övervakningen av den finansiella stabiliteten utan också operativa centralbanksuppgifter inom penningpolitik, betalningsväsende och kontantförsörjning. De penningpolitiska besluten fattas i ECB-rådet men verkställs decentraliserat av de nationella centralbankerna. Finland företräds i ECB-rådet av chefdirektören för Finlands Bank.

Direktionen för Finlands Bank bestod 2009 av ordföranden Erkki Liikanen, vice ordföranden Pentti Hakkarainen och de två övriga medlemmarna Sinikka Salo och Seppo Honkapohja. Nio riksdagsvalda bankfullmäktigeledamöter övervakar verksamheten i banken.

Europeiska unionens ändringsfördrag, som går under namnet Lissabonfördraget, undertecknades av medlemsstaterna 2007 och trädde i kraft den 1 december 2009. Fördraget fastställer prisstabilitet som mål för unionen och nämner Eurosystemet och Eurogruppen

för första gången. Målen och uppgifterna för ECBS är oförändrade.

Finlands Bank hade 2009 totalt ca 453 anställda utspridda på sex avdelningar, en revisionsenhet och fyra regionkontor. Regionkontoren i Vanda, Tammerfors, Uleåborg och Kuopio handlägger i huvudsak kontantförsörjningsuppgifter.

Nya Finansinspektionen (FI) som inledde sin verksamhet 2009 ligger administrativt vid Finlands Bank men är självständig i sina beslut. Finansinspektionen hade 2009 ca 211 anställda. FI ger ut en egen verksamhetsberättelse.

Finlands Banks direktion.
På bilderna uppfifrån och ned direktionens ordförande Erkki Liikanen, direktionens vice ordförande Pentti Hakkarainen, Sinikka Salo och Seppo Honkapohja.

Företal

I början av 2009 drabbades världen av en djup rädsla för att 1930-talet skulle upprepa sig. Då lamslogs världshandeln av protektionism och finansmarknaderna av bankkonkurser. Förtroendekrisen på finansmarknaderna var som djupast i mars, när bland annat världens börskurser efter kraschen var som lägst och utsikterna för världshandeln svaga långt in på våren. Även om det finansiella systemet i slutet av 2008 hindrades från att kollapsa var förtroendet för bankerna fortfarande lågt vid början av 2009. Centralbankerna upprätthöll aktivt likviditeten i bankerna och bidrog genom extraordinära penningpolitiska åtgärder till att återställa förtroendet för finansmarknaderna.

Centralbankerna deltog också intensivt i den ekonomisk-politiska debatten överlag. Bland annat ECB-rådet poängterade att de finanspolitiska stimulansåtgärderna bör vara omedelbara, selektiva och temporära. Rådet underströk också att protektionism inte är lösningen på de problem som krisen skapat utan kunde förlänga och fördjupa krisen markant om den spred sig.

Mot sommaren började den finansiella verksamheten successivt återhämta sig. Under andra halvåret ökade världshandeln snabbt, tillväxten i tillväxtekonomierna tog fart och även i utvecklade länder var botten nådd. Regeringarnas stora stimulanspaket och minskade skatteinkomster till följd av recessionen resulterade dock i kraftigt ökade offentliga underskott.

De lyckade gemensamma statliga åtgärderna världen över byggde på ett gott samarbete mellan centralbankerna

och regeringarna. Till skillnad från 1930-talet hade regeringarna och centralbankerna gemensamma institutioner, t.ex. Internationella valutafonden, som tillhandahöll ett forum för samordning av åtgärderna och material och analyser till underlag för de politiska besluten.

Som medlem i Europeiska centralbankssystemet deltog också Finlands Bank i motåtgärderna mot krisen. Vi deltog på många plan i Eurosystemet i lägesanalyser och i planläggningen och genomförandet av penningpolitiska åtgärder. I Finland har centralbanken med sin expertis också stått till förfogande för regering och riksdag.

Även om det finansiella systemets funktionsförmåga har återställts och den globala tillväxten tagit fart omges konjunkturerna fortfarande av stor osäkerhet. Den ekonomiska politiken står i den närmaste framtiden inför de stora utmaningarna att få den ekonomiska återhämtningen på en tillräckligt säker grund och att avveckla de massiva stimulansåtgärderna.

9 februari 2010
Erkki Liikanen

Finlands Banks strategi

Strategiarbetet fokuserades på att genomföra den nya strategi som antogs i slutet av 2008, analysera lärdomarna av finanskrisen och befästa samarbetet mellan Finlands Bank och nya Finansinspektionen som inledde sin verksamhet den 1 januari 2009.

I enlighet med strategin upprättades ett miljöprogram för banken. Enligt den processledningsmodell som hade lanserats året innan infördes två nya processer: en process för inhemsk ekonomisk-politisk påverkan och en process för stabilitetsanalys. För penningpolitisk analys och beredning och för penningpolitiska operationer och likviditetshantering hade processmodellen införts redan i slutet av 2008.

Inom kompetensförsörjningen breddades vägen för unga medarbetare i expertbefattningar att delta i det penningpolitiska beredningsarbetet och i nätverk med erfarna kolleger. För att förenkla rutinerna och förbättra den vertikala informationsgången och motivationen delegerades allt fler beslut till avdelningarna.

Tre arbetsgrupper tillsattes för att utvärdera omvärldseffekterna av finans- och ekonomikrisen. I det arbetet deltog nästan

var tionde medarbetare. Arbetsgrupperna hade till uppgift att göra en omvärldsanlys och utifrån den ge rekommendationer till förbättringsåtgärder. Några av förslagen beslutades genomföra direkt och ett flertal ska utredas ytterligare under början av 2010. Erfarenheterna av arbetet i arbetsgruppen var positiva och banken kommer att fortsätta med detta arbetssätt under 2010.

Finlands Bank är en aktiv och konstruktiv medlem av Eurosystemet

Finlands Bank främjar prisstabilitet och finansiell stabilitet, effektivitet och europeisk integration. Banken svarar för kontantförsörjningen i Finland och för landets valutareserv. Genom sin verksamhet skapar banken förutsättningar för ekonomisk tillväxt och sysselsättning.

SERVICEKOMPETENS OCH INFLYTANDE

Finlands Banks framgång inom Eurosystemet bygger på forskning och analys.

Banken utövar inflytande i den inhemska ekonomiska politiken genom sin samlade makroekonomiska och finansiella expertis.

För finansmarknadsaktörerna i Finland garanterar banken centralbankstjänster som håller internationell standard.

Den svarar för landets kontantförsörjning och utvecklar dess kvalitet, effektivitet och säkerhet.

Allmänhetens förtroende för Finlands Bank och kunskap om bankens och Eurosystemets verksamhet ökas genom effektiv och riktad information.

EKONOMISK RESURSANVÄNDNING

Finlands Banks finansiella tillgångar förvaltas enligt internationella åtaganden och krishanteringsbehov med sikte på en stabil vinstfördelning utan att kapitaltäckningen äventyras.

Finlands Bank hör till de effektivaste centralbankerna i EU räknat i antal anställda och verksamhetskostnader.

VÄLFUNGERANDE INTERNA PROCESSER

Finlands Banks interna rutiner effektiviseras och förbättras genom processledning.

Finlands Bank och Finansinspektionen ökar informationsutbytet och utvecklar arbetsfördelningen.

Bankens informations- och kommunikationstekniska miljö möjliggör ett effektivt arbete oberoende av tid och plats.

Bankens verksamhet är ekologiskt hållbar.

KOMPETENSUTVECKLING OCH ARBETSHÄLSA

Personalens kompetens höjs.

Finlands Banks forskning håller internationell standard på sina fokusområden.

Genom samarbete skapar vi glädje och nytänkande i det dagliga arbetet.

Finlands Banks forskningsinstitut för transitionsekonomier (BOFIT) höll i maj 2009 en Rysslandsdag på Ständerhuset.

Monetär och ekonomisk politik

Finlands Bank i utformningen av penningpolitiken

Som medlem av ECB-rådet deltar chefdirektören för Finlands Bank i de penningpolitiska besluten, och experter från banken medverkar i den penningpolitiska beredningen och annat bakgrundsarbete, främst i penningpolitiska kommittén och dess arbetsgrupper. Finlands Bank är expert på Finlands ekonomi i Eurosystemet och på euroområdet ekonomi i Finland. Till de viktigare uppgifterna hör att ta fram en prognos för Finlands ekonomi som en del av prognosen för euroområdet. Under första halvåret 2009 fokuserades beredningsarbetet på att säkerställa att penningpolitiken och den likviditet som tilldelats banksystemet fick tillräckligt genomslag i marknadsräntorna. Under andra halvåret låg tyngdpunkten på utfasningen av de extraordinära penningpolitiska åtgärderna, dvs. på utvärdering av s.k. exitstrategier. Under året genomfördes flera studier av den ekonomiska utvecklingen, ECB:s penningpolitik och penningpolitikens effekter. Prognoserna för Finlands ekonomi publicerades i specialnumret *Talouden näkymät* av kvartalstidskriften *Euro & talous* i mars och september.

ECB:s penningpolitik 2009

ECB-rådets penningpolitik är inriktad på att hålla inflationen för euroområdet mätt med det harmoniserade konsumentprisindexet (HIKP) under men nära 2 % på medellång sikt. ECB-rådet följer och analyserar konjunkturutsikterna för euroområdet och sätter sin styrränta på nivåer som bäst bidrar till prisstabilitet

på medellång sikt. Något inflationstryck fanns inte längre 2009 men den makroekonomiska omvärlden präglades fortfarande av extremt stor osäkerhet till följd av den globala finanskrisen. Mot slutet av året började osäkerheten successivt minska. Inflationen var fortsatt låg.

ECB-rådet sänkte räntorna kraftigt under första halvåret 2009. Också likviditet tillhandahölls rikligt till stöd för banksystemet och utbudet av finansiering till ekonomin. Inflationstrycket minskade framför allt på grund av de försvagade konjunkturutsikterna. Den ekonomiska tillväxten och särskilt världshandeln mattades av under andra halvåret 2008 och första halvåret 2009. De försvagade utsikterna speglade till en stor del störningarna på finansmarknaderna. Efterfrågan i såväl världsekonomin som euroområdet beräknades minska för en lång tid. Också penningmängds- och utlåningsökningen saktade av. Dessa faktorer stödde bedömningen att inflationstakten skulle ligga kvar på nivåer som är i linje med eller lägre än definitionen av prisstabilitet över den period som är penningpolitiskt relevant.

ECB-rådet sänkte räntorna fyra gånger under första halvåret 2009, med sammanlagt 1,5 procentenheter. Sista gången var i maj och därefter låg räntan på huvudsakliga refinansieringstransaktioner (refiräntan) under resten av året på 1 %. Dessutom beslutade ECB-rådet att fortsätta med sitt utvidgade kreditstöd. För att stödja kreditgivningen började Eurosystemet i juni genomföra likvidiserande långfristiga refinansieringstrans-

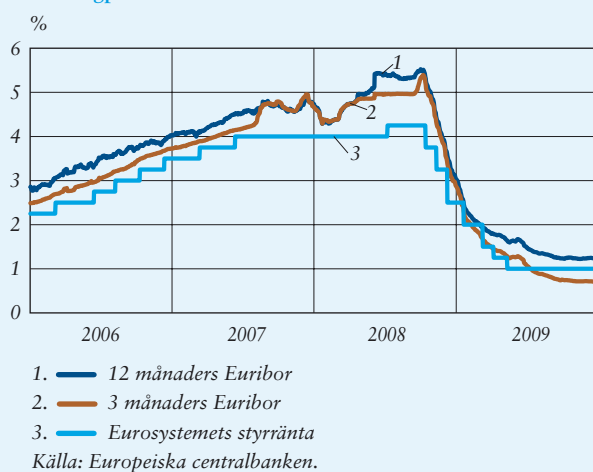
aktioner med en löptid på ett år som fortsättning på de transaktioner som genomförts sedan oktober 2008. Transaktionerna hade till en början formen av fastränteanbud med full tilldelning. Vid mötet i maj fattade ECB-rådet vidare principbeslutet att köpa säkerställda obligationer i euro utgivna i euroområdet till ett nominellt värde av 60 miljarder euro. Syftet med besluten var att få penningmarknadsräntorna att fortsätta sjunka, att uppmuntra bankerna att upprätthålla och öka sin utlåning till kunderna, att förbättra marknadslikviditeten inom viktiga segment av marknaden för privata räntebärande värdepapper och att underlätta finansieringsvillkoren för banker och företag.

De åtgärder som ECB-rådet vidtog när finanskrisen eskalerade underlättade tillgången på likviditet i banksektorn

och gav stöd åt den ekonomiska återhämtningen i euroområdet. Åtgärderna syftade till att stödja både hushåll och företag. De långfristiga refinansieringstransaktionerna speglades framför allt i sjunkande marknadsräntor. Trots att referäntan låg kvar på 1 % sjönk de korta Euriborräntorna långt under den nivån (diagram 1). Även interbankräntan Eonia sjönk klart. Eonia var mer eller mindre hela året lägre än 1 månads Euribor men något högre än ECB:s inlåningsränta (räntan på inlåning över natten).

I samband med beslutet om utvidgat kreditstöd i maj och vid alla möten därefter betonade ECB-rådet att de extraordinära åtgärder som inte kommer att behövas i samma utsträckning som tidigare kan avvecklas snabbt och likviditet kan effektivt dras in. På detta sätt ville ECB-rådet hålla inflationsförväntningarna fast förankrade på medellång sikt även framöver. Vid novembermötet meddelade rådet att läget på finansmarknaderna hade normaliserats till den grad att likviditetstillförande åtgärder inte skulle komma att behövas i samma utsträckning som tidigare. I december beslutade ECB-rådet att fortsätta genomföra de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna som fastränteanbud med full tilldelning. Den sista med en löptid på 6 månader kommer att annonseras den 31 mars 2010. Med dessa beslut fortsätter Eurosystemet att tillföra likviditet till banksystemet i euroområdet under en längre tid på mycket gynnsamma villkor. Men en del av de likviditetstillförande

Diagram 1.
Penningpolitisk transmissionsmekanism

åtgärderna kommer att fasas ut under 2010.

Den bakomliggande orsaken till de kraftfulla penningpolitiska likviderande transaktionerna var störningarna på finansmarknaderna som spreds till den reala ekonomin. Redan i januari 2009 kunde man se att störningarna hade haft mycket negativa effekter på den ekonomiska tillväxten i euroområdet. ECB-rådet insåg att spänningarna på finansmarknaderna skulle bromsa tillväxten ytterligare. Vid mötet i mars räknade rådet med att tillväxten skulle återhämta sig successivt först under 2010.

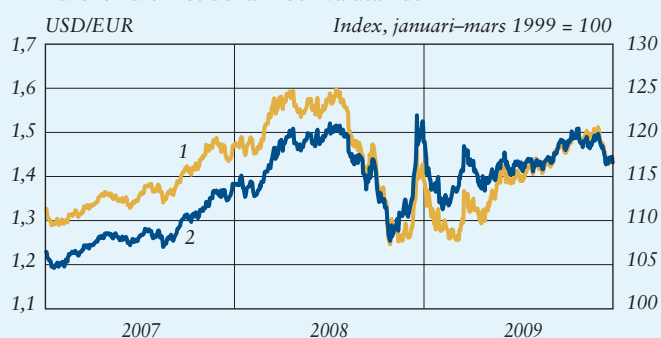
Tillväxten i euroområdet blev under första halvåret 2009 svagare än väntat men visade tecken på att bli positiv under andra halvåret. Efter augustimötet såg ECB-rådet allt fler tecken på normalisering i den ekonomiska aktiviteten i och utanför euroområdet. I november och december hade rådet fortfarande måttfulla förväntningar om tillväxten 2010. Enligt Eurostats preliminära beräkningar var BNP-tillväxten under tredje kvartalet 0,4 % på kvartalsbasis. Att förväntningarna var måttfulla berodde på att en del av de faktorer som stödde återhämtningen var tillfälliga och att anpassningen av balansräkningarna bedömdes påverka den ekonomiska utvecklingen både i och utanför euroområdet. Vidare bedömdes tillväxten 2010 bli ojämn och omges av många osäkerhetsfaktorer.

Vid sina två första möten 2009 utgick ECB-rådet från att riskerna för den ekonomiska tillväxten fortfarande klart var nedåtriktade och att det

fortfarande rådde exceptionellt stor osäkerhet om den kommande utvecklingen. Efter första kvartalet 2009 kvarstod osäkerheten om den ekonomiska utvecklingen men den exceptionellt stora osäkerheten på grund av störningarna på finansmarknaderna började minska. Efter mars 2009 bedömde ECB-rådet riskerna för tillväxten som balanserade. Stora makroekonomiska stimulanspaket och andra ekonomisk-politiska åtgärder kunde påverka återhämtningen mer än beräknat. Förtroendet kunde också stärkas och utrikeshandeln återhämta sig snabbare än väntat. Men störningarna på finansmarknaderna kunde leda till ytterligare negativa effekter på den reala ekonomin. Osäkerheten kunde också öka till följd av protektionistiska strömningar, fluktuerande råvarupriser och möjligen en okontrollerad korrigerande av globala obalanser. Balanserade risker och minskad osäkerhet speglades bland annat också i stigande värden på riskfyllda instrument praktiskt taget året ut. På valutamarknaden ledde detta till att US-dollar, av många betraktad som en säker investering, försvagades mot euron (diagram 2) när finanskrisen började lätta i mars. Euron fortsatte att stärkas nästan året ut.

Utlåningen från monetära finansinstitut till den privata icke-finansiella sektorn minskade under nästan hela 2009. Mot slutet av året planade den årliga ökningstakten i utlåningen till hushåll ut på en låg nivå. I utlåningen till icke-finansiella företag blev den årliga

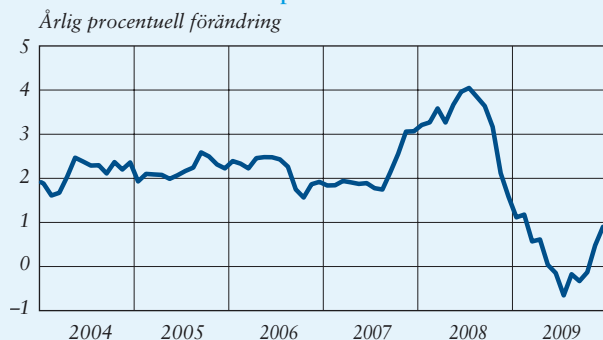
Diagram 2.
Eurons kurs mot dollarn och valutaindex

1. — Eurons genomsnittskurs i US-dollar (vänster skala)
2. — Snävt nominellt valutaindex för euron (höger skala)

Källor: Reuters och Europeiska centralbanken.

Diagram 3.
Harmoniserat konsumentprisindex för euroområdet

Källa: Eurostat.

ökningstakten mot slutet av året negativ. Företagsutlåningen reagerar normalt med eftersläpning på trendmässiga konjunkturförändringar. Mot bakgrund av den svaga utvecklingen i produktion och handel och den fortsatta osäkerheten i fråga om affärsutsikterna väntas utlåningen till icke-finansiella företag vara fortsatt dämpad. Förbättrade finansieringsvillkor stöder efterfrågan på lån framöver.

Baserat på konjunkturutsikterna och sin monetära analys hade ECB-rådet skäl att räkna med en fortsatt dämpad inflationstakt under hela 2009.

Inflationen blev också låg och rentav negativ under fem månader fram till november (diagram 3). Den negativa inflationen återspeglade främst baseffekter från nedgången i världsmarknadspriserna på råvaror för ett år sedan. Sedan inflationen som väntat åter blivit positiv räknade ECB-rådet i december med att inflationen skulle öka ytterligare framför allt beroende på uppåtriktade baseffekter i energi- och livsmedelskomponenterna under den närmaste framtiden. Över den period som är penningpolitiskt relevant väntade rådet ändå att inflationen skulle förbli måttlig.

Till växelkursmekanismen ERM2 hörde under hela 2009 Danmarks, Estlands, Lettlands och Litauens valutor, sedan Slovakien den 1 januari 2009 hade blivit medlem i EMU. Finanskrisen, som hade eskalerat mot slutet av 2008, skapade ett visst växelkurstryck även 2009. Störst var trycket på lettiska lats. Alla ERM-valutor höll sig inom

fluktuationsbanden. Den lettiska latsen låg med undantag för sommaren nära den övre kursen i sitt fluktuationsband (± 1 %). Trycket på latskursen underblåstes av Lettlands svaga ekonomiska utveckling och snabbt växande offentliga underskott. Kursutvecklingen påverkades positivt när Lettland åtog sig att genomföra de omstruktureringar som krävdes av Internationella valutafonden och EU.

ECB-rådets ställningstaganden till den övriga ekonomiska politiken

ECB-rådet betonade att regeringarna när de färdigställer sina budgetar för 2010 och sina medelfristiga budgetplaner måste leva upp till sitt åtagande och säkerställa att sunda och hållbara offentliga finanser omedelbart återställs i linje med stabilitets- och tillväxtpakten. Rådet underströk särskilt vikten av att införa ambitiösa och realistiska finanspolitiska exit- och konsolideringsstrategier, som ska underbyggas av konkreta strukturåtgärder. Enligt rådet bör strukturanpassningarna i varje fall inledas senast när ekonomin börjar återhämta sig och konsolideringsåtgärderna bör trappas upp 2011. Den strukturella konsolideringen måste bli avsevärt högre än det riktvärde på 0,5 % av BNP per år som fastställts i stabilitets- och tillväxtpakten. I länder med höga underskotts- eller skuldkvoter bör den årliga strukturanpassningen vara minst 1 % av BNP.

Strukturåtgärderna bör fokusera på utgiftssidan, eftersom skatterna och socialförsäkringsavgifterna redan är höga i de flesta euroländer. Med hänsyn till risken för en lägre potentiell ekonomisk

tillväxt i euroområdet under en längre tid anser ECB-rådet att regeringarna bör avpassa de offentliga utgifterna till de nya makroekonomiska förhållandena och snarast möjligt vända på den branta uppgången i utgiftskvoterna. Detta är viktigt inte minst för att klara budgetbördan av en åldrande befolkning.

En lägre tillväxtpotential ökar enligt ECB-rådet behovet av en kraftigare satsning på reformer som stöder en hållbar tillväxt och sysselsättning i euroområdet. Det kräver framför allt en lämplig lönesättning, en tillräckligt flexibel arbetsmarknad och effektiva arbetsincitament. Samtidigt behövs det snabbt en konkurrens- och innovationsfrämjande politik för att påskynda omstruktureringar och investeringar och skapa de affärsmöjligheter och produktivitetsvinster som behövs för att säkerställa en hållbar återhämtning. I det hänseendet spelar en lämplig omstrukturering och konsolidering av banksektorn en viktig roll. Sunda balansräkningar, effektiv riskhantering och tydliga och gedigna affärsmodeller utgör nyckeln till att stärka bankernas kapitaltäckning och motståndskraft mot chocker. Därigenom läggs grunden till en hållbar ekonomisk tillväxt och finansiell stabilitet.

Finlands Bank och den ekonomiska politiken i Finland

Bruttoproduktionen minskade i Finland ovanligt kraftigt 2009 när den globala finanskrisen spred sig till den reala ekonomin. Produktionen började minska redan under 2008 och enligt nationalräkenskaperna slutade den minska under

andra kvartalet 2009. Konjunktur-
nedgången var snabb och djup. Krisens
snabba förlopp och globala karaktär
skapade på olika håll exceptionellt stor
osäkerhet om konjunkturläget. I Finlands
Banks marsprognos började omfattningen
av BNP-minskningen ta form: brutto-
produktionen beräknades 2009 minska
med 5 %. I september 2009 nedrevideras
prognosen till -7,2 %. För 2010
beräknades bruttonationalprodukten bli
av samma storleksordning som 2009.
Den djupa recessionen lämnar i
ekonomin efter sig en barlast som blir
långvarig. Att åter nå upp till en
produktion likt den 2008 kan därför ta
lång tid.

Den globala recessionen speglades
framför allt i exporten från Finland.
Exporten minskade kraftigt under sista
kvartalet 2008 och första kvartalet 2009.
Finlands export domineras av investerings-
varor, vars efterfrågan har minskat kän-
nbart i många länder när investeringarna
mattats av till följd av finanskrisen. När
investeringarna åter tar fart i andra
länder speglas det nödvändigtvis inte
särskilt snabbt i exporten från Finland,
eftersom investeringarna kan ha
förändrats strukturellt och den ökade
efterfrågan kanske inte kan tillgodoses
genom finsk produktion. Finlands
försvagade priskonkurrenskraft under de
två senaste åren kan för sin del försämma
möjligheterna för finländska företag att
konkurrera om nya order på världs-
marknaden. Ekonomiska brytningsskeden
har en tendens att påskynda struktur-
omvandlingen, vilket skulle ställa krav på
omstruktureringar även i Finland. Därför
underströk Finlands Bank också behovet
av satsningar på produktutveckling och
nya marknader.

På grund av tvärstoppet i industri-
produktionen minskade också importen
nästan lika mycket som exporten. Bytes-
balansöverskottet fortsatte att minska
under 2009. Den trendmässiga för-
sämringen av bytesförhållandet stannade
av. De privata investeringarna minskade
kraftigt under 2009. Bostadsbyggnads-
investeringarna slutade falla under året
medan andra bygginvesteringar fortsatte
att mattas av. Också den privata kon-
sumtionen minskade. När osäkerheten
växer ökar hushållen i regel sitt sparande.
Däremot ökade löntagarnas reala

inkomster klart ännu 2009 på grund av tidigare kollektivavtal.

Sysselsättningen försämrades under 2009. Arbetslöshetsgraden steg med 1,8 procentenheter till 8,2 % och sysselsättningen minskade något mer än så. Att de arbetslösa har högre utbildning än under depressionen på 1990-talet kan underlätta deras möjligheter att få nya jobb, men svårast är läget för ungdomar som inte har någon tidigare arbetslivserfarenhet. Ungdomsarbetslösheten ökade under året med drygt 5 procentenheter. Finlands Bank betonade vikten av att inte låta ungdomarnas långtidsarbetslöshet öka på grund av recessionen i samma utsträckning som på 1990-talet. Erfarenheterna visar att det tar lång tid för arbetsmarknaden att återhämta sig efter en recession. Inflationen vände klart 2009. Mätt med det harmoniserade konsumentprisindexet sjönk inflationen under 1,6 % och mätt med det nationella konsumentprisindexet blev inflationen mot slutet av året negativ på grund av de sjunkande räntorna. Energipriset föll snabbt i takt med världsmarknadspriset på olja redan i slutet av 2008. Livsmedelspriserna planade ut under 2009 och sjönk till följd av momssänkningen i oktober 2009. Priserna på tjänster fortsatte att stiga med drygt 3 % på årsbasis.

De offentliga investeringarna ökade 2009. Stimulansåtgärder och kraftigt minskade skatteinkomster ledde till underskott i de offentliga finanserna. Den offentliga sektorn var tvungen att skuldsätta sig under det svåra ekonomiska läget men kan inte fortsätta på den

linjen. Ett faktum är att pensions- och vårdutgifterna för den åldrande befolkningen ökar under de närmaste åren. Därför behövs det en trovärdig strategi som säkerställer hållbara offentliga finanser på lång sikt. För de hållbara finanserna är det viktigt att sysselsättningsgraden i alla åldersgrupper höjs och produktiviteten i den offentliga basservicen förbättras.

Finlands Bank deltog under 2009 intensivt både i analysen av den globala och den finska ekonomiska utvecklingen och i den ekonomisk-politiska debatten i Finland. Chefdirektören och experter från Finlands Bank hördes ofta av riksdagen och andra inhemska institutioner.

Forskning

Den ekonomiska forskning som bedrivs vid Finlands Bank tjänar till att bistå den penningpolitiska beredningen, utveckla bankens egen verksamhet och öka bankens externa inflytande. Finlands Banks mål är att uppnå internationell toppnivå inom vissa för banken centrala forskningsområden. På så sätt kan banken aktivt bidra till debatten om den monetära politiken och den finansiella utvecklingen både i Finland och internationellt.

Inom forskningen prioriteras den penningpolitiska modelleringen, framtidsanalysen av den finansiella tjänstesektorn och analyserna av transitionsekonomierna, främst Ryssland och Kina. Forskningen är koncentrerad till bankens forskningsavdelning och Forskningsinstitutet för transitionsekonomier.

Monetär forskning

Forskningsprojekten vid bankens forskningsenhet fokuseras på penningpolitisk modellering och analyser av frågor som gäller den finansiella tjänstesektorns framtid. Dessa två forskningsprogram resulterar årligen i ca 30 rapporter i Discussion Paper-serien.

Den penning- och stabilitetspolitiska debatten dominerades 2009 av den globala recessionen till följd av finanskrisen. Den färgades av frågan om tillgångsprisernas roll i penningpolitiken. Den massmediala debatten under året påverkade för sin del inriktningen av forskningen på kort sikt. På grund av krisen och den åtföljande djupa recessionen fick finansiella faktorer en allt större tyngd i den makroekonomiska analysen. Den finansiella framtidsanalysen fokuserades på stabilitetsfrågor, såsom riskmätning, smittorisk och kapitaltäckningsregler.

Penningpolitisk modellering

Fokusområden i den penningpolitiska modelleringen på längre sikt är effekterna av finansmarknadens ofullständigheter och förväntningsbildning på konjunktursvängningar. Olika projekt var bland annat inriktade på att undersöka bankernas roll i den penningpolitiska transmissionsmekanismen. De fokuserades på studiet av den s.k. bankkanalen, empiriska analyser av kreditåtstramningen och en undersökning av de särskilda faktorer i inflationsförväntningarna som kunde förklara fenomenet med stigande priser vid penningpolitisk åtstramning i USA.

Resultaten visade att den traditionella synen på bankkanalen som en faktor som förstärker den penningpolitiska transmissionen är teoretiskt tvetydig. Den empiriska analysen av Finlands tvärsnittsdata för 1988, 1995, 1999 och 2004 stöder inte teorin om kreditåtstramning, dvs. myten om en allmän åtstramning av utlåningen under bankkrisen och depressionen på 1990-talet. Enligt undersökningsresultaten begränsades de observerade onormala prisnivåeffekterna till perioder då penningpolitiken inte hade reagerat tillräckligt kraftfullt på den stigande inflationen. För att förklara de estimerade onormala penningpolitiska effekterna på prisnivån måste inflationsförväntningarna också mätas direkt med empiriska modeller.

I de makroekonomiska projekten undersöktes säkerhetskravens effekter på hushållens konsumtions- och arbetsutbudsbeslut samt förväntningsbildningens roll i uppkomsten av s.k. deflationsfällor och särdragen i en ekonomisk politik som bäst avvärjer sådana fällor.

Projektet för omarbetning av bankens prognos- och simuleringsmodell slutfördes 2009 och modellen togs i provdrift av prognosbyrån vid avdelningen för penningpolitik och forskning. Innan modellen överlämnades testades modellegenskaperna genom simulering av en version avpassad för makroekonomiska Finlandsdata. Denna moderna makromodell, som är byggd för att identifiera konjunkturvåxlingar och störningar i Finlands ekonomi, klarade testsimuleringen vid forskningsenheten

med glans. Modellen kommer också att användas för analys av de makroekonomiska effekterna av finansmarknadens ofullständigheter och alternativa mekanismer för förväntningsbildningen.

Det stora gemensamma forskningsprojektet för Eurosystemets centralbanker om sambandet mellan lönebildning och prissättning avrapporterades 2009. Som fortsättning på detta lönedynamiksnätverk föreslogs ett nytt forskningsnätverk inom Eurosystemet för analys av stabilitetsfrågor. Nätverket ska fokusera på frågor kring EU-centralbankernas nya roll i makrotillsynen av den finansiella stabiliteten. En förstudie gjordes om nätverkets mandat, sammansättning och arbetsuppgifter.

Framtidsanalys av den finansiella tjänstesektorn

Fokusområden för forskningsprogrammet för den finansiella framtidsanalysen är en kvantitativ analys av finanssystemets och banksektorns riskhanteringsförmåga, studiet av finansmarknadens strukturer, innovationer, effektivitet och konkurrens samt en konsekvensanalys av finansiell lagstiftning och annan reglering.

I Discussion Paper-serien behandlades bland annat besluten om höjd insättningsgaranti och rekonstruktion av multinationella banker i ekonomiska svårigheter. Nashs förhandlingsmodell användes som analysram och tillämpades så att risken för en uttagsanstormning tvingar länderna inom bankens verksamhetsområde till snabba beslut. Rekonstruktionen kan göras på

två sätt: antingen stängs (konkurs) eller rekapitaliseras banken. Det senare alternativet omfattar också rekapitalisering genom bankfusioner. Eftersom konsekvenserna av en konkurs fördelas ojämnt inom bankens verksamhetsområde är viljan att förhindra konkursen varierande i de olika länderna. Undersökningen visade att fördelningen av rekapitaliseringskostnaderna mellan länderna beror på deras förhandlingsstyrka. Den i sin tur beror på de fördelar och nackdelar länderna får av de olika alternativen (rekapitalisering, konkurs, uttagsanstormning). Endast det officiella hemlandet för en bank har rätt att stänga banken, vilket ökar dess förhandlingsstyrka. Beslut om höjning av insättningsgarantin påverkas av vetskapen om huruvida en konkursdrabbad multinationell bank kommer att stängas eller ej.

I de programenliga forskningsprojekten undersöktes de föreslagna nya kapitaltäckningsreglernas (Basel II) inverkan på en optimal allokering av banklån till olika riskfyllda investeringsprojekt och klassificeringen av lånsökarna på basis av säkerheterna när återbetalningen är osäker och säkerheten kan komma att variera i värde. Resultaten visade att riskbaserade kapitalkrav i likhet med Basel II-reglerna ger en effektivare låneallokering. Således förstärker Basel II-reglerna nödvändigtvis inte konjunkturen, vilket hävdats i vissa bakgrundsstudier, eftersom en relativ minskning av de mest riskfyllda investeringarna kan minska konjunktürkänsligheten i bankernas utlåning.

Däremot stöder resultaten överraskande nog uppfattningen att högrisklåntagare kan vara villigare att ställa säkerheter för sina lån än lågrisklåntagare. Hög säkerhet innebär således inte nödvändigtvis att lånet medför låg risk.

I projekt inom finansmarknadsprogrammet behandlades också genomslaget av makroekonomiska störningar i bankernas kreditförluster under en djup recession likt den i Finland samt euroområdet bankinlåningsräntor som mått på graden av konkurrens mellan bankerna.

Kvalitetsbedömning av forskningsverksamheten

En kvalitetsbedömning av forskningsverksamheten utfördes 2009 av utomstående experter på uppdrag av banken för tredje gången. Kvalitetsbedömningen görs vart femte år; de två tidigare genomfördes 1999 och 2004. Till utvärderingsgruppen kallade direktionen 2009 de internationellt kända professorerna Anil Kashyap (Chicago Business School), Matti Pohjola (Helsingfors handelshögskola) och Volker Wieland (Goetheuniversitetet i Frankfurt). Både i den rapport som expertgruppen lämnade i december och vid det seminarium som direktionen höll samma månad konstaterade expertgruppen att banken lyckats med att förbättra sin forskningsverksamhet. Gruppen föreslog en del utvecklingsåtgärder. Konkreta åtgärdsplaner tas fram under våren 2010. De två senaste utvärderingsrapporterna (på engelska) har lagts ut på bankens webbplats under Forskning.

Forskning kring transitionsekonomierna

Forskningen vid forskningsinstitutet för transitionsekonomier (BOFIT) är till sin karaktär främst tillämpad makroekonomisk forskning med tonvikt på penning- och valutapolitiska frågor. Primära målländer är Ryssland och Kina, men i många fall behövs ett större jämförande material.

Forskningen bildar grunden också för institutets analys- och expertarbete, som i sin tur stöder forskningen. Forskningsresultaten publiceras initialt i institutets egen Discussion Paper-serie. I den serien gavs under 2009 ut 24 forskningsrapporter. Men i serien publiceras inte bara egna alster utan också gästforskarnas artiklar och i vissa fall undersökningar som redovisats vid institutets seminarier och workshopar.

Under 2009 fokuserade de egna och de gästande forskarnas arbete på några större teman. Framför allt publicerades många studier av banksektorn i Ryssland. Under den ekonomiska krisen har också den ryska banksektorn varit under hårt tryck med ökad statlig inblandning. Bankerna har praktiskt taget slutat ge lån, men annars har den ryska banksektorn varit mycket stabil. Likt centralbankerna i andra länder har också centralbanken i Ryssland tilldelat bankerna likviditet, vilket för sin del har bidragit till att upprätthålla stabiliteten.

Ett annat viktigt forskningsområde 2009 gällde faktorer som styr växelkurserna i Ryssland, Kina och andra tillväxtekonomier. Studier har visat att oljepriset är den klart viktigaste enskilda faktorn i Ryssland och det verkar också ha varit

fallet under den ekonomiska krisen. I Kina har regeringen velat stabilisera valutakursen under krisen men vissa undersökningar tyder på att det redan kan ha lett till en depreciering.

Vetenskapliga sammankomster

Finlands Bank stod såsom tidigare värd för internationella vetenskapliga sammankomster inom områden som rör dess egen forskningsverksamhet. I samarbete med SUERF (Société Universitaire Européenne de Recherches Financières) höll institutet i juni en internationell konferens om bostadsmarknaden som orsak till och skyddsmekanism mot finansiella störningar. Tillsammans med CEPR (Centre for European Policy Research) hölls det tionde årliga forskarmötet i oktober. Mötet diskuterade den senaste forskningen om de makroekonomiska effekterna av en kreditåtstramning.

I mars höll Forskningsinstitutet för transitionsekonomier en internationell konferens om tillväxtutsikterna i Ryssland och Kina på lång sikt. Föredragen om Ryssland fokuserade på problem i resursrika länder, medan anförandena om Kina behandlade institutionernas inflytande på tillväxten.

Operativ bankverksamhet

Penningpolitiska operationer i euroområdet och Finland

Eurosystemets penningpolitiska operationer stödde finansförmedlingen

Eurosystemet reagerade hösten 2008 på den globala finanskrisen med att sänka styrräntan och förbättra tillgången till finansiering genom flera åtgärder, som fortsattes och till en del utvidgades under första halvåret 2009. Krisen kulminerade under våren, och när läget visade tecken på att stabiliseras beslutade ECB-rådet i december att börja gradvis avveckla de extraordinära åtgärderna.

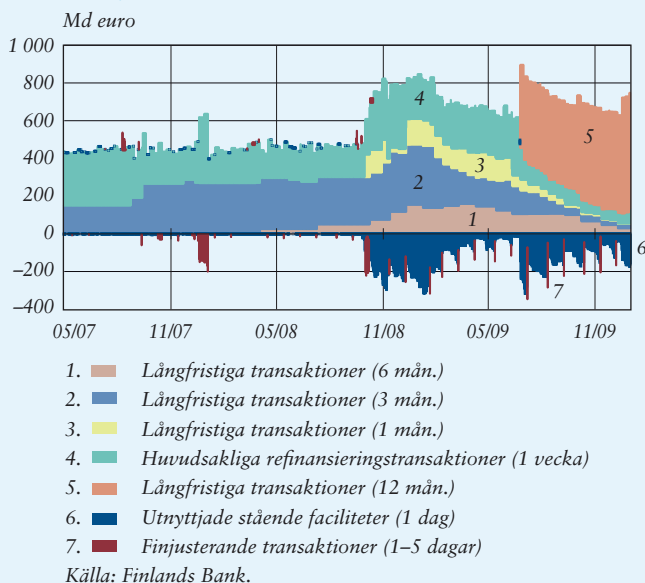
De extraordinära åtgärderna syftade till att säkra bankernas likviditetstillgång

och penningmarknadens funktionsförmåga eftersom båda spelar en viktig roll i euroområdets finansförmedling. Genomförandet av penningpolitiken förutsätter att ECB-rådets beslut om styrräntorna får genomslag i marknadsräntorna och vidare i de ekonomiska enheternas verksamhet och prisutvecklingen. ECB försöker styra de korta marknadsräntorna genom att reglera villkoren för centralbanksfinansieringen, dvs. dess pris, volym, löptid och tidpunkt. Banksystemet behöver centralbankspengar fortlöpande även under normala förhållanden bland annat för att avveckla interbankbetalningar och tillgodose allmänhetens efterfrågan på kontanter.

Till Eurosystemets viktigare penningpolitiska styrinstrument hör marknadsoperationerna, som används till att tillhandahålla bankerna centralbanksfinansiering mot säkerhet. Marknadsoperationerna grundar sig på ECB-rådets beslut och genomförs av de nationella centralbankerna under ledning av ECB:s direktion. Kreditinstituten får normalt den refinansiering de behöver genom regelbundna huvudsakliga refinansieringstransaktioner med en löptid på en vecka och genom långfristiga refinansieringstransaktioner med en löptid på tre månader, som vid behov kompletteras med likvidiserande eller likviditetsindragande finjusterande transaktioner. Under 2009 tillgodosågs bankernas centralbanksfinansiering undantagsvis huvudsakligen genom långfristiga refinansieringstransaktioner (diagram 4).

Andra styrinstrument är stående faciliteter och kassakrav. Med de stående

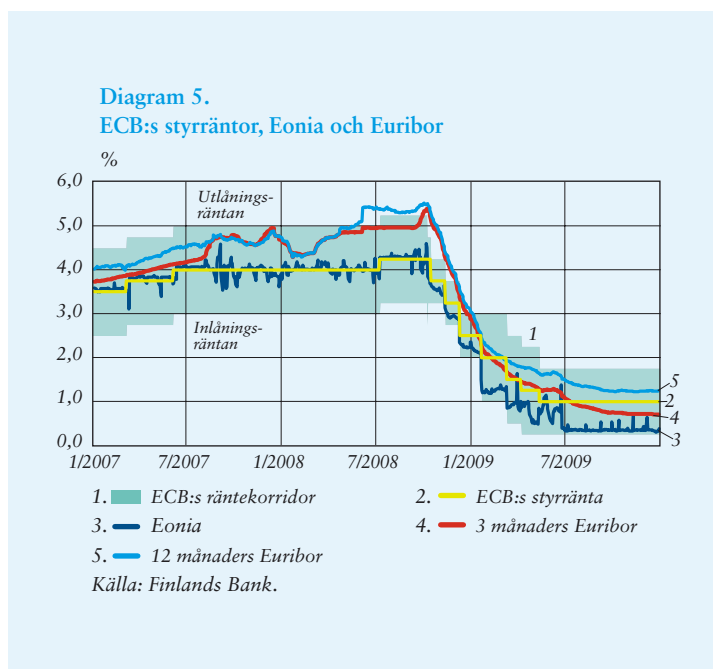
Diagram 4.
Eurosystemets transaktioner i euro och stående faciliteter

faciliteterna kan kreditinstituten jämna ut dagliga fluktuationer i finansieringsbehovet genom att göra insättningar hos centralbanken över natten (inlåningsfaciliteten) eller genom att låna mot säkerhet (utlåningsfaciliteten). ECB-rådet beslutar om dessa inlånings- och utlåningsräntor, som bildar en räntekorridor för de kortaste penningmarknadsräntorna. Under det osäkra läget under finanskrisen sökte bankerna centralbanksfinansiering utöver sitt omedelbara behov och utnyttjade inlåningsfaciliteten till att sätta in likviditetsöverskottet hos centralbanken över natten. När inlåningsfaciliteten utnyttjades som mest tenderade marknadsräntorna att styras mot inlåningsräntan.

ECB-rådet sänkte styrräntan fyra gånger under första halvåret 2009, med sammanlagt 1,5 procentenheter, så att den i maj låg på 1 %. Inlånings- och utlåningsräntan sänktes i takt med refinansieringsräntan (räntan på huvudsakliga refinansieringstransaktioner) utom i maj, då utlåningsräntan sänktes till 1,75 % medan inlåningsräntan fick ligga kvar på 0,25 % (diagram 5).

För att förstärka genomförandet av sina räntebeslut hade ECB redan på hösten 2008 ökat antalet transaktioner och förlängt löptiden på marknadsoperationerna som en del av stödåtgärderna för euroområdet penningmarknader. Likviditet tillhandahölls 2009 genom huvudsakliga refinansieringstransaktioner med löptider på 1 vecka och dessutom genom transaktioner med löptider på ca 1 månad (motsvarande en uppfyllandeperiod för kassakrav),

3 månader och 6 månader och från och med juni genom tre transaktioner med löptider på 12 månader (diagram 4). Alla likvidiserande transaktioner genomfördes som fastränteanbud med full tilldelning. Likviditeten i banksystemet bestämdes därigenom av bankernas efterfrågan på centralbanksfinansiering. När det finansiella läget förbättrades beslutade ECB-rådet i december 2009 att börja gradvis avveckla de extraordinära åtgärderna genom att inte längre genomföra transaktioner med de två längsta löptiderna.

För att underlätta tillgången till finansiering i utländsk valuta fortsatte Eurosystemet det samarbete med USA:s centralbank om tillförsel av dollarlikviditet som påbörjats i december 2007. Under första halvåret 2009 tillhandahölls

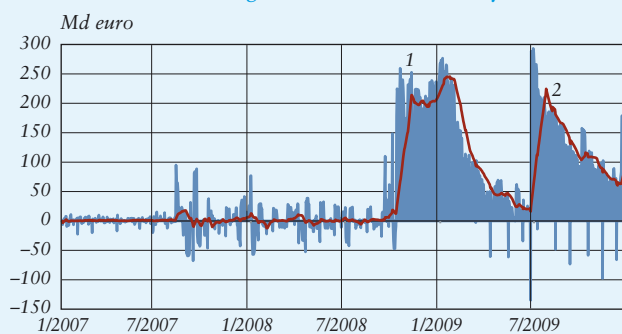
dollarlikviditet genom reverserade transaktioner med löptider på 7 dagar, 28 dagar och 84 dagar mot säkerhet i euro. När marknadsläget förbättrades och efterfrågan minskade slutade Eurosystemet efter juni tillhandahålla dollarlikviditet med löptider på 28 dagar och efter oktober med löptider på 84 dagar. Efter januari 2009 lades också finansieringen genom swaptransaktioner i dollar ned på grund av minskad efterfrågan. Däremot fortsatte det samarbete med den schweiziska centralbanken som inletts i oktober 2008 om swaptransaktioner i schweiziska franc med en löptid på 1 vecka.

Som en del av stödåtgärderna utökades också urvalet av belåningsbara obligationer (se Eurosystemets ramverk

för godtagbara säkerheter och belåningen i Finland under den finansiella turbulensen).

Utöver auktionerna inleddes i juni ett ettårigt program för köp av säkerställda obligationer till ett nominellt värde av 60 miljarder euro enligt beslut i ECB-rådet för att stödja finansmarknaderna i euroområdet. Stödköpen hade formen av bilaterala direkta transaktioner, som genomfördes decentraliserat av centralbankerna i Eurosystemet enligt deras respektive andelar i fördelningsnyckeln för ECB:s kapital. Vid Finlands Bank genomfördes transaktionerna av investeringsbyrån på bankavdelningen. Investeringsbyrån förvaltar också bankens reservtillgångar. Övriga penningpolitiska transaktioner genomförs av byrån för marknadsoperationer på samma avdelning.

Diagram 6.
Likviditetsutvecklingen i euroområdets banksystem

1. — Överskott*
2. — 30 dagars glidande medelvärde
* Bankernas inlåning i centralbanken – kassakrav + inlåningsfacilitet – utlåningsfacilitet.
Källa: Finlands Bank.

Intresset för ettårig centralbanksfinansiering var stort

Efter krisutbrottet ökade efterfrågan på centralbanksfinansiering kraftigt. Bankernas tillgång till likviditet säkerställdes genom fastränteanbud med full tilldelning. Vid slutet av 2008 uppgick den utnyttjade centralbanksfinansieringen redan till 857 miljarder euro. Under första halvåret 2009 började efterfrågan på likviditet tillfälligt minska (diagrammen 4 och 6). Intresset för överskottslikviditet minskade när räntekorridoren för de stående faciliteterna återställdes till 2 % från och med den 21 januari 2009, vilket ökade kostnaderna för bankerna. Men efterfrågan på centralbanksfinansiering var fortfarande

större än normalt, då en del banker alltså hade svårigheter med upplåningen på interbankmarknaden trots tecken som pekade på att penningmarknaden höll på att återhämta sig.

Som minst uppgick centralbanksfinansieringen till knappt 650 miljarder euro i juni, då bankerna avvaktade det första tillfället att få ettårig finansiering den 24 juni. I den ettåriga transaktionen tilldelades 442 miljarder euro, vilket ökade centralbanksfinansieringen till rekordhög 897 miljarder euro. Då intresset för övriga extraordinära transaktioner också fortfarande var stort, stod de långfristiga transaktionerna i juni som mest för ca 90 % av de utestående marknadsoperationerna, medan de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna stod för endast 10 %. Vid årsskiftet 2008/2009 hade de långfristiga transaktionerna stått för ca 75 %. Före finanskrisen användes regelbundna långfristiga transaktioner med en löptid på 3 månader endast som komplement till huvudsakliga refinansieringstransaktioner med förutbestämda belopp, och de utgjorde bara omkring en tredjedel av hela centralbanksfinansieringen (diagram 4).

Under andra halvåret tenderade efterfrågan på centralbanksfinansiering att minska före de båda ettåriga transaktionerna. I den ettåriga transaktionen i september efterfrågades bara 75 miljarder euro och i december 97 miljarder euro. I decembertransaktionen bands den fasta räntan undantagsvis till den genomsnittliga refinäntan under hela löptiden, medan alla andra transaktioner med fast

ränta dittills under året hade genomförts till den refinänta som gällde vid tidpunkten för auktionen. Syftet var att ge så neutrala signaler som möjligt om förväntade räntor.

I och med att centralbanksfinansiering utnyttjades i så stor omfattning var likviditeten i banksystemet avsevärt större än vad som krävdes för att uppfylla kassakraven. Detta ledde till att kassakraven uppfylldes i en tidig fas av uppfyllandeperioden och att inlåningen över natten ökade i motsvarande grad. Under året uppgick inlåningen över natten i genomsnitt till 109 miljarder euro. I slutet av uppfyllandeperioden både i januari och i juli gjordes insättningar över natten för drygt 300 miljarder euro under en enda dag. Före krisen uppgick insättningarna över natten högst till några miljarder och normalt till några tiotals miljarder (diagram 4).

Enligt sedvanlig praxis genomförde ECB en likviditetsindragande finjusterande transaktion den sista dagen i varje uppfyllandeperiod. I auktioner med rörlig ränta hade bankerna möjlighet att erbjuda centralbanken överskottslikviditet för inlåning över natten.

Likviditetsöverskotten drog ned Eonia- och Euriborräntorna

Den rikliga likviditet som tillhandahållits till stöd för finansmarknaden och den omfattande inlåningen över natten skapade ett tryck nedåt på de kortaste penningmarknadsräntorna. Dagslåneräntan Eonia, som dagligen beräknas på marknadsdeltagarnas transaktioner över

natten, låg hela året mellan styrräntan och inlåningsräntan (diagram 5). Eonia närmade sig styrräntan i stort sett bara under irreguljära dagar första halvåret, t.ex. vid månads- eller kvartalsskiften, i början av en uppfyllandeperiod eller i slutet av uppfyllandeperioden vid likviditetsindragande finjusterande transaktioner. Likviditetsökningen till följd av den ettåriga transaktionen i juni fick Eonia att sjunka närmare inlåningsräntan, som låg på 0,25 %. Under första halvåret var Eonia oftast ca 20 räntepunkter högre än inlåningsräntan men under andra halvåret stabiliserades skillnaden till ca 10 räntepunkter och var tidvis till och med mindre än så.

Euriborräntorna, som speglar utvecklingen av penningmarknadsräntor på lån utan säkerhet, hade i oktober 2008 börjat sjunka kraftigt och fortsatte att falla under första halvåret när ECB-rådet sänkte styrräntan ytterligare med 1,5 procentenheter i januari–maj. T.ex. 3 månaders Euribor sjönk från ca 3 % till 1,25 % (diagram 5) och i juli ytterligare till 1 %, trots att också de extra transaktionerna genomfördes med styrräntan som fast ränta. Det var en effekt av likviditetsöverskottet efter den ettåriga transaktionen. Därefter sjönk räntan sakta till 0,70 % i slutet av året. Det speglade förväntningarna om att Eonia till följd av långvarigt likviditetsöverskott skulle ligga nära inlåningsräntan. De kortaste räntorna sjönk mest och skillnaden mot de långa penningmarknadsräntorna ökade något. Skillnaden mellan 1 månads och 12 månaders Euribor ökade under

året från 0,5 procentenheter till 0,80 procentenheter.

Ränteskillnaden mellan lån utan och lån mot säkerhet minskade när penningmarknaden började fungera bättre

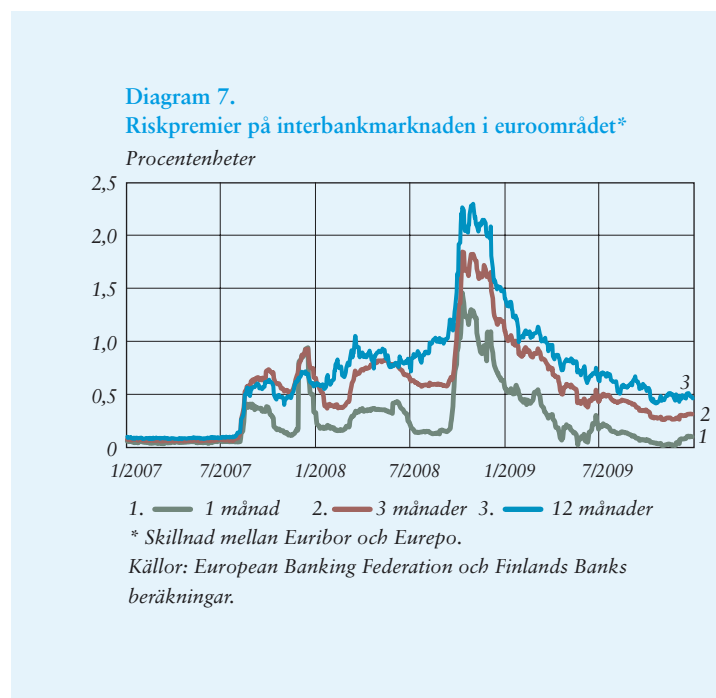
När krisen bröt ut slutade penningmarknaden nästan att fungera huvudsakligen på grund av misstroende och åtföljande aversion för motpartsrisker. Den marknadsprissatta kredit- och likviditetsrisken speglas i skillnaden mellan Euriborräntor på lån utan säkerhet och räntor på lån mot säkerhet, t.ex. Eurepo eller räntor härledda ur Eonia swappindex. Skillnaden ökade i oktober 2008 som mest till 2 procentenheter i de längsta räntorna och var under första halvåret 2009 fortfarande stor i alla penningmarknadsräntor. Efter maj började ränteskillnaden mellan lån mot och utan säkerhet successivt minska när Eurosystemets åtgärder bidrog till att förbättra läget på penningmarknaderna. Tydligast speglades det i de kortaste räntorna: skillnaden mellan Euribor och Eurepo för en löptid på 1 månad minskade till några räntepunkter och för en löptid på 3 månader till ca 30 räntepunkter medan den för en löptid på 12 månader låg på ca 50 räntepunkter vid årets slut. Men skillnaderna var fortfarande större än före krisen (diagram 7).

I marknadsoperationerna deltog ett stort antal banker i euroområdet

Deltagande i Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner var som

störst när krisen eskalerade hösten 2008. Som mest lämnade 850 banker bud på transaktioner med löptider på 1 vecka sedan de började genomföras till fast ränta. Före krisen uppgick deltagarantalet som högst till ca 350. Mycket aktivt var deltagandet också under första halvåret 2009, då 500–700 banker brukade delta. Intresset för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna svalnade när Eurosystemet ökade utbudet av extra transaktioner med möjligheter för bankerna att få långfristigare likviditet. Deltagandet i den första ettåriga transaktionen i juni var rekordhögt då upp till 1 121 banker sökte långfristig centralbanksfinansiering. I september hade antalet nästan halverats och i december minskade deltagarantalet ytterligare till 224. Antalet deltagare i huvudsakliga refinansieringstransaktioner minskade från 400 i juli till knappt 150 mot slutet av året. I långfristiga transaktioner med kortare löptider än 1 år deltog som mest drygt 130 banker men i slutet av året bara 10–20. Deltagandet i de likviditetsindragande finjusterande transaktionerna i slutet av uppfyllandeperioden var på grund av likviditetsöverskotten ännu större än året innan. Mot slutet av året var deltagarantalet som högst 165, mot 10–20 före krisen.

Efterfrågan var avsevärt lägre i de valutatransaktioner som genomfördes i samarbete med den schweiziska och den amerikanska centralbanken. Högst var intresset för dollartransaktioner med löptider på 1 vecka med ett trettiotal deltagare som mest och ett knappt tiotal

mot slutet av året. Också i transaktionerna i schweiziska franc var intresset störst för löptider på 1 vecka med ett deltagarantal på 40–50 som mest.

I och med det utvidgade utbudet ökade antalet auktioner inom Eurosystemet med en fjärdedel från 2008, då antalet hade varit nästan det dubbla jämfört med 2007. Inklusiva transaktionerna i dollar och schweiziska franc uppgick antalet auktioner till drygt 240, varav nästan hälften var Eurosystemets egna transaktioner i euro. Hälften av Eurosystemets likvidiserande auktioner var huvudsakliga refinansieringstransaktioner. Finjusterande transaktioner användes endast till att dra in likviditet genom inlåning över natten vid slutet av uppfyllandeperioden och var därför färre till antalet (12) än året innan.

I Finland var 13 kreditinstitut godtagbara som motparter i Eurosystemets penningpolitiska operationer 2009. Finlands Banks motparter var i likhet med tidigare år föga intresserade av centralbanksfinansiering, eftersom kreditinstituten i Finland även under krisen fortfarande hade rätt god likviditet och tillgång till finansiering. Det goda likviditetsläget speglades i utnyttjad inlåningsfacilitet och relativt aktivt deltagande i ECB:s finjusterande transaktioner vid slutet av uppfyllandeperioden för indragning av överskottslikviditet. Under 2009 stod Finlands Banks motparter bara för 0,1 % av den likviditet som tilldelades via huvudsakliga refinansieringstransaktioner (0,3 % året innan). I de långfristiga transaktionerna var andelen något större, dvs. 0,5 % (0,4 %). Andelen av likviditetsindragande finjusterande transaktioner var däremot 1,7 % som året innan. De finländska motparterna stod i snitt för 1,8 % (1,1 %) av inlåningen över natten och för 0,4 % (0,01 %) av utlåningen. Som jämförelse kan nämnas att kreditinstituten i Finland svarade för 1,7 % av det samlade kassakravet för euroområdet.

Flexibelt penningpolitiskt styrsystem bidrog till den finansiella återhämtningen

För att genomföra ECB-rådets räntepolitiska inriktning och säkerställa transmissionen ut i ekonomin stödde Eurosystemet den finansiella återhämtningen efter krisen genom att förbättra bankernas utlåningskapacitet. Eurosystemet använde sitt flexibla styrsystem effektivt:

löptiderna för transaktionerna till fast ränta med full tilldelning förlängdes till 1 år så att bankernas centralbanksfinansiering på längre sikt kunde säkerställas. Tillgången till finansiering stöddes också genom ett utökat urval av godtagbara säkerheter och ett program för köp av säkerställda obligationer. Stödåtgärderna bidrog till att öka finansförmedlingen via centralbankerna avsevärt jämfört med läget under åren före finanskrisen. Finansförmedlingen började normaliseras delvis till följd av beslutet i december om en gradvis avveckling av krisåtgärderna.

Eurosystemets ramverk för godtagbara säkerheter och belåningen i Finland under den finansiella turbulensen

Enligt Eurosystemets gemensamma ramverk kräver Finlands Bank att kreditinstituten ställer tillräckliga säkerheter för lån de beviljas genom penningpolitiska operationer och för intradagskredit. Kreditinstitut som är motparter till Finlands Bank och andra centralbanker i euroområdet kan som säkerhet använda värdepapper och andra tillgångar som deponerats i ett euroland och som uppfyller urvalskriterierna för godtagbara säkerheter. Urvalskriterierna för tillgångar som är belåningsbara i centralbankerna är enhetliga över hela euroområdet.

Sedan 2008 har motparterna kunnat använda ett utökat urval av tillgångar som säkerhet för sina centralbankslån. Det har underlättat motparternas tillgång till likviditet via centralbankernas refinansieringstransaktioner i euro och dollar i form av fastränteanbud med full

tilldelning. Som säkerhet har godkänts bland annat obligationer i US-dollar, brittiska pund eller japanska yen, skuldebrev med ett betyg på BBB och kortfristiga skuldebrev utgivna av kreditinstitut på marknaden för kortfristiga europeiska värdepapper (Short Term European Paper, STEP). Belåningsbara i normalfall är tillgångar som är denominerade i euro, har minst ett betyg på A och, om de är skuldebrev utgivna av kreditinstitut, är noterade på börsen.

Listan över godkända tillgångar med utökat urval enligt tillfälliga godtagbarhetsregler innehöll i slutet av 2009 ett tjugotal finländska stats-, företags- och bankobligationer. ECB-rådet förlängde i maj 2009 giltighetstiden för de utvidgade urvalskriterierna fram till utgången av 2010.

Även om Eurosystemet principiellt godkänner ett brett urval av säkerheter måste systemet se till sina egna risker. Flera ändringar som gällde värdepapper med bakomliggande tillgångar och bankobligationer utan säkerhet trädde i kraft 2009.

Den 1 februari höjdes värderingsavdragen för värdepapper med bakomliggande tillgångar och kreditinstitutens skuldebrev utan säkerhet. Begränsningar infördes också för belåningen av värdepapper med bakomliggande tillgångar. Det gällde fall där motparten deltagit i valutasäkringen av emissionen eller lämnat likviditetsstöd för 20 % eller mer av det utestående kapitalet. Som extra villkor för belåningen ställdes att ett offentligt kreditvärderingsinstitut ska publicera en fullständig rapport om

grunderna för kreditbedömningen av värdepapperen vid emissionen och en uppdaterad rapport minst en gång per kvartal.

Från och med mars godkändes bara sådana värdepapper med bakomliggande tillgångar som vid emissionen hade ett betyg på AAA. Som säkerhet godkändes inte heller längre nya värdepapper med bakomliggande tillgångar med säkerhet i andra värdepapper med bakomliggande tillgångar. För bankobligationer utan säkerhet ställdes limiter som begränsade belåningen av en bankgrupps obligationer till högst 10 % av motpartens hela säkerhetsmassa eller till högst 50 miljoner euro.

Det totala beloppet säkerheter ställda av de 14 motparterna till Finlands Bank fortsatte att öka 2009 och uppgick till 20 miljarder euro. Ökningen från året innan var drygt 4,5 miljarder euro. De faktiskt utnyttjade säkerheterna låg på samma nivå som året innan, dvs. drygt 12 miljarder euro. Motparterna ökade således sin reserv av säkerheter med nästan 5 miljarder euro. Tillgångar enligt utvidgade urvalskriterier lämnades som säkerhet i rätt liten utsträckning.

Största delen av säkerheterna från Finlands Banks motparter 2009 var utländska. De utgjorde 75 % av den totala säkerhetsmassan. De utländska säkerheterna förvarades i flera olika euroländer och överfördes till Finlands Bank via korrespondentcentralbanksmodellen (correspondent central banking model, CCBM). Icke omsättbara tillgångar stod fortfarande för en mycket liten del av det totala säkerhetsvärdet

(diagram 8). Också andelen obligationer och statsskuldförbindelser var oförändrad. Andelen börsnoterade inhemska bankcertifikat som omfattades av bankgruppslimiten sjönk till 13 % av säkerhetsmassan. Länkarna mellan värdepapperscentraler användes inte för överföring av säkerheter.

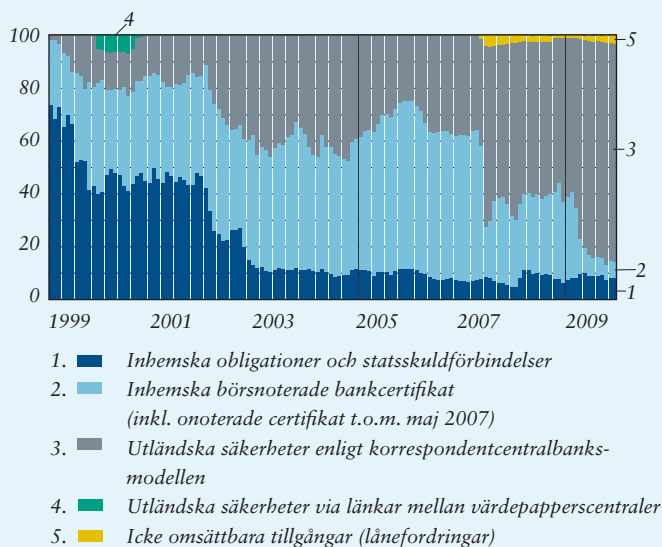
Utländska motparter använde värdepapper emitterade i Finland som säkerheter för ca 552 miljoner euro, vilket var 1 miljard euro mindre än året innan. Säkerheterna förvaras av Finlands Bank för de andra centralbankernas räkning enligt överenskommelsen mellan korrespondentcentralbankerna.

ECB-rådet antog i oktober 2009 nya skärpta regler för kreditbedömningen av godtagbara värdepapper med bakomliggande tillgångar. För värdepapper med bakomliggande tillgångar krävs kreditbedömningar från minst två godkända kreditvärderingsinstitut och kvalifikationsprövningen grundas sedan på den näst bästa kreditbedömningen. Reglerna tillämpas initialt på värdepapper med bakomliggande tillgångar som emitteras efter den 1 mars 2010 och från och med den 1 mars 2011 på alla värdepapper med bakomliggande tillgångar.

ECB-rådet beslutade i juni 2008 att lansera CCBM2-projektet (Collateral Central Bank Management), som ska ersätta CCBM-systemet från 1999. CCBM2-systemet, som byggts av den belgiska och den nederländska centralbanken, harmoniserar hanteringen av säkerheter för centralbankskrediter inom euroområdet genom att tillhandahålla säkerhetshanteringstjänster från en enda teknisk plattform. Systemet är kompatibelt med TARGET2 och TARGET2-Securities och hanterar säkerhetstransaktionerna automatiskt. Det effektiviserar framför allt säkerhets- och likviditetshanteringen i multinationella kreditinstitut. De nationella centralbankerna svarar dock även i framtiden för kreditgivningen till motparterna mot tillräckliga säkerheter.

Eurosystemet håller på att färdigställa den tekniska dokumentationen för CCBM2-projektet baserat på de 2008 publicerade användarkraven.

Diagram 8.
Användningen av säkerheter i Finland sedan EMU-starten
%

Källa: Finlands Bank.

Betalningssystem

Eurosystemets penningpolitiska operationer genomförs via TARGET (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer System). Även för förmedlingen av stora betalningar spelar TARGET en stor roll, och alla viktigare system avvecklar sina eurobetalningar via TARGET.

Det nya integrerade TARGET2-systemet drifstattes i november 2007. Vid slutet av december 2009 hade TARGET2 totalt 900 direkta deltagare. Slovakiens centralbank och dess motparter anslöt sig till TARGET2 i januari 2009. Bulgariens centralbank och dess motparter har för avsikt att ansluta sig i februari 2010.

Finlands Banks betalningssystem TARGET2-Suomen Pankki har 19 direkta deltagare. I TARGET2 registrerades 2009 i genomsnitt 345 000 betalningar per dag till ett sammanlagt värde av ca 2 153 miljarder euro. I TARGET2-Suomen Pankki registrerades 2009 i genomsnitt 1 455 betalningar per dag till ett sammanlagt värde av ca 25,6 miljarder euro. Den genomsnittliga storleken på gränsöverskridande betalningar var ca 17,2 miljoner euro och i genomsnitt registrerades 900 betalningar per dag. Till både antal och omsättning minskade TARGET-betalningarna således något från året innan.

TARGET2-systemets tillgänglighet¹ under 2009 var 99,99 %. I Eurosystemet har TARGET2:s kontinuitet säkerställt

¹ Med tillgänglighet avses möjlighet att utföra betalningar under systemets öppettid.

Diagram 9.
TARGET-betalningar i TARGET2-Suomen Pankki

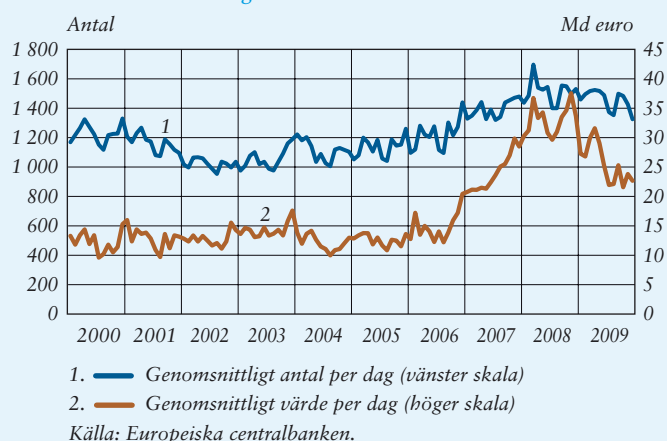
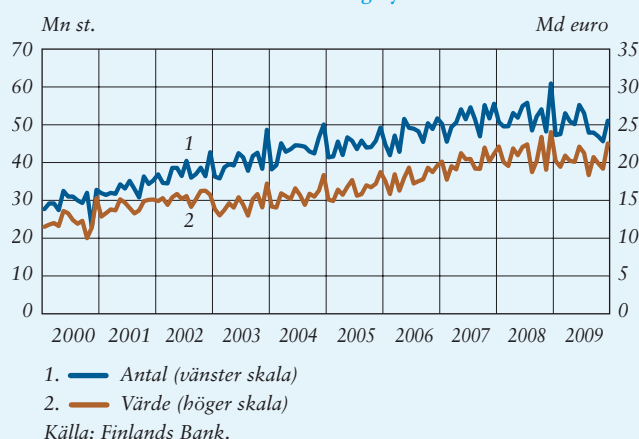

Diagram 10.
Transaktioner i interbankbetalningssystemet

på många sätt. Maskinparken ligger i två länder, som vardera också har dubbla system. Eurosystemets centralbanker testar dessutom tillsammans med deltagarna regelbundet reservsystemen, som även under längre driftsavbrott klarar av kundernas mest kritiska betalningar.

I de finländska bankernas betalningssystem PMJ förmedlas löner, pensioner, gireringar och kortbetalningar. Informationen om betalningarna överförs mellan bankerna som satsöverföring. På uppdrag från PMJ-deltagarna avvecklar Finlands Bank betalningarna i realtid och multilateralt på deltagarnas konton i TARGET2 två gånger per dygn: en gång under dagen och en gång under natten. PMJ-systemet har 12 deltagare.

Det gemensamma eurobetalningsområdet (Single Euro Payment Area, SEPA) sätter punkt för PMJ-systemet, eftersom PMJ inte kan hantera gireringar

enligt SEPA-standard. De finländska bankerna förmedlar redan sinsemellan betalningar i SEPA-format försedda med BIC-koder och IBAN-nummer. Dessa betalningar kommer att hanteras av clearingorganisationer som klarar av SEPA-betalningar, t.ex. den tjänst för SEPA-gireringar (STEP2 SCT) som tillhandahålls av det europeiska samarbetsorganet för clearing och avveckling i euro (Euro Banking Association, EBA). I Finland har betalningscentralen ACH Finland för avsikt att börja förmedla SEPA-betalningar.

Finlands Banks investeringsverksamhet

De investeringar som Finlands Bank förvaltar består av egna finansiella tillgångar, den del av valutareserven som överförts till Europeiska centralbanken och tillgångarna i Finlands Banks pensionsfond. Vid slutet av 2009 uppgick bankens finansiella tillgångar till 15 743 miljoner euro, ECB:s andel av valutareserven till 722 miljoner euro och pensionsfondens tillgångar till 503 miljoner euro.

Finlands Banks finansiella tillgångar och tillgångsförvaltning 2009

Den viktigaste posten i Finlands Banks balansräkning är de finansiella tillgångarna. De uppgår till 44 % av totala tillgångarna. Finansiella tillgångar består av valutareserven och tillgångar i euro (tabell 1). Valutareserven består av US-dollar, brittiska pund, japanska yen och schweiziska franc och i den inräknas också guld och särskilda dragningsrätter

Tabell 1.
Finlands Banks finansiella tillgångar

	31.12.2009 Mn euro	31.12.2008 Mn euro
Valutareserv	5 294	5 495
Guld	1 208	980
SDR	314	198
Finansiella tillgångar i euro	8 927	8 004
Summa	15 743	14 677

Källa: Finlands Bank.

(Special Drawing Rights, SDR) (tabell 2). Tillgångarna i euro har ökat främst på grund av ränteintäkterna.

Mål och avkastning för investeringsverksamheten

Utmaningen för Finlands Bank i förvaltningen av de finansiella tillgångarna går ut på att förena de sinsemellan motstridiga målen om säkerhet, likviditet och avkastning. Banken placerar sina finansiella tillgångar i säkra och likvida objekt på räntemarknaden för att vid behov snabbt ha tillgång till dem i olika krissituationer. Samtidigt har Finlands Bank dock ett ansvar för tillgångarnas värdeutveckling, vilket innebär att tillgångarna också ska ge en så hög avkastning som möjligt. Finlands Bank fastställer en strategisk allokering för investeringsportföljen på lång sikt för att inom ramen för säkerhets- och likviditetskraven uppnå bästa möjliga avkastning i förhållande till risk.

De finansiella tillgångarna 2009 gav en total avkastning² på 3,25 %, vilket innebar ca 441 miljoner euro. Den totala avkastningen består av ränteavkastning och valutakurseffekt (tabell 3).

Finlands Banks finansiella tillgångar är uteslutande placerade i ränteinstrument och endast i objekt med högsta kreditbetyg enligt strikta riskhanteringsprinciper. Under första halvåret 2009 sjönk räntorna i takt med centralbankernas räntesänkningar, och när finanskrisen lättade sjönk också räntorna på lån med kreditrisk. Till följd av de sjunkande

² Exklusive avkastningseffekterna av guldplaceringar och särskilda dragningsrätter.

Tabell 2.
Valutafördelningen av Finlands Banks finansiella tillgångar

Valuta	31.12.2009 %	31.12.2008 %
US-dollar	17	19
Brittiska pund	11	12
Japanska yen	3	3
Schweiziska franc	3	3
Guld	8	7
SDR	2	1
Euro	57	55
Summa finansiella tillgångar	100	100

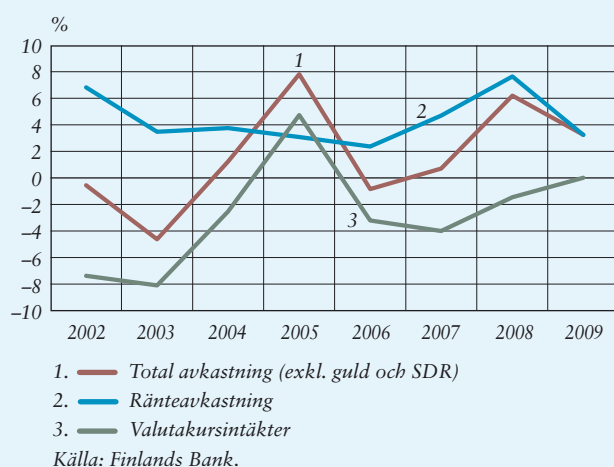
Källa: Finlands Bank.

Tabell 3.
Avkastning på Finlands Banks egna finansiella tillgångar 2008 och 2009

	2009 %	2009 Mn euro	2008 %	2008 Mn euro
Ränteavkastning ¹	3,24	437,3	7,65	976,9
Valutakursintäkter	0,01	3,9	-1,45	-188,9
Total avkastning	3,25	441,2	6,20	788,0

¹ Inkl. upplupen ränta och avkastning till dagligt marknasvärde.
Källa: Finlands Bank.

Diagram 11.
Avkastning på Finlands Banks egna finansiella tillgångar 2000–2009

räntorna blev avkastningen endast måttlig. Den onormalt låga räntenivån gör att avkastningsmålen blir svåra att uppfylla under de närmaste åren. Effekterna av valutakursförändringarna var små både 2008 och 2009. Men över en längre period dominerar valutakurseffekten över andra resultatkomponenter (diagram 11).

Avkastningsmålet för bankens finansiella tillgångar är en avkastning som genomsnittligt ligger över centralbanksräntan för placeringsvalutan (uttryckt som fem års glidande medelvärde). Avkastningen 2009 var i genomsnitt 2,38 % högre än centralbanksräntan. Fem års glidande

medelvärde var 1,22 % högre än centralbanksräntan.

Avkastningen fördelas på avkastning från strategisk allokering och avkastning från aktiv förvaltning. Aktiv förvaltning ger möjlighet att avvika från den strategiska allokeringen och skapa meravkastning. För den aktiva förvaltningen har ställts ett relativt avkastningsmål i förhållande till den strategiska allokeringen mätt som ett glidande medelvärde av avkastningarna under de tre senaste åren. Av den totala avkastningen på 441 miljoner euro 2009 härrörde 28 miljoner euro från aktiv förvaltning. Tre års glidande medelvärde var 0,07 % högre än referensavkastningen. Aktiv förvaltning syftar inte bara till meravkastning utan ska också bidra till att upprätthålla marknadskunskapen, kontakterna med motparter och kompetensutvecklingen inom området.

Investeringsobjekt

Största delen av Finlands Banks finansiella tillgångar har placerats i statspapper. Ca 30 % av tillgångarna är placerade i skuldebrev med kreditrisk. Skuldebreven med kreditrisk består i huvudsak av överstatliga organisationers skuldebrev, säkerställda obligationer och vissa företagsobligationer. Det utökade urvalet med kreditriskfyllda objekt syftar till att skapa meravkastning och högre avkastning i förhållande till risk. Kreditriskhanteringen har som centrala principer att fastställa en kreditkvalitets-tröskel för emittenterna och sprida riskerna genom effektiv diversifiering. För skuldebreven i kreditportföljen ligger

kreditbetygen i genomsnitt på nivån AAA (tabell 4). Jämfört med 2008 har det skett en förskjutning mot lägre kreditbetyg i takt med att emittenternas kreditvärdighet försvagats. Guldet placeras i gulddepositioner utan säkerhet (jämförbara med penningmarknadsinlåning) och ränteswappar avseende guld.

Marknadsutvecklingen i huvuddrag och köpprogrammet för säkerställda obligationer

Den svåraste fasen av finanskrisen upplevdes hösten 2008 under månaderna strax efter Lehman Brothers konkurs. Tack vare myndigheternas och centralbankernas massiva stödåtgärder fördjupades krisen inte ytterligare, och finansmarknaderna började åter fungera våren 2009. Låga räntor och den ökade penningmängden i ekonomin ledde till en klar värdeökning i vissa tillgångsklasser när investerarna sökte bättre avkastning på sina pengar. Stimlansåtgärderna hade en positiv effekt på konjunkturutsikterna. De minskade företagsriskerna speglades på företagslånemarknaden i lägre riskpremier. Trots investerarnas ökade riskvilja var räntorna fortsatt låga året ut.

På grund av finanskrisen beslutade ECB-rådet den 4 juni 2009 att Eurosystemet som en penningpolitisk åtgärd ska köpa godtagbara säkerställda obligationer³ utgivna i euroområdet

³ Säkerställda obligationer är skuldebrev med säkerhet som garanterar återbetalning. Kassaflödet får investerarna från emittenterna. De skiljer sig därigenom från de krisutlösande amerikanska värdepapperen med säkerhet i panträtter (mortgage-backed securities, MBS),

Tabell 4.
Finlands Banks kreditriskbärande investeringar efter kreditbetyg^{1, 2}

Kreditbetyg	31.12.2009 %	31.12.2008 %
AAA	74,16	77,08
AA+	6,33	5,10
AA	6,35	6,86
AA-	2,90	4,50
A+	3,27	3,98
A	1,38	2,23
A-	1,63	0,08
BBB+	0,32	0,05
BBB	2,69	0,12
BBB-	0,96	–

¹ Säkerställda obligationer har klassificerats efter obligationens kreditbetyg, inte emittentens kreditvärdighet.

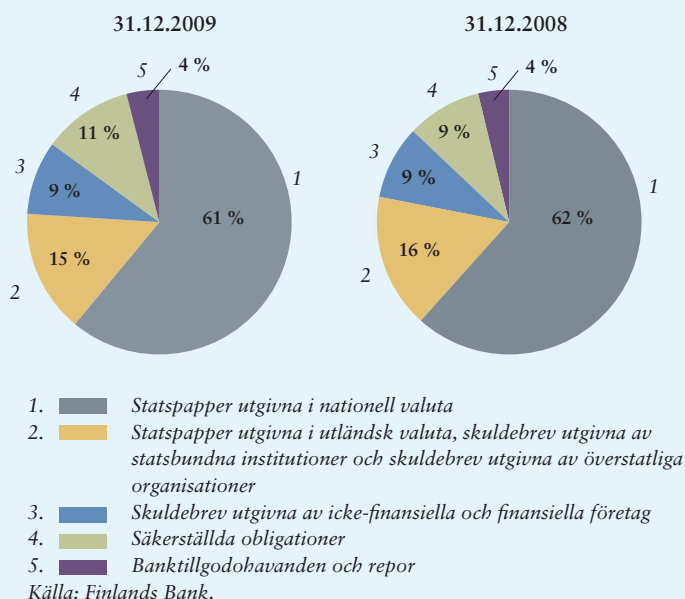
² Finlands Bank har också investeringar med kort löptid utan kreditbetyg (132 miljoner euro). De har i tabellen klassificerats enligt Moody's KMV-modell.

Källa: Finlands Bank.

till det nominella värdet av ca 60 miljarder euro med början i juli 2009. Finlands Bank deltog i köpprogrammet med en förutbestämd andel enligt fördelningsnyckeln för teckning av ECB:s kapital. Obligationerna ingår i Finlands Banks balansräkning. Finlands Bank

dar kassaflödet sinar när de underliggande bolånen drabbas av betalningsanmärkningar. Innehavare av säkerställda obligationer har förmånsrätt vid konkurs och insolvens och får betalning ur konkursboets tillgångar före andra konkursborgenärer. Om emittenten av en säkerställd obligation blir insolvent används säkerheterna till att betala ut räntor och återbetala kapitalet.

Diagram 12.
Finlands Banks finansiella tillgångar efter investeringsobjekt

har även tidigare innehav av dessa investeringsobjekt (diagram 12).

ECB:s valutareserv

Europeiska centralbankens valutareserv förvaltas av de nationella centralbankerna i Eurosystemet i proportion till deras andelar i kapitalfördelningsnyckeln. Reserven består av fordringar i US-dollar och japanska yen och av guld. Utgångspunkten är att varje centralbank

förvaltar endast en portfölj. Finlands Bank förvaltar en del av ECB:s yenreserv. Eurosystemets eventuella valutainterventioner genomförs med ECB:s reserv, vilket innebär att säkerhets- och likviditetsmålen betonas i förvaltningen av reserven.

Fördelningen mellan placeringsvalutorna i reserven hålls konstant. ECB fastställer en referensportfölj för varje valuta. Riskerna i och avkastningen på valutareserven bevakar ECB fortlöpande. ECB:s valutareserv uppgick vid utgången av 2009 till ca 50,9 miljarder euro. Den andel av yenreserven som Finlands Bank förvaltar för ECB:s räkning uppgick till ca 722 miljoner euro. Mer information om förvaltningen av ECB:s valutareserv finns i ECB:s årsrapport.

Finlands Banks pensionsfond

Målet för Finlands Banks pensionsfond är att utveckla förvaltningen av tillgångarna för täckning av pensionsåtagandet enligt allmänna principer för förvaltning av pensionsmedel. Dessa principer kan skilja sig från principerna för förvaltning av centralbankens finansiella tillgångar. Pensionsfondens tillgångar uppgick den 31 december 2009 till 503 miljoner euro och pensionsförpliktelsen till 540 miljoner euro. Tillgångarna gav 2009 en total avkastning på ca 12,6 %. Mer information om tillgångsförvaltningen finns i pensionsfondens egen årsredovisning.

Risker och riskhantering i investeringsverksamheten

Beslutsstruktur och ansvarsfördelning i tillgångsförvaltning och riskhantering

Beslut om investeringsverksamheten och riskhanteringen fattas på många nivåer i Finlands Banks organisation, t.ex. av direktionen, marknadskommittén, investeringsgruppen och riskgruppen.

Direktionen fattar de viktigaste besluten om den finansiella tillgångsförvaltningen och riskhanteringen. Direktionen ansvarar för de övergripande riktlinjerna för investeringsverksamheten. Bland annat beslutar direktionen principerna för hantering av investeringsrisker, omfattningen av de finansiella tillgångarna och valuta-reserven och storleken på ränte- och kreditrisken.

Marknadskommittén fattar enligt direktionens riktlinjer konkreta beslut om den finansiella tillgångsförvaltningen, riskhanteringen och genomförande-åtgärder och bereder och samordnar framställningar till direktionen för beslut. Ordförande, beslutsfattare och ansvarig för besluten i marknadskommittén är den direktionsmedlem som ansvarar för Finlands Banks egna investeringar.

Investeringsgruppen och *riskgruppen* fattar beslut inom de ramar som fastställts av direktionen och marknadskommittén och bereder beslut för behandling i dessa organ. Investeringsgruppen fattar de interna besluten på bankavdelningen och samordnar ärenden som är gemensamma för investerings-

och riskhanteringsorganisationerna. Ordförande och beslutsfattare i investeringsgruppen är avdelningschefen för bankavdelningen. Avdelningschefen svarar för att de finansiella tillgångarna förvaltas i enlighet med de beslut som fattats av direktionen och marknadskommittén. Riskgruppen bildades vid början av 2009 för beslutsfattandet inom riskkontrollens ansvarsområde. Ordförande och beslutsfattare i riskgruppen är chefen för riskkontrollbyrån vid administrativa avdelningen. Byråchefen för riskkontrollbyrån ansvarar för kontrollen av riskerna i investeringsverksamheten och för upprätthållandet av strategiska referensnormer.

Utöver de ovannämnda organen finns en *riskkommitté*, som behandlar frågor som gäller investeringsverksamheten och riskhanteringen men inte fattar några regelrätta beslut. Riskkommittén har till uppgift att analysera och som ett oberoende organ övervaka riskerna och riskhanteringen i investeringsverksamheten. Kommittén kan hänskjuta ärenden till direktionen för information eller beslut vid behov. Ordförande i riskkommittén är den direktionsmedlem som ansvarar för riskkontrollen.

Riskhanteringsorganisation och riskrapportering

I början av 2009 avskildes riskkontrollen organisatoriskt från bankavdelningen till en ny riskkontrollbyrå vid administrativa avdelningen. Åtgärden syftade till att öka riskkontrollfunktionens oberoende i förhållande till investeringsorganisationen.

Ruta 1.

VaR och dess användning vid Finlands Bank

Value-at-Risk (VaR) är en statistisk metod som beskriver den största potentiella förlust som med viss sannolikhet kan uppstå under en bestämd tidsperiod. Om t.ex. VaR-värdet för en dag med ett konfidensintervall 99 % är -5 miljoner euro innebär det med en sannolikhet på 1 % att en förlust som är större än 5 miljoner euro uppstår den dagen.

VaR-värde för marknadsrisk

Finlands Bank räknar dagligen ut ett VaR-värde för sin aggregerade exponering för marknadsrisk i finansiella tillgångar och ett VaR-värde för vardera av dess komponenter (valutakursrisk och ränterisk). Dessa VaR-värden beräknas med ett konfidensintervall på 95 % för en period på en månad.

Finlands Bank använder VaR-värdet till att mäta och beskriva den aggregerade marknadsrisken, valutakursrisken och ränterisken, men någon limit baserad på VaR-värdet för den aggregerade marknadsrisken har inte fastställts för investeringsverksamheten.

Finlands Banks investeringsorganisation har möjlighet att bedriva en aktiv förvaltning och valutahandel och kan därmed inom viss gränser avvika från den långsiktiga strategiska placeringspolicyn. Den aktiva förvaltningen och valutahandeln begränsas bl.a. genom var sin VaR-limit beräknad på VaR-värdet för marknadsrisken. VaR-värdena för aktiv förvaltning och valutahandel beräknas med ett konfidensintervall på 95 % för en dag.

VaR-värde för kreditrisk

Finlands Bank räknar dagligen ut ett VaR-värde för kreditrisk med tre olika konfidensintervall: 95 %, 99 % och 99,9 %. Dessa VaR-värden beräknas med portföljkreditriskmodellen för en ett-årsperiod.

VaR-värdet för kreditrisk används till att mäta och beskriva kreditrisken i de finansiella tillgångarna, men till skillnad från VaR-värdet för marknadsrisk har VaR-värdet för kreditrisk också använts till att begränsa kreditrisken genom VaR-limiter.

Riskkontrollbyrån upprätthåller ett ramverk för hantering av riskerna i de finansiella tillgångarna och investeringsverksamheten, bevakar och analyserar marknads-, kredit- och likviditetsriskerna och övervakar risklimiterna. Riskkontrollbyrån ger också den övriga organisationen stöd i frågor om riskerna i finansiella tillgångar och bereder beslutsärenden inom sitt ansvarsområde. Riskkontrollen svarar för värderingen av investeringsinstrumenten och avkastningsberäkningen.

Riskkontrollbyrån tar fram dagliga riskrapporter och månatliga avkastningsrapporter. Risker och avkastning behandlas fyra gånger per år i marknadskommittén och två gånger per år i direktionen.

Risker och riskhantering i investeringsverksamheten

Finlands Bank exponeras i sin investeringsverksamhet för olika typer av risker. Till de viktigaste hör marknadsrisk, kreditrisk, likviditetsrisk och operativ risk. Bankens riskhantering bygger på förutbestämda metoder för att identifiera, mäta och begränsa riskerna. Metoderna är till exempel modifierad duration, Value-at-Risk (VaR) och stress- och scenarioanalyser (se ruta 1 och tabellerna 5 och 6). Riskhanteringen genomförs i praktiken enligt en fastställd placeringspolicy och ett limitsystem.

Marknadsrisk

De viktigaste marknadsriskerna som Finlands Bank exponeras för är valutakursrisk, ränterisk och guldprisrisk.

Valutakursrisk

Med valutakursrisk avses risken för att tillgångarnas nettovärde sjunker till följd av valutakursförändringar. Valutakursrisken är i regel den största enskilda risk som en centralbanks tillgångar är förenade med.

Finlands Banks valutareserv är dimensionerad efter de valutabehov som följer av centralbanksuppgifterna. Den ideala storleken på valutareserven ses över vart tredje år; senast gjordes det vid slutet av 2009 för treårsperioden 2010–2012. Vid översynen beaktas Finlands Banks internationella förpliktelser, behoven för krishanteringsberedskapen och guldavtalet mellan centralbankerna.

Finlands Banks beslut att inneha en egen valutareserv följer av centralbanksuppgifterna och leder till att banken exponeras för valutakursrisk. Denna risk minimeras genom att valutareserven avpassas efter uppgifterna men inte överdimensioneras och genom att den sprids på flera valutor.

Finlands Bank följer valutakursrisken med Value-at-Risk (VaR), som mäter den största förlust som kan uppkomma med en viss sannolikhet. VaR-värdena för 2009 redovisas i diagram 13.

Förutom förvaltning av valutareserven kan tillgångsförvaltningen också bedriva aktiv valutahandel. Den aktiva valutahandeln har begränsats genom bestämmelser om tillåtna placeringsvalutor och VaR-limiter. Aktiv valutahandel är ett sätt att upprätthålla kontakten med marknaderna och motparterna för andra ändamål, såsom valutamarknads-

Tabell 5.
Finlands Banks finansiella tillgångars känslighet för valutakurs- och ränteförändringar

Mn euro	2009	2008
Värdeförändring i Finlands Banks finansiella tillgångar vid en appreciering av euron med 15 % mot valutorna i valutareserven per 31.12	-875	-866
Värdeförändring i Finlands Banks finansiella tillgångar vid en räntehöjning med 1 % med belopp, sammansättning och modifierad duration oförändrade enligt ställning per 31.12	-337	-323

Källa: Finlands Bank.

Tabell 6.
VaR-värden för Finlands Banks finansiella tillgångar

VaR-värden för marknadsrisk (en månads horisont med ett konfidensintervall på 95 %)

Mn euro	2009			
	Genomsnitt	Högsta	Lägsta	31.12
Ränterisk	109	152	73	82
Valutakursrisk	250	507	127	173
Aggregerad risk exkl. guld	290	518	156	203
Aggregerad risk inkl. guld	346	691	188	225

Mn euro	2008			
	Genomsnitt	Högsta	Lägsta	31.12
Ränterisk	142	247	98	134
Valutakursrisk	225	544	137	459
Aggregerad risk exkl. guld	276	529	138	440
Aggregerad risk inkl. guld	292	595	134	492

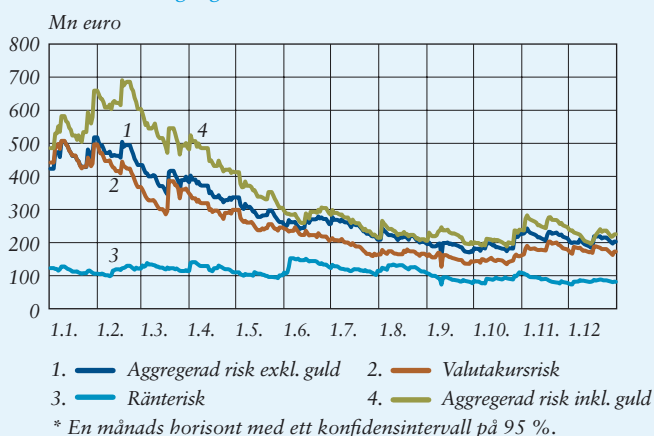
VaR-värden för kreditrisk (ett års horisont med konfidensintervall på 95 %, 99 % och 99,9 %)

Mn euro	2009			
	Genomsnitt	Högsta	Lägsta	31.12
Kreditrisk (konfidensintervall 95 %)	6	10	4	4
Kreditrisk (konfidensintervall 99 %)	22	30	18	20
Kreditrisk (konfidensintervall 99,9 %)	78	106	60	69

Mn euro	2008			
	Genomsnitt	Högsta	Lägsta	31.12
Kreditrisk (konfidensintervall 95 %)	3	6	2	5
Kreditrisk (konfidensintervall 99 %)	13	20	7	16
Kreditrisk (konfidensintervall 99,9 %)	58	88	34	59

Källa: Finlands Bank.

Diagram 13.
VaR-värden* för marknadsrisk i Finlands Banks
finansiella tillgångar 2009

operationer. Under 2009 bedrevs ingen aktiv valutahandel.

Ränterisk

Största delen av Finlands Banks finansiella tillgångar är placerade i ränteinstrument och därför exponeras banken för ränterisk. Tillgångar är placerade i inlåning, penningmarknadsinstrument (diskonteringsinstrument) och obligationer med fast eller rörlig ränta (kupongpapper). Med ränterisk avses risken för att tillgångarnas nettovärde sjunker till följd av ränteförändringar.

Finlands Bank hanterar ränterisken främst genom s.k. modifierad duration. Den modifierade durationen beskriver förändringen i placeringarnas värde när marknadsräntenivån förändras. För guld-

placeringar och räntepaceringar i olika valutor har Finlands Bank fastställt en målduration och till denna återställs durationen månadsvis. För varje valuta finns också ett förutbestämt intervall inom vilket avvikelser från måldurationen är tillåtna.

Också ränterisken mäts med VaR. Värdena för 2009 redovisas i diagram 13. För den aktiva förvaltningen har satts en VaR-limit. Ränterisken begränsas också genom att placeringarna sprids på skuldebrev med olika löptid.

Kreditrisk

Med kreditrisk avses generellt en risk för att kreditvärdigheten för motparten i en transaktion eller emittenten av ett värdepapper förändras. I praktiken kan det innebära att kreditvärdigheten blir högre eller lägre eller att motparten eller emittenten blir insolvent.

Kreditrisken har hanterats genom bestämmelser om vilka emittent- och motpartsländer som tillåts och vilka skuldinstrument som är tillåtna som investeringsobjekt. Hur skuldebrev i Finlands Banks finansiella tillgångar fördelas efter hemlandet för emittenten framgår av tabell 7. Finlands Bank får inte investera i efterställda skuldinstrument eller strukturerade kreditpapper. Denna begränsning bidrog för sin del till att minska effekterna av finanskrisen på Finlands Banks investeringsverksamhet och investeringsavkastning. Ett kriterium i kreditriskhanteringen är motparternas och emittenternas finansiella ställning, t.ex. deras eget kapital. Andra kriterier är en lägsta nivå på godtagbar kreditvärdig-

het för emittenter och motparter och en spridning av transaktioner och placeringar på flera motparter och emittenter med hjälp av limiter.

Finlands Bank hanterar kreditrisken också genom limiter beräknade på VaR-värdet för kreditrisk. Kreditrisken begränsas till en nivå som hålls låg i förhållande till den totala riskexponeringen för banken. Alternativt kunde bankens finansiella tillgångar i praktiken placeras i objekt utan kreditrisk. Med VaR-värdet för kreditrisk mäts och beskrivs den kreditrisk som är förenad med placeringarna.

Som riskfria placeringar klassificeras alla skuldebrev utgivna i nationell valuta av länderna för reservvalutorna (US-dollar, brittiska pund, japanska yen och schweiziska franc).

Likviditetsrisk

Med likviditetsrisk avses risken för att banken inte kan uppfylla sina förpliktelser i tid för att tillgångarna är svåra att omsätta i pengar.

Eftersom valutainterventionerna i Eurosystemet primärt genomförs med ECB:s valuta-reserv är storleks- och likviditetskraven på Finlands Banks egen valuta-reserv lägre än före EMU-medlemskapet. Även om likviditetskraven på Finlands Banks placeringar i utländska valutor i och med Eurosystemet har minskat har slopandet av finska marken och införandet av euron skapat ett behov av tillgångar i euro. Det beror på att Finlands Bank i Eurosystemet har begränsade möjligheter att självständigt ge ut euro.

Tabell 7.
Finlands Banks finansiella tillgångar efter skuldebrev och emittentens hemland

Land eller region	31.12.2009 %	31.12.2008 %
Euroområdet	65	63
Tyskland	22	21
Frankrike	17	19
Finland	7	4
Spanien	5	5
Nederländerna	5	6
Österrike	4	4
Italien	3	1
Belgien	1	1
Irland	1	3
Portugal ¹	1	0
Grekland ¹	0	0
Luxemburg ¹	0	0
Övriga Europa	14	12
Storbritannien	7	6
Schweiz	3	3
Sverige	3	2
Danmark ¹	1	0
Norge	1	1
Amerika	9	11
USA	8	9
Kanada	2	2
Asien och Stillahavsområdet	4	5
Japan	3	4
Australien	1	1
Singapore ¹	0	0
Internationella institutioner	8	9

¹ Investeringarna i Portugal och Danmark vid slutet av 2008 och investeringarna i Grekland, Luxemburg och Singapore vid slutet av 2008 och 2009 stod för mindre än 0,5 % av den totala volymen och avrundas därför till 0 %.

Källa: Finlands Bank.

Därför är det fortfarande motiverat att placera en del av de finansiella tillgångarna endast i mest likvida objekt. Detta synsätt har ytterligare bekräftats av den senaste tidens finanskris.

hanteras genom tillförlitliga och väldokumenterade arbetsrutiner, tillräcklig och kompetent personal, tillförlitliga datasystem och omsorgsfullt testade reservsystem.

Operativ risk

Med operativ risk avses risken för att interna processer, personal, system eller externa faktorer medför förluster eller extra kostnader. Den operativa risken

Finansmarknad och statistik

Stabilt och effektivt finansiellt system

Den globala kris som hotat finansförmedlingen avtog under 2009 och de internationella finansmarknaderna började återfå sin funktionsförmåga. Likviditets- och smittoriskerna inom finanssektorn minskade och sektorns infrastruktur visade sig kunna fungera tillförlitligt under krisförhållanden. En relativt god funktionsförmåga kunde som helhet upprätthållas inom banksektorn i euroområdet trots att företagen i exceptionellt stor utsträckning måste vända sig till bankerna för lån när andra finansieringskällor började sina. Under 2009 var den finansiella omvärlden dock fortfarande svår då krisen visserligen lättade men till stora delar som en följd av massiva stödåtgärder från myndigheterna i de olika länderna. Den svåra situationen speglades klart i Finlands Banks verksamhet för att upprätthålla det finansiella systemets stabilitet och effektivitet.

Finlands Bank offentliggör sin analys av den finansiella stabiliteten regelbundet två gånger om året. Analysen ger de finansiella aktörerna, andra myndigheter och allmänheten information om risker i det finansiella systemet och hot mot stabiliteten och rekommendationer om förebyggande åtgärder. I den stabilitetsanalys som publicerades i maj 2009 konstaterade Finlands Bank att den värsta turbulensen på de finansiella marknaderna stabiliserats men påpekade att krisen i stället spritt sig till real ekonomin. Realekonomin led inte bara av de försvagade utsikterna utan också av bankernas försämrade utlåningskapacitet.

På grund av ökade kreditförluster beräknades finansmarknadernas förmåga att förmedla finansiering vara svag ännu under en lång tid framöver. Stabiliteten på den finländska finansmarknaden befanns vara fortsatt god med hänsyn till det internationella läget. I analysen i maj befarades dock att de negativa följder av krisen som speglas i de finansiella strukturerna och i en avtagande finansiell integration kommer att begränsa tillväxtpotentialen på lång sikt.

I den stabilitetsrapport som publicerades i december 2009 konstaterade Finlands Bank att situationen är fortsatt sårbar trots den avtagande globala finans krisen och att det internationella finanssystemet fortfarande fungerar bristfälligt. Tillgången på långfristig finansiering hade inte helt återhämtat sig och de svagaste bankerna visade sig vara fortsatt beroende av statliga stödåtgärder. Den finländska banksektorns lönsamhet och kapitaltäckning noterades däremot ligga kvar på en god nivå i den mycket problemfyllda omvärlden. Det bevisas också av det faktum att de finländska bankerna inte alls sökt statligt stöd. Om försäkringssektorn konstaterades att den aktiekursuppgång som började våren 2009 stödde försäkringsbolagens tidigare försvagade lönsamhet och kapitaltäckning.

I ljuset av genomförda stresstester var bedömningen i stabilitetsrapporten i december att kapitaltäckningen i den finländska finanssektorn alltjämt skulle klara av också en svagare ekonomisk utveckling än väntat. Som en nyckelfråga bedömdes det finansiella systemets

förmåga att upprätthålla kreditförmedlingen, som stöder återhämtningen i ekonomin. Som riskfaktorer sågs bland annat en utdragen recession, som på nytt kunde försvaga den finansiella omvärlden, och en fara för att krisbankerna blir beroende av statliga stödåtgärder. Som nämnvärd tog rapporten också upp risken för att de nya reglerna för den finansiella sektorn inte genomförs, vilket skulle kunna leda till strukturella svagheter i systemet.

Den finansiella infrastrukturen har fungerat klanderfritt trots den ekonomiska turbulensen under de senaste åren. Den tre dagar långa bankstrejken i december påverkade inte infrastrukturens funktion. I den nationella krisövning med aktörerna inom finanssektorn som genomfördes på hösten upptäcktes inte heller några alarmerande faktorer som kunde hota funktionssäkerheten. Den internationella betalkortskriminaliteten har i takt med kopieringen av kortuppgifter ökat något i Finland men är i ett internationellt perspektiv ännu låg.

De största potentiella hoten mot infrastrukturen har att göra med den internationalisering som redan pågått i flera år. De främsta hotbilderna i denna utveckling består i problem med någon viktig aktörs informationsteknik eller likviditet, som på grund av den mycket centraliserade infrastrukturen i Finland kan få ett starkt genomslag i hela det finländska samhället och minska förtroendet för finanssystemet. Även om det finns hot och risker med internationaliseringen leder den ändå till en

effektivare infrastruktur på finansmarknaden då alla deltagare tillämpar samma principer och standarder.

De finländska konsumenterna märkte internationaliseringen under året bland annat i användningen av de nya betalkorten genom termerna debit och credit, som för alla inte var helt självklara. Bankerna står inför utmaningen att anpassa förändringarna till följd av internationaliseringen till de inhemska tjänsteanvändarnas behov.

Finlands Bank konstaterade i stabilitetsrapporten i december att den snabba internationaliseringen av infrastrukturen för med sig nya utmaningar för både myndigheter och andra aktörer. Internationaliseringen har bidragit till uppkomsten av nya smittokanaler och smittorisker, eftersom den har möjliggjort bland annat distansmedlemskap i olika system. Distansmedlemskap främjas också av en harmoniserad infrastruktur, som är en direkt förutsättning för internationaliseringen. De pågående stora förändringarna medför självfallet också stora verksamhetsrisker för de enskilda systemoperatörerna. Ökad öppenhet på finansmarknaden och god styrning i företagen inom infrastrukturen bidrar till att minska både infrastrukturens och användarnas exponering för dessa risker. För detta krävs särskilt att tillgången till information för alla marknadsdeltagares och myndigheters behov säkerställs.

Trots finanskrisen fortsätter den snabba internationaliseringen. Inhemska massbetalningar handläggs i allt större utsträckning utomlands i takt med att betalningar enligt det standardiserade

SEPA-formatet ökar i popularitet. SEPA-betalningar beräknas dock börja användas i högre grad först under 2010, när den nya standarden börjar tillämpas på gireringar. Finlands Bank har tillsammans med bankerna arbetat för att SEPA-betalningar ska införas.

Finlands Bank lade i stabilitetsrapporten fram sin syn på de viktigaste och mest brådskande punkterna i den internationella regleringen och den föreslagna nya tillsynen av finansmarknaderna. Banken anser att den nya strukturen för finanstillsynen i EU bör införas utan dröjsmål.

Förutsättningen för en effektiv verksamhet är ett nära samarbete inom mikro- och makrotillsynen. Stor vikt bör läggas vid att skapa ett krishanteringssystem för bankerna och möjliggöra tidiga ingripanden när en bank ses vara på väg att hamna i svårigheter. Finlands Bank anser vidare att avvecklingen av det statliga stödet bör samordnas internationellt och genomföras stegvis. EU-lagstiftningen om finansmarknadens infrastruktur bör också utvecklas för att främja det gränsöverskridande tillsynssamarbetet och skapa en effektivare och mer konkurrenskraftig marknad.

Som initiativtagare till samarbetet satsar Finlands Bank för sin del också på att utveckla den framtida infrastrukturen. På våren samlade banken experter och beslutsfattare från banker, företag och offentliga organ till ett nationellt forum för att diskutera utvecklingsfrågor och strategier gällande betalningar. Denna gång fokuserade forumet på e-betalningar.

Internationaliseringen av värdepappershandeln intensifierades då Helsingforsbörsen hösten 2009 övergick till att anlita en utländsk central motpart för clearing av aktietransaktioner. Syftet var att förbättra konkurrenskraften i jämförelse med utländska marknadsplatser. Central motpartsclearing förbättrar hanteringen av värdepappersförmedlarnas motpartsrisk avsevärt och möjliggör nettning mellan olika marknadsplatser. För andra inhemska aktörer i kedjan för clearing och avveckling av värdepappershandeln innebar förändringen en utmaning eftersom den minskar den nationella värdepapperscentralens transaktionsvolym och ger upphov till nya typer av kostnadstryck på de inhemska aktörerna, vilket kan försvaga deras konkurrenskraft.

Som ett resultat av dessa förändringar och efter att Finlands Värdepapperscentral övergått till den internationella värdepapperscentralen Euroclear undertecknade Finlands Bank samförståndsavtal om övervakningen Euroclear Finland och dess moderbolag Euroclear (Memorandum of Understanding, MoU). Genom företagsförvärvet döptes Finlands Värdepapperscentral om till Euroclear Finland och harmoniseringen av systemen inleddes. Finlands Bank fungerade som aktiv samtalspartner i de lokala deltagarnas bakgrundsarbete. Inom projektet TARGET2-Securities har man försökt engagera Euroclear Finland och dess moderbolag i projektet och se till att de producerade tjänsterna motsvarar marknadsdeltagarnas behov i Finland.

Utöver den allmänna övervakningen av finansmarknaden utvecklar Finlands Bank verktyg till stöd för uppföljning och analys av betalnings- och avvecklingssystemen. Den största satsningen gäller utvecklingen av allt mångsidigare tillämpningar av simulatort Bof-PSS2. Simulatorutvecklingen i Finlands Bank ligger också till grund för den simulator för analys av TARGET2-systemet som utvecklats i ett samarbetsprojekt inom Eurosystemet. Under 2009 satsade Finlands Bank också på att undersöka deltagarnas uppförande och fördelningen av risker i betalnings- och avvecklingssystemen genom att hålla ett årligt internationellt simulatorseminarium.

Myndighetssamarbete

Myndighetssamarbetet fokuserade på att lindra följderna av den globala finans-krisen och förebygga motsvarande kriser. Finlands Banks deltagande i det nationella och internationella myndighetssamarbetet koncentrerades under året alltmer på att utveckla regleringen och övervakningen vid sidan av åtgärderna för att stabilisera det finansiella systemet.

Som en del av Eurosystemet har Finlands Bank deltagit i centralbankernas likviditetstillförande transaktioner (se Operativ bankverksamhet) för att säkerställa marknadslikviditeten som sinat på grund av förtroendebristen på interbankmarknaden. I juni 2009 inledde ECBS bland annat ett program för köp av säkerställda obligationer till ett värde av 60 miljarder euro. Några finländska banker har utnyttjat programmet som

emittenter och säljare. Också Finlands Bank deltog i förverkligandet av Eurosystemets köpprogram. Banken har dessutom under året deltagit i förberedelserna av de statliga bankstödsåtgärderna i EU:s ekonomiska och finansiella kommitté, i Eurosystemet och i Finland.

I Finland vidtog till följd av den globala finans-krisen förberedelser för att vid behov stödja bankerna med statliga åtgärder. Under 2009 antogs följande lagar för att öka beredskapen: lagen om statens kapitalplaceringar i inlåningsbanker och lagen om statens säkerhetsfond. Den förstnämnda lagen tillåter kapitalplaceringar i livsdugliga banker fram till slutet av april 2010. Dessutom förlängdes statsrådets rätt, som ursprungligen baserar sig på riksdagsbeslutet i december 2008, att på begäran bevilja statliga garantier för refinansiering av bankerna fram till slutet av 2010. Dessa beredskapsåtgärder följer den allmänt godtagna linjen inom EU. De har godkänts av Europeiska kommissionen och överensstämmer med Europeiska centralbankens rekommendationer. Finlands Bank deltog i uppföljningen och utvecklingen av effekterna av åtgärderna via EU:s ekonomiska och finansiella kommitté och ECBS.

Otillräcklig reglering och tillsyn var de största orsakerna till den rådande globala finansiella och ekonomiska krisen. Inom tillsynsområdet har en internationell översyn inletts för att utveckla både makro- och mikrotillsynen. För att förbättra makrotillsynen har EU fattat beslutet att inrätta Europeiska systemriskrådet (European Systemic Risk

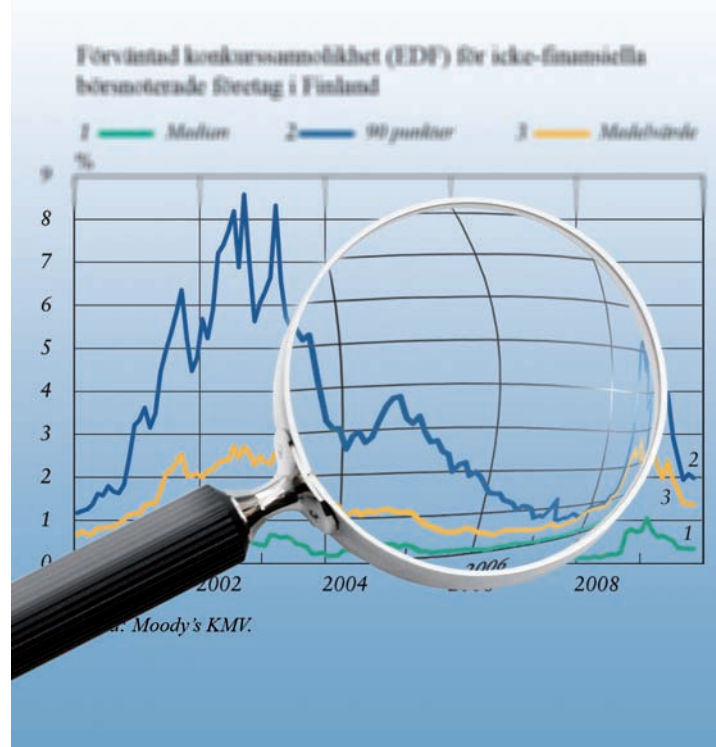
Board, ESRB), som har till uppgift att identifiera systemriskerna och rekommendera åtgärder för att hantera dem. Rådet ska inleda sin verksamhet 2010. För mikro tillsynen inrättas ett europeiskt system för finansiell tillsyn (European System of Financial Supervisors, ESFS) av banker, försäkringsbranschen och värdepappersmarknaden. Systemet består av ett nätverk av nationella tillsynsmyndigheter och tillsynsmyndigheter på EU-nivå. Finlands Bank deltog i utvecklingen av strukturerna för EU:s finanstillsyn via EU:s ekonomiska och finansiella kommitté och ECBS.

Finlands Bank deltog i arbetet att formulera en gemensam rapport från de finländska myndigheterna om utvecklingen av den gränsöverskridande finanstillsynen. En arbetsgrupp kommenterade främst från en finländsk synpunkt de preliminära förslagen till utveckling av ett EU-system för finansiell tillsyn som Europeiska kommissionen hade publicerat i maj 2009. Enligt arbetsgruppen behöver de i och för sig lovvärda förslagen detaljjusteras. Dessutom föreslog arbetsgruppen en omedelbar översyn av den lagstiftning som gäller tillsynen av de finländska filialerna till vissa utländska kreditinstitut.

Inom finansmarknadsregleringen är sådana ändringar på gång i Basel II som syftar till att skärpa kapitalkraven, förbättra kvaliteten på bankernas kapital och minska finansmarknadens procyklicitet. Finlands Bank deltog i utvecklingsprojekten via olika EU-organ.

Ett steg i omstruktureringen av tillsynen över finanssystemet i Finland

togs när nya Finansinspektionen (FI) med ansvar för tillsynen över de finansiella företagen inledde sin verksamhet vid början av 2009. FI bildades genom sammanslagning av de tidigare tillsynsmyndigheterna Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen. Samarbetet och synergien mellan Finansinspektionen, Finlands Bank och andra finansmarknadsmyndigheter ökade under 2009. I en samarbetsgrupp gjorde myndigheterna flera analyser av det finansiella läget allteftersom den internationella krisen eskalerade. Dessutom utförde Finlands Bank och Finansinspektionen stresstester för att pröva den finansiella sektorns

stresstålighet. De samarbetsmöjligheter som yppar sig genom Europeiska systemriskrådet förbättrar Finlands Banks och FI:s möjligheter att utveckla sina egna uppföljnings- och analysmetoder.

Finlands Bank deltog tillsammans med andra myndigheter aktivt i lagberedningen. Ett av de viktigaste lagberedningsprojekten på området var genomförandet av betaltjänstdirektivet i den nationella lagstiftningen. Med direktivet och den nationella lagstiftningen skapas klara och harmoniserade bestämmelser inom hela euroområdet. Utgående från direktivet stiftades två nya lagar i Finland: betaltjänstlagen och lagen om betalningsinstitut. Lagarna träder i kraft våren 2010. I samband med översynen av värdepappersmarknadslagen utarbetades dessutom ett lagförslag som möjliggör central motpartsclearing. Lagen ska träda i kraft i februari 2010.

Statistik

Finlands Bank svarar för Finlandsstatistiken över monetära finansinstitut (MFI), annan finansverksamhet och betalningsbalansen i euroområdet samt för motsvarande nationell statistik. Sammanställningen av den statistik som ECB behöver är en myndighetsuppgift som tilldelats Finlands Bank i gemenskapslagstiftningen. Arbetet utförs delvis i samarbete med Statistikcentralen.

Under året antogs en ändring av statistikförordningen för Europeiska centralbankssystemet. Den möjliggjorde insamling av statistik för övervakningen av den finansiella stabiliteten. ECB:s rätt att få uppgifter utvidgades till att

omfatta hela den finansiella sektorn och därmed också försäkringsföretag. Finanskrisen ökade användningen och utnyttjandet av statistik i beredningen av penningpolitiken. Efterfrågan på snabb information tillgodosågs genom ad hoc-insamling av uppgifter och preliminära analyser av tillgänglig information. Behoven att utveckla statistiksystemet efter krisen diskuterades på flera internationella statistikforum. De utvecklingsbehov som fastställdes inom ECBS gällde särskilt ny statistikföring av värdepappersinnehav och utökad insamling av MFI-statistik.

Vid början av 2009 inleddes insamling av uppgifter enligt ECB:s förordning om statistik över tillgångar och skulder i investeringsfonder. Förordningen gäller alla registrerade investeringsfonder i Finland. Samtidigt överfördes det nationella statistikansvaret för fondstatistiken från Statistikcentralen till Finlands Bank. Finlands Banks första balansstatistik över investeringsfonder publicerades i maj. Också statistikföringen av betalningsbalansen och utlandsställningen förändrades till följd av ECB:s nya statistikkrav. Värdepappersstatistiken samlas hädanefter in i värdepapper för värdepapper efter ISIN-kod, mot att tidigare ha samlats in på aggregerad nivå. ECB:s centrala värdepappersdatabas började utnyttjas som referensdata i statistikföringen av värdepapperstillgångar i investeringsfonder och i betalningsbalansen. Databasen innehåller basdata och prisnoteringar om nästan alla europeiska och internationellt viktiga värdepapper.

Utvecklingen av systemen för insamling och sammanställning av statistik fortsatte under året och fokuserades särskilt på systemen för penningmängds- och bankstatistik och dataöverföring. Arbetet med att bygga om informationssystemet för MFI-statistiken inleddes under året och blir klart i mitten av 2010. Utvecklingsarbetet utfördes i nära samarbete med rapportörerna. Det nya systemet möjliggör insamling av mer detaljerad information och uppfyller ECB:s ökade krav på MFI-statistik.

Ett annat viktigt systemprojekt som inleddes 2009 var ombyggnaden av informationssystemet för överföring av tidsserier mellan Finlands Bank och internationella organisationer. I betalningsbalansstatistiken förbereddes

genomförandet av nya internationella rekommendationer genom en särskild enkätundersökning om fordringar och skulder mellan systerbolag i rapporteringen av direktinvesteringar.

För att förtydliga den nationella arbetsfördelningen på statistikområdet beslutade Finlands Banks direktion i september att sammanställningen och publiceringen av kvartalsvisa finansräkenskaper överförs från Finlands Bank till Statistikcentralen före slutet av 2010.

Kontantförsörjning

Finlands Bank svarar för planeringen, genomförandet och övervakningen av kontantförsörjningen i Finland. I det praktiska arbetet fungerar Finlands Bank främst som grossist, dvs. bankens roll begränsar sig till utgivning av kontanter, äkthets- och kvalitetskontroll av eurosedlar i omlopp och makulering av uttjänta sedlar. Största delen av den operativa kontantförsörjningen sköts av privata aktörer som sörjer för distributionen av kontanter till allmänheten så att bankkunderna kan ta ut kontanter antingen i bankautomater eller på bankkontor. Finlands Bank samordnar aktörernas verksamhet bland annat enligt Eurosystemets föreskrifter och anvisningar.

Under året gick man särskilt in för att tydliggöra målen och principerna för Finlands Banks kontantförsörjning. Principerna fastställdes i december och kommunicerades också till alla aktörer inom kontantförsörjningen. Finlands Banks målsättning är att genom sitt kontorsnät och villkoren för depåsystemet erbjuda kontantförsörjningens slutliga kunder (hushållen och handeln) effektiva och säkra kontantförsörjningstjänster av hög kvalitet, som banken följer upp med undersökningar och enkäter. Verksamheten med samarbetspartnerna inom kontantförsörjningen söker Finlands Bank driva likvärdigt, effektivt och så öppet som möjligt. I sin verksamhet söker Finlands Bank också främja en effektiv och likvärdig konkurrens mellan olika betalningsätt.

De nuvarande strategiska riktlinjerna för kontantförsörjningen via fyra

kontor (Vanda, Tammerfors, Uleåborg och Kuopio) sträcker sig till slutet av 2012.

De privata kontantförsörjningsparterna i Finland sorterar de sedlar som via handeln returneras från konsumenterna och återcirkulerar cirka hälften till slutkunderna. Hälften av sedlarna lämnas in till Finlands Bank för äkthets- och kvalitetskontroll. Kontanthanteringskostnaderna hänför sig främst till sorteringen av sedlar. Kostnadseffektivast blir sorteringen i de olika faserna av sedelcirkulationen när sedlarna inte onödigt sorteras flera gånger. Återcirkuleringen begränsas dock av sedlarnas kvalitet, som genom sedelsorteringen hålls på den miniminivå som fastställts av Eurosystemet.

Beloppet eurosedlar utgivna i Finland ökar fortfarande i jämn takt

Den årliga ökningen av eurosedlar utgivna i Finland var också 2009 nästan 1 miljard euro. I jämförelse med hela euroområdet har utgivningen av kontanter inte minskat nämnvärt i Finland (diagram 14). Större summor än normalt togs ut under finanskrisen i oktober 2008 men returnerades inte under 2009 till Finlands Bank utan behölls huvudsakligen av allmänheten. Förtroendet för finansmarknaden tycks alltså inte helt ha återställts. Samma sak gäller också de extra uttagen i euroområdet (nästan 40 miljarder euro), eftersom efterfrågan på kontanter till följd av finanskrisen ökade i euroområdet klart mer än i Finland. Fördelningen på sedelvalörer visar att

den ökade efterfrågan i Finland gällde de högsta valörerna (diagram 15).

Under 2009 minskade beloppet sedlar som sätts i omlopp via bankautomater med cirka 0,5 miljarder euro till 16,1 miljarder euro. Relativt sett har antalet automatuttag minskat ännu mer, eftersom uttagen i genomsnitt blivit allt större. Distributionen till bankkontoren minskade under året, så den fortsatta ökningen av sedlar och kontanter utgivna i Finland förklaras även 2009 av att en del inte returneras till Finlands Bank. Nettoutflödet av sedlar ökar således. Antalet bankautomater ökade något från föregående år, så tillgången på kontanter har inte försämrats.

Översyn av kontantdepåsystemet har utretts

Finlands Bank har sedan början av 2004 erbjudit bankerna som Automatias kunder depåttjänster för återcirkulerbara kontanter i värdetransportföretagens uppräkningscentraler. Till en början infördes depåsystemet på prov inom områden som centralbanken valt ut så, att depåerna inte för mycket skulle påverka centralbankens egen sedelsortering. Huvudsyftet med det finländska depåsystemet är att minska inlämningen av kontanter till centralbanken på grund av räntekostnaden för förvaringen och logistiskt onödiga transporter till centralbankens regionkontor. Centralbanken kontrollerar i princip äktheten och kvaliteten av alla inlämnade sedlar, så depåsystemet minskar också dubbelsorteringen av sedlar. Sedelcirkulationen via centralbankens regionkontor har varit

Diagram 14.
Utelöpande sedlar i Finland och euroområdet,
årlig förändring

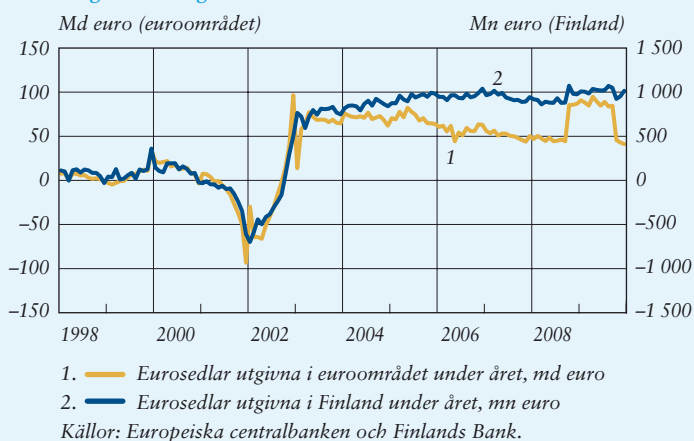
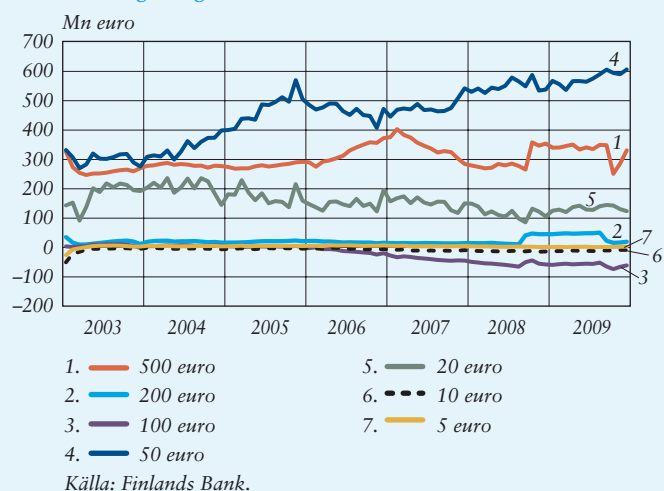

Diagram 15.
Nettoutgivning av eurosedlar i Finland

onödigt omfattande bara för kontroll av sedelkvaliteten.

Depåtjänster för sedlar erbjuds endast på orter där Finlands Bank inte har något regionkontor. För logistiken inom kontantförsörjningen har detta dock inte haft någon stor betydelse, eftersom värdetransportföretagen i Vanda, Kuopio och Uleåborg redan är inrymda i samma lokaler som Finlands Banks regionkontor och inget depåsystem således behövs på dessa orter. Undersökningar och de privata kontantförsörjningsparternas önskemål pekar på att depåsystemet bör utvidgas och utvecklas på grund av sina positiva kostnads- och logistikeffekter. Finlands Bank och ECB har i samarbete undersökt kontantdepåsystemens egenskaper och regler inom EU bland annat genom en omfattande enkät.

Sedelförpackningsrobot till Vanda i slutet av 2009

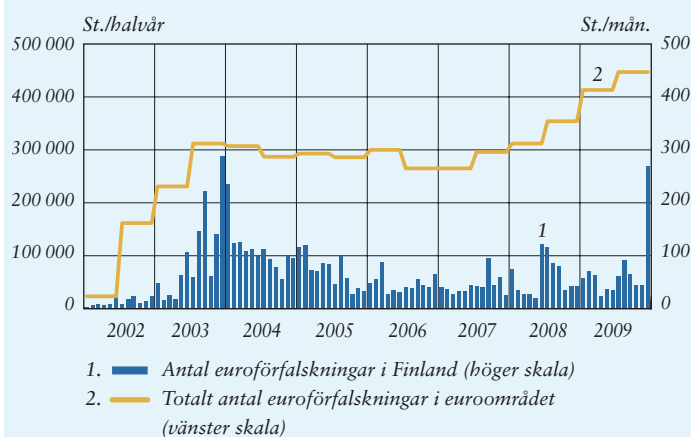
I november 2009 tog Finlands Bank i drift en ny typ av sedelförpackningsrobot. Detta utvecklingsprojekt tog ett år i anspråk och upphandlades genom öppen annonsering på Internet och selektiv upphandling. Konstruktionstävlingen vanns av Mecania Automation, som också genomförde projektet. Som slutresultat av projektet kunde ett enformigt manuellt arbetsmoment automatiseras. Den använda lösningen är mycket innovativ med ny typ av flexibilitet i förpackningen av sedlar. Finlands Banks val har väckt intresse också hos externa sedelhanterare.

Antalet sedelförfalskningar har fortsatt att öka

Antalet euroförfalskningar som påträffades i omlopp i hela världen ökade klart också under 2009 (diagram 16). Det beräknade antalet förfalskade eurosedlar per månad uppgick under året till drygt 71 000 sedlar. Det fortsatt ökande antalet sedelförfalskningar kan delvis bero på att den första serien av eurosedlar ännu inte har moderniserats men också på att förfalskarna har kunnat förbättra efterbildningarna av eurosedlarnas äkthetsdetaljer. De mest förfalskade eurosedlarna i världen är de vanligaste bruksedlarna av valörerna 20 och 50 euro, som redan står för 86 % av alla euroförfalskningar.

Även om risken för att en konsument råkar ut för en sedelförfalskning ännu är mycket liten är det viktigt att förfalskningarna upptäcks för att

Diagram 16.
Falska eurosedlar i euroområdet och Finland

Källor: Europeiska centralbanken och Centrakriminalpolisen i Finland.

förtroendet för användningen av kontanter inte ska lida. I takt med det ökande antalet euroförfalskningar har detaljhandeln i allt högre grad börjat kontrollera eurosedlarnas äkthet med olika småapparater vid butikskassorna. Det försvårar kontantanvändningen, som i första hand borde basera sig på en snabb visuell kontroll av sedlarna.

Konsumentskyddet mot förfalskade eurosedlar har förstärkts i euroområdet även med hjälp av det s.k. ramverket för återcirkulering av eurosedlar. Också på de privata kontantförsörjningsparterna ställs kravet att de ska kontrollera de sedlar som handeln och konsumenterna lämnar in bland annat via bankautomaterna. Sedlarna kontrolleras i sorteringsmaskiner som uppfyller vissa minimikrav och som kan skilja på äkta eurosedlar och förfalskningar.

Under hela europenoden har exceptionellt få förfalskade eurosedlar upptäckts i Finland och relativt sett har andelen påträffade sedelförfalskningar i omlopp snarare minskat. Delvis beror detta på att betalning med kort är en mycket vanlig betalningsform i Finland med minskad användning av kontanter som följd. Distributörerna av falska sedlar har här snabbt kunnat gripas, ofta redan i affären, och det har haft en avskräckande effekt. Under 2009 påträffades i Finland 861 förfalskade sedlar, vilket är drygt 150 fler än 2008 (diagram 16). Cirka hälften av förfalskningarna var 50 euros sedlar, som spreds av utländska förfalskare särskilt under slutet av året.

Övrig verksamhet

Internationell verksamhet

Finlands Bank som en del av Europeiska centralbankssystemet

Finlands Banks chefdirektör Erkki Liikanen är medlem i ECB-rådet, som är högsta beslutande organ för Eurosystemet. Det består av alla ECB:s direktionsledamöter och cheferna för de nationella centralbankerna i de länder som har infört euron. Direktionens vice ordförande Pentti Hakkarainen var personlig suppleant för chefdirektören i ECB-rådet. ECB-rådet höll 23 formella sammanträden under året. Som vanligt hölls två sammanträden utanför Frankfurt, det ena på sommaren i Luxemburg och det andra på hösten i Venedig.

Finlands Banks chefdirektör är också medlem i ECB:s allmänna råd, som består av cheferna för EU-ländernas nationella centralbanker och ECB:s ordförande och vice ordförande. Allmänna rådet sammanträdde fyra gånger i Frankfurt.

Finlands Banks ledning och experter medverkade i arbetet i Europeiska centralbankssystemet (ECBS) på alla beredningsstadier. Finlands Bank hade en representant i alla ECBS kommittéer, i budgetkommittén och i personalchefsmötet (totalt 15, se ruta 2) och i de flesta av de ca 60 arbetsgrupper som sorterar under kommittéerna. Under året hade 12 av bankens medarbetare tillfälliga expertbefattningar av olika längd vid ECB.

Eurosystemet hade också många tillfälliga högnivåkommittéer t.ex. inom sedelhantering, IT, finansmarknadsfrågor och betalningssystem. Direktionsmedlem-

marna i Finlands Bank deltog i kommittéerna inom sina respektive ansvarsområden.

Finlands Bank och den globala ekonomiska politiken

Finlands Bank deltar i det internationella samarbetet via många olika organisationer. Enligt lag ska Finlands Bank svara för kontakterna mellan finska staten och Internationella valutafonden (International Monetary Fund, IMF). Vidare medverkar banken i egenskap av aktieägare i Internationella regleringsbanken (Bank for International Settlements, BIS), i fem EU-kommittéer och i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (Organisation for Economic Co-operation and Development, OECD).

Internationella valutafonden

Finlands representant i Internationella valutafondens styrelse, som är valutafondens högsta beslutande organ, var Finlands Banks chefdirektör Erkki Liikanen med direktionens vice ordförande Pentti Hakkarainen som suppleant. Styrelsen höll sitt årsmöte i oktober i Istanbul i Turkiet.

Valutafondens rådgivande internationella monetära och finansiella kommitté (International Monetary and Financial Committee, IMFC) sammanträdde två gånger under året. Ordförande i kommittén var Egyptens finansminister Youssef Boutros-Ghali. Den nordisk-baltiska valkretsen företrädde i kommittén av svenska finansministern Anders Borg.

För valutafondens verksamhet svarar en direktion, som består av 24 ledamöter, och verkställande direktören, som också är ordförande i direktionen. Som verkställande direktör fortsatte fransmannen Dominique Strauss-Kahn.

I valutafonden hör Finland till den nordisk-baltiska valkretsen, som har en gemensam representant i direktionen. Jens Henriksson från Sverige, som hade inlett sin tvååriga mandatperiod 2008, fortsatte som valkretsens representant och ledamot i direktionen. Tillsammans med finansministeriet deltog Finlands Bank i den samordning inom den nordisk-baltiska valkretsen som syftar till att skapa en samsyn inom valkretsen i olika frågor som handläggs av direktionen.

Den nordisk-baltiska monetära och finansiella kommittén (Nordic-Baltic Monetary and Financial Committee, NBMFC) sammanträdde 2009 två gånger för att bereda valkretsens policyfrågor¹. Finlands Bank företrädde i kommittén av vice direktionsordföranden Pentti Hakkarainen. Arbetet i NBMFC förbereddes av en ställföreträdarkommitté, som också sammanträdde två gånger under året. Ordförande och Finlands Banks representant i ställföreträdarkommittén var direktions rådgivare Olli-Pekka Lehmuusaari och sekretariatsuppgifterna sköttes av bankens internationella enhet.

¹ Den nordisk-baltiska valkretsens ställningstaganden redovisas närmare i rapporten Recent Policy Developments in the International Monetary Fund. The Nordic-Baltic Office, IMF, som utkommer två gånger om året (http://www.suomenpankki.fi/en/suomen_pankki/kv_yhteistyö/imf.htm).

Valutafondens direktion behandlade i februari 2009 i enlighet med avtalsartikel IV Finlands ekonomi och den ekonomiska politik som förts i landet. En delegation från valutafonden utvärderade ekonomin i Finland i oktober–november 2008. Enligt delegationen står Finland inför stora utmaningar även om landet hör till de EU-länder som klarat sig bäst. Delegationen framhöll att följd effekter av den globala finanskrisen redan påverkar den ekonomiska aktiviteten negativt. På längre sikt hotar en snabbt åldrande befolkning och avtagande produktivitetssökning tillväxten och de hållbara finanserna.

Det ekonomiska läget i flera av valutafondens medlemsländer försämrades snabbt när den internationella finanskrisen spred sig under 2008–2009, och från november 2008 och framåt kom fonden i snabb takt överens med medlemsländerna om nya finansieringsarrangemang. I den nordisk-baltiska valkretsen sökte både Island och Lettland lån från valutafonden redan i slutet av 2008. Av EU-länderna slöt Ungern, Polen och Rumänien under 2009 avtal med valutafonden om finansiering.

Vid årsmötet i Istanbul höll chefdirektör Liikanen som representant för de nordiska och baltiska länderna årsmötesanförandet, där han betonade vikten av ett omfattande internationellt samarbete i hanteringen av finanskrisen och återskapandet av tillväxt i världsekonomin. I sitt tal framhöll han också att förvaltningsreformen bör genomföras så att rösträtt från överrepresenterade länder överförs till underrepresenterade enligt

Ruta 2.

Finlands Bank i ECB- och EU-organ och i andra internationella organisationer 2009

Finlands Bank i ECB-rådet

Erkki Liikanen, medlem	Maritta Nieminen, bisittare
Pentti Hakkarainen, suppleant	Antti Suvanto, bisittare

Finlands Bank i ECBS-kommittéer, budgetkommittén och personalchefsmötet

Banktillsynskommittén Kimmo Virolainen	Kommittén för internrevision Erkki Kurikka Pertti Ukkonen	Rättskommittén Maritta Nieminen Eija Brusila
Eurosystemets/ECBS kommunikationskommitté Jouko Marttila (t.o.m. 20.9.2009) Mika Pösö (fr.o.m. 28.10.2009) Richard Brander	Kommittén för kalkylmetoder Annika Karjalainen Timo Keskimäki	Sedelkommittén Mauri Lehtinen Kari Takala
IT-kommittén Armi Westin Raimo Parviainen	Kommittén för marknads- operationer Pentti Pikkarainen Tuomas Välimäki	Statistikkommittén Helka Jokinen Harri Kuussaari
Kommittén för betalnings- och avvecklingsystem Harry Leinonen Anna-Maija Tikkanen	Penningpolitiska kommittén Tuomas Saarenheimo Jarmo Kontulainen	Budgetkommittén Antti Vuorinen (t.o.m. 24.9.2009) Pirkko Pohjoisaho-Aarti (fr.o.m. 25.9.2009)
Kommittén för internationella förbindelser Sinikka Salo Olli-Pekka Lehmuusaari	Redovisningskommittén Tuula Colliander	Personalchefsmötet Aura Laento (t.o.m. 24.9.2009) Antti Vuorinen (fr.o.m. 25.9.2009)

Finlands Bank i EU-kommittéer

Betalningsbalanskommittén Jorma Hilpinen (t.o.m. 31.5.2009) Harri Kuussaari (fr.o.m. 1.6.2009)	Europeiska banktillsynskommittén Kimmo Virolainen	Kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik Jorma Hilpinen (t.o.m. 31.5.2009) Helka Jokinen (fr.o.m. 1.6.2009)
Ekonomiska och finansiella kommittén Pentti Hakkarainen Hannu Mäkeläinen, suppleant	Kommittén för ekonomisk politik Mikko Spolander (t.o.m. 23.10.2009) Veli-Matti Mattila (fr.o.m. 1.11.2009)	

Finlands Bank i BIS och OECD

BIS centralbankschefsmöten Erkki Liikanen	OECD:s finansmarknadskommitté Jyrki Haajanen	OECD:s kommitté för ekonomisk politik Antti Suvanto Veli-Matti Mattila (t.o.m. 30.9.2009) Samu Kurri (fr.o.m. 1.10.2009)
---	--	--

den redan godkända kvotformeln. Alla medlemsländer bör också garanteras lika möjligheter att påverka valutafondens beslut.

Den internationella monetära och finansiella kommittén, som sammanträdde i samband med årsmötet, uppmanade valutafonden att precisera organisationens mandat, se över finansieringsrollen inklusive den räntestödda finansieringen för fattiga länder, skärpa den multilaterala övervakningen och slutföra förvaltningsreformen.

Den globala finanskrisen väckte särskilt på G20-gruppens möten en bred debatt om Internationella valutafondens roll i arbetet att lösa krisen och allmänt taget i arbetet att förebygga kriser. På grund av sin globala medlemskrets och makroekonomiska kompetens blev valutafonden ett centralt forum för analys av orsakerna till finanskrisen och slutledningarna om behovet att reformera det internationella finanssystemet. Ledarna för G20-gruppen sammanträdde två gånger under 2009 och betonade vikten av att valutafonden har tillräckliga resurser för att stödja medlemsländerna. För att tredubbla valutafondens utlåningsresurser fattades ett beslut om tillfällig ökning av resurserna till högst 600 miljarder US-dollar genom kreditarrangemang som avtalas med medlemsländerna. Dessutom beslutades om en ny utgivning och särskild tilldelning av särskilda dragningsrätter (Special Drawing Rights, SDR). Tillsammans höjde dessa beloppet av särskilda dragningsrätter till 283 miljarder US-dollar. På grund av finans-

krisen beslutade G20-ländernas ledare vid toppmötet i april att inrätta ett nytt stabilitetsråd (Financial Stability Board, FSB) som ska ersätta stabilitetsforumet (Financial Stability Forum, FSF) från 1999. Stabilitetsrådet har till uppgift att främja det internationella finanssystemets stabilitet och i nära samarbete med Internationella valutafonden analysera finanssystemets sårbarheter. Stabilitetsrådet består av medlemmarna i stabilitetsforumet, bl.a. G20-länderna, Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen och det har ett sekretariat vid Internationella regleringsbanken.

EU-kommittéer

EU:s Ekonomiska och finansiella kommitté (Economic and Financial Committee, EFC) förbereder EMU-ärenden för Europeiska unionens råd i dess sammansättning med ekonomiska och finansministrar (Ekofinrådet). Kommittén består av representanter för EU-ländernas finansministerier och nationella centralbanker med personliga suppleanter. Till kommittén hör också representanter för ECB och Europeiska kommissionen. Företrädarna för de nationella centralbankerna deltog i kommitténs sammanträden (12 under 2009) i dess fullständiga sammansättning, där det ekonomiska läget och frågor som gäller finansmarknaden och valutafonden behandlas. Sessionerna i fullständig sammansättning var fokuserade på den pågående finanskrisen, medlemsländernas åtgärder i krishanteringen, översynen av den europeiska finanstillsynen och G20-samarbetet.

Ekonomiska och finansiella kommittén sammanträder två gånger per år i sammansättningen Financial Stability Table (FST). I dessa rundabordsdiskussioner deltar kommittéledamöterna och representanter för EU:s tillsynskommittéer och kommittén för finansiella tjänster (Financial Services Committee, FSC). Tyngdpunkten i diskussionerna låg 2009 på analys och hantering av det svåra finansiella läget.

Ekonomiska och finansiella kommittén tog också fram gemensamma EU-riktlinjer för IMF i samarbete med underkommittén för IMF-ärenden.

EU:s Kommitté för ekonomisk politik (Economic Policy Committee, EPC) bereder för ministerrådet strukturpolitiska ärenden med anknytning till de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och Lissabonprogrammet. Medlemsländernas finansministerier, vissa nationella centralbanker, Europeiska kommissionen och ECB är företrädare i kommittén.

Europeiska banktillsynskommittén (Committee of European Banking Supervisors, CEBS) behandlar frågor som gäller reglering och tillsyn av banksektorn, med fokus på samordning av tillsynsmetoder och effektivisering av det gränsöverskridande tillsynssamarbetet. Under året genomförde kommittén också en stress-test av EU:s största banker starkt stödd bland annat av Finland. CEBS består av banktillsynsmyndigheter inom EU och tillsynsexperter från de nationella centralbankerna.

Kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik (Committee on

Monetary, Financial and Balance of Payments Statistics, CMFB) består av representanter för de nationella statistikmyndigheterna, Eurostat, de nationella centralbankerna och ECB. Kommittén har till uppgift att förbättra förutsättningarna för statistiksamarbetet mellan ECB och Eurostat och avge yttranden inom sitt statistikområde.

I Eurostats betalningsbalanskommitté (Balance of Payments Committee) deltar statistikmyndigheterna med ansvar för betalningsbalansstatistik och centralbankerna. Kommittén har till uppgift att biträda Eurostat i genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning om gemenskapsstatistik över betalningsbalansen.

Internationella regleringsbanken

Internationella regleringsbanken håller årligen sex regelbundna centralbankschefsmöten, där chefdirektören för Finlands Bank deltar. På sammanträdena 2009 diskuterades det aktuella ekonomiska läget, händelserna på finansmarknaden och utvecklingen av regleringen på global nivå. Diskussionerna har en stor betydelse bland annat för utvecklingen av det internationella tillsyns- och regleringssamarbetet.

Regleringsbanken beslutade att på agendan för sina möten om den globala ekonomin (Global Economy Meeting) från och med 2010 ta upp också aktuella finansmarknadsfrågor. Denna session, där också Finlands Banks chefdirektör deltar, hålls alltid i samband med de regelbundna chefdirektörsmötena.

Som aktieägare i BIS var Finlands Bank också representerad vid bankens formella bolagsstämma i juni.

OECD

Representanter för Finlands Bank medverkade i två kommittéer inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (Organisation for Economic Co-operation and Development). De var kommittén för ekonomisk politik (Economic Policy Committee, EPC) och finansmarknads-kommittén (Committee on Financial Markets). Kommittéerna tjänar som viktiga forum för internationellt samarbete och informationsutbyte både inom den ekonomiska politiken och på finansmarknadsområdet.

Övrig internationell verksamhet

Direktionsmedlemmarna i Finlands Bank deltog 2009 i flera internationella seminarier och konferenser. På centret för monetär ekonomi (Centre for Monetary Economics) i Oslo höll chefdirektör Liikanen ett inledningsanförande om de europeiska och finländska erfarenheterna av euron. I Washington inledde Liikanen ett panelsamtal arrangerat av Europa-institutet (European Institute) under rubriken Opportunities for greater European and American cooperation in the restructuring of the global financial architecture. Dessutom talade han vid framtidskonferensen i Stockholm över ämnet Finland och Sverige i den finansiella krisen.

Direktionens vice ordförande Pentti Hakkarainen talade i Frankfurt på en

konferens om massbetalningar som hölls av ECB och Nederländernas centralbank över ämnet The future of retail banking and payments – Developments in global markets and the role of central banks. Dessutom redogjorde han för det ekonomiska läget vid en lunch med Helsingfors diplomatförening.

Direktionsmedlem Sinikka Salo höll ett inledningsanförande i Bratislava under ämnet Reflections on Finland's experience in the EMU – and the way ahead, när Slovakien anslöt sig till euroområdet den 1 januari 2009. Hon talade också över samma tema vid centralbanksbesöket i Vilnius. I juni öppnade hon SUEF:s internationella bostadsmarknadsseminarium, som Finlands Bank stod värd för, och i juli var hon värd för mötet i ECB:s Kommitté för internationella förbindelser (IRC) i Helsingfors.

Direktionsmedlem Seppo Honkapohja höll föredrag om finansiella kriser på centralbanken i Estland, vid en konferens om International Banking i Sankt Petersburg, vid ASTIN Colloquium 2009 i Helsingfors, vid universitetet i New Orleans och på en finansmarknads-konferens arrangerad av Sveriges riksbank. Dessutom talade han över makroekonomisk politik och deflations-fällor på Federal Reserve Bank of San Francisco, Federal Bank of Atlanta, vid universitetet i Tilburg och i flera utländska centralbanker (bl.a. i Norge, Schweiz, Kanada och Italien). I Helsingfors öppnade han Finlands Banks och CEPR:s konferens över temat Credit crunch and the macroeconomy.

Finlands Bank stod under året värd för höga utländska gäster. Svenska riksbankens bankfullmäktige och direktion gästade banken i februari med anledning av märkesåret 1809. I maj besökte tyska centralbankens tidigare chefdirektör Hans Tietmeyer banken och talade över ämnet The Single Currency – a German View. I juni talade Finlands Banks chefdirektör till deltagarna på Internationella pressinstitutets världskongress i Helsingfors och bjöd dem på supé.

Det nordiska samarbetet fortsatte på såväl centralbankschefs- som expertnivå. Det traditionella nordiska centralbankschefsmötet hölls i Mariefred i Sverige. I mötet deltog också andra företrädare för de fem nordiska centralbankerna. På mötet diskuterades frågor kring finanskrisen, såsom allmänna likviditetsfrämjande åtgärder, nödkrediter, statliga garantier, insättningsgaranti och procyklikalitet i redovisningspraxis. Man beslutade att frågorna ska behandlas vidare på expertnivå. Mötet analyserade också det ekonomiska läget i Island och Lettland. De nordiska länderna har bidragit bilateralt med stöd till dessa länder. De nordiska centralbankscheferna träffades också flera gånger under året i andra sammanhang.

Kommunikation

Kommunikationen syftar till att öka allmänhetens kunskap om Finlands Bank och Eurosystemet genom effektiv och riktad information. Information kommuniceras om penningpolitik, finansmarknad och betalningsmedel och om

Finlands Banks och Eurosystemets verksamhet inom dessa områden.

I Finlands Banks externa kommunikation är den viktigaste publikationen Euro & talous, som ges ut sju gånger per år. I specialnumren Talouden näkymät på våren och hösten publicerades Finlands Banks konjunkturprognos. I slutet av året utkom specialnumret Rahoitusjärjestelmän vakaus² om den finansiella stabiliteten. I samband med utgivning av Euro & talous höll chefdirektören fyra presskonferenser. Finanskrisen ökade allmänhetens och massmediernas intresse för centralbankens uppgifter och bankens presskonferenser fick stor uppmärksamhet i medierna.

En annan viktig informationskanal vid sidan av presskonferenserna är bankens webbplats, som innehåller information om Finlands Banks och Eurosystemets uppgifter och pressmeddelanden om ECB:s penningpolitiska beslut. Artikelserien BoF Online ges också ut på nätet; under 2009 publicerades 13 artiklar. Bankens publikationer i pdf-format finns på webbplatsen under Publikationer.³

För att öka kunskapen om Finlands Bank och Eurosystemet höll banken 2009 också föreläsningar som var öppna för allmänheten. Det hade gått exakt tio år sedan euroområdet bildades, och Finlands Bank firade märkesåret genom att på våren hålla en föreläsningsserie för allmänheten på temat Euron 10 år – Vad

² En del av artiklarna i Euro & talous publicerades på engelska i Bank of Finland Bulletin.

³ En del av Finlands Banks publikationer ges också ut i tryckt version. De viktigaste publikationerna 2009 listas i bilagan på s. 112.

händer härnäst? tillsammans med Finland i Europa rf i Helsingfors. Uppemot 800 åhörare infann sig.

De inbjudna talarna var personer på centrala poster vid den tidpunkt när euron infördes. Förra direktionsledamoten i Finlands Bank och ECB Sirkka Hämäläinen och förre statsministern Paavo Lipponen berättade om sina erfarenheter från övergången till euro. President Martti Ahtisaari talade om den gemensamma valutan som fredsfrämjare. Talman Sauli Niinistö och verkställande

direktör Sixten Korkman drog sig till minnes sina erfarenheter av de första åren med EMU. Vårens föreläsningsserie avslutades av Hans Tietmeyer, f.d. chef för den tyska centralbanken. I föreläsningsserien ingick också en akademisk professorspanel med överdirektör Jukka Pekkarinen, forskningsdirektör Juha Vartiainen och Finlands Banks direktionsmedlem Seppo Honkapohja.

Eurons tio år var också temat för publikevenemangen Euron i vardagen som Europa i Finland rf höll i Kuopio,

Finlands Bank firade eurons tioåriga existens med en föreläsningsserie för allmänheten under temat Euron 10 år – Vad händer härnäst?. Inbjudna talare vara bland annat Paavo Lipponen och Sirkka Hämäläinen.

Finlands Bank var medarrangör till finalen i den riksomfattande Ekonomigurutävlingen i januari 2009.

Tammerfors och Uleåborg med talare också från Finlands Bank.

Bankens externa kommunikation syftar också till att öka den unga generationens kunskaper i ekonomi. En viktig målgrupp är därför skolelever, studerande och lärare. För högstadiet, gymnasiet och yrkesinstituten finns studiewebben Mer om euron på webbplatsen www.euro.fi. Tillsammans med Finansbranschens Centralförbund, Förbundet för lärarna i historia och samhällslära (FLHS) och Ekonomijournalisterna rf var Finlands Bank åter medarrangör till den årliga Ekonomigurutävlingen som hölls vid årsskiftet 2008/2009. I denna riksomfattande ekonomitävling deltog omkring tusen elever. Ekonomiguru 2009 blev Eero Nurmi från Helsingfors finska samskola.

Ett tiotal olika grupper av studerande och andra vetgiriga besökte Finlands Banks myntmuseum och fick sig till livs aktuell information om ekonomin. Experter från Finlands Bank

deltog också i lärarnas Ekonomi i klartext-seminarier på sju olika orter.

Myntmuseet med sina utställningar och multimedier om pengarnas historia och Finlands Banks verksamhet i Europeiska centralbankssystemet hade under året ca 9 000 besökare. I föreläsningsserien studia monetaria i national-ekonomi och ekonomisk historia hölls åtta föreläsningar med inemot 450 åhörare under året.

På myntmuseet invigdes två tillfälliga utställningar. Olika länders euromynt ställdes ut under temat Euromynten speglar en mångfald kulturer under början av året. Mot slutet av året öppnades utställningen D-vitamin! Devalveringarna 1957 och 1967, som fortsätter även 2010.

Myntmuseet kan också besökas på Internet, där museets webbplats fick ett ansiktslyft⁴ 2009.

⁴ Se www.rahamuseo.fi.

Ledning och organisation

Finlands Banks organisation

1.3.2010

BANKFULLMÄKTIGE

Timo Kalli, ordförande, Antti Kalliomäki, vice ordförande, Pekka Ravi,
Tanja Karpela, Martti Korhonen, Mika Lintilä,
Marja Tiura, Jutta Urpilainen, Ben Zyskowitz

Bankfullmäktiges sekreterare Anton Mäkelä

DIREKTIONEN

<p>Erkki Liikanen direktionens ordförande</p> <p><i>Beredning och genomförande av penningpolitiken, förberedelser inför sammanträden i ECB-rådet och ECB:s allmänna råd.</i></p> <p><i>Chef för avdelningscheferna för ledningssekretariatet och bankavdelningen samt revisionschefen.</i></p>	<p>Pentti Hakkarainen direktionens vice ordförande</p> <p><i>Finansiell stabilitet, direktionsordförande i Finansinspektionen.</i></p> <p><i>Chef för avdelningscheferna för finansmarknads- och statistikavdelningen och administrativa avdelningen.</i></p>	<p>Sinikka Salo direktionsmedlem</p> <p><i>Bankrörelsen: betalnings- och kontantförsörjningstjänster.</i></p> <p><i>Chef för avdelningschefen för betalningsmedels- avdelningen.</i></p>	<p>Seppo Honkapohja direktionsmedlem</p> <p><i>Forskning och IT, bankens egna investeringar.</i></p> <p><i>Chef för avdelningschefen för avdelningen för penning- politik och forskning.</i></p>
---	--	---	---

Direktionens sekreterare Arno Lindgren

AVDELNINGAR

<p>Avdelningen för penning- politik och forskning <i>Tuomas Saarenheimo</i></p>	<ul style="list-style-type: none">• Byrån för ekonomisk analys• Informationsservicebyrån• Modell- och prognosbyrån	<p>Forskningsenheten</p>	<p>Forskningsinstitutet för transitionsekonomier (BOFIT)</p>
<p>Finansmarknads- och statistikavdelningen <i>Kimmo Virolainen</i></p>	<ul style="list-style-type: none">• Byrån för finansiell infrastruktur• Byrån för finansiell stabilitet	<p>Statistikenheten</p> <ul style="list-style-type: none">• Betalningsbalansbyrån• Byrån för finansiell statistik	<ul style="list-style-type: none">• Systembyrån
<p>Bankavdelningen <i>Harri Labdenperä</i></p>	<ul style="list-style-type: none">• Back office• Byrån för marknads- operationer	<ul style="list-style-type: none">• Investeringsbyrån• TARGET-byrån	
<p>Betalningsmedels- avdelningen <i>Mauri Lehtinen</i></p>	<ul style="list-style-type: none">• Regionkontor: Kuopio, Tammerfors, Uleåborg, Vanda	<ul style="list-style-type: none">• Byrån för kontantförsörjning	<ul style="list-style-type: none">• Byrån för system och sedelteknik
<p>Ledningssekretariatet <i>Antti Suwanto</i></p>	<p>Internationella enheten Juridiska enheten Kommunikationsenheten</p>	<p>Strategi- och organisationsgruppen</p>	<p>Sekreterartjänster för direktionen</p>
<p>Administrativa avdelningen <i>Pirkko Pohjoisaho-Aarti</i></p>	<ul style="list-style-type: none">• Ekonomibyrå• Internservicebyrå• Personalbyrå• Riskkontrollbyrå	<ul style="list-style-type: none">• Språk- och publikations- servicebyrå	<p>IT-enheten Säkerhets- och fastighetsenheten</p>
<p>Intern revision <i>Erkki Kurikka</i></p>			

I anslutning till Finlands Bank verkar **Finansinspektionen**. Direktör för Finansinspektionen är Anneli Tuominen.

Ledningssystem

De centrala delarna i bankens ledningssystem är bankens strategi, mål- och resultatstyrning, verksamhetsplanering, personal- och budgetramar och samlad riskbedömning. Också utvecklings- och lönesamtal ingår i ledningssystemet.

Verksamheten lotsas mot de strategiska målen genom mål- och resultatstyrning och genom särskilda mål- och resultatkontrakt som upprättas för varje avdelning och process. Kontrakten tar upp de viktigaste mätetalen och målnivåerna för avdelningarnas operativa verksamhet och de viktigaste utvecklingsprojekten för genomförande av strategin. För avdelningarna fastställs budget- och personalramar rullande för

en treårsperiod, som är bankens planeringshorisont.

Verksamhetsplaneringen på avdelnings-, enhets- och processnivå omfattar också en samlad riskbedömning. Varje avdelning tar fram en riskanalys utifrån sina egna premisser. Riskklassificeringen och riskbedömningen bygger på Eurosystemets ORM-modell (operational risk management). Den totala riskexponeringen omfattar risker som är förenade med personal, ledning, processer, system och externa faktorer. Den samlade riskbedömningen omfattar också de finansiella riskerna i investeringsverksamheten. Dessa risker hanteras centrali-

Organisationsstruktur: avdelningar och processer

serat av riskkontrollbyrån vid administrativa avdelningen.

Direktionen utvärderar målfyllnelsen två gånger om året. Halvårsrapporteringen visar utvecklingstrenden så att det vid behov är möjligt att snabbt ingripa i missförhållanden och styra verksamheten och resurserna i önskad riktning.

Avdelningscheferna svarar för ledningen och styrningen av verksamheten vid sina avdelningar, dvs. för målfyllnelsen och personal- och budgetfrågor. Beslutsfattandet har mer än tidigare delegerats till byrå- och enhetscheferna.

Finanskrisen lyfte fram behovet av ett ökat horisontellt samarbete över avdelningsgränserna framför allt inom det penningpolitiska beslutsfattandet och genomförandet. Redan tidigare, dvs. sommaren 2008, hade banken infört

processledning för analys, beredning och genomförande av penningpolitiken, vilket för sin del underlättade hanteringen av krisen. I enlighet med strategin beslutade direktionen våren 2009 att införa två nya processer: en process för stabilitetsanalys och en process för inhemsk ekonomisk-politisk påverkan.

Ruta 3.

Process för penningpolitisk analys och beredning

Processen för penningpolitisk analys och beredning är till karaktären en process för produktion och analys av information. Den syftar primärt till en aktuell analys om penning- och centralbankspolitiken och motiverade rekommendationer till stöd för chefdirektörens arbete i ECB-rådet. Produkterna av processen utnyttjas också för att stärka bankens inflytande i ECB:s kommittéer och i samarbetet med olika intressegrupper. Processägare är Finlands Banks chefdirektör och processen leds av en processchef.

Processen för penningpolitisk beredning och analys utnyttjar ekonomernas samlade kompetens över avdelningsgränserna. Med expertresurser bidrar framför allt avdelningen för penningpolitik och forskning, finansmarknads- och statistikavdelningen och bankavdelningen.

Vikten av horisontellt samarbete över avdelningsgränserna accentuerades under finanskrisen. ECB – i likhet med andra centralbanker – reagerade på eskaleringen av krisen från och med september–oktober 2008 genom att markant utöka sitt urval av operationella penningpolitiska instrument. Penningpolitiken gjorde avsteg från den traditionella modellen med räntestyrning via reglering av den kortfristiga likviditeten på finansmarknaden. I stället tillgreps transaktioner med längre löptider, valuta-interventioner och även direkta köp av värdepapper. Banksektorns förmåga att tillmötesgå finansieringsbehoven i ekonomin blev samtidigt en kritisk faktor i den penningpolitiska transmissionen. För att under dessa förhållanden kunna välja rätt penningpolitisk

inriktning krävdes förmåga att förena aktuell makroekonomisk information, finansiell analys och operationell kompetens på penningpolitikområdet. Organiseringen av den penningpolitiska beredningen som en horisontell process bidrog till Finlands Banks aktiva inflytande på utformningen av Eurosystemets politik under finanskrisen.

För det praktiska arbetet med processen för penningpolitisk analys och beredning svarar två expertgrupper på hög nivå. *Penningpolitikgruppen* med medlemmar från avdelningen för penningpolitik och forskning och bankavdelningen har tillsatts för att utarbeta rekommendationer till aktuella penningpolitiska och operativa beslut. Gruppens rekommendationer föreläggs chefdirektören som ett led i beredningen av ECB:s månatliga penningpolitiska sammanträde.

Centralbankspolitikgruppen har till uppgift att bevaka omvärldsförändringarna och bedöma de penningpolitiska behoven på medellång sikt. Gruppen följer också den nationalekonomiska forskningen på penningpolitikområdet och analyserar penningpolitiska strategifrågor med ledning av den. Gruppen sammanställer resultatet av sitt arbete i en halvårsrapport till direktionen. Centralbankspolitikgruppen samlar expertis från avdelningen för penningpolitik och forskning och finansmarknads- och statistikavdelningen.

Ruta 4.

Process för penningpolitiska operationer och likviditetshandling

Processen för penningpolitiska operationer och likviditetshandling svarar för genomförandet av ECB:s penningpolitik på Finlands Bank. Som centrala uppgifter har den att förutse och sörja för likviditetstillståndet i bankerna i Finland, genomföra ECB:s penningpolitiska transaktioner i Finland och svara för riskhantering, säkerhetshandling och clearing och avveckling i samband med dem. Processens kunder är kreditinstituten i Finland. Finlands Bank är i processen en del av Eurosystemet.

Processen för penningpolitiska operationer och likviditetshandling inrättades hösten 2008. Det fanns många motiv för att införa processledning. Bland annat bidrar processledning till genomförandet av Finlands Banks strategi på området. Viktiga strategimål för penningpolitikens genomförande och likviditetshandlingen är inflytande i Eurosystemet, internationellt konkurrenskraftiga centralbankstjänster för finansmarknadsaktörerna i Finland och effektivare och bättre interna processer.

Den internationella finanskrisen som tillspetsades 2008 ökade dessutom behovet av en övergripande processledning i den praktiska penningpolitiken. I takt med att finanskrisen försvårades kom åtgärder för att sörja för bankernas likviditet att bli en allt viktigare del av ECB:s penningpolitiska operationer. Ökad centralbanksfinansiering, nya kreditoperationer och utökat urval av godtagbara säkerheter ställde krav på större samordning av verksamheterna. Samtidigt blev det också allt viktigare att bevaka och analysera de penningpolitiska motparternas finansiella ställning med avseende på riskhanteringen.

Ett styrsystem har lagts upp för processen till stöd för uppfyllelsen av dess strategiska mål. Processägare är Finlands Banks chefsdirektör, eftersom processen gäller genomförandet av ECB:s penningpolitik. Styrgruppen för processen möjliggör styrning och resursplanering över avdelningsgränserna, vilket har blivit allt viktigare i och med att penningpolitikens genomförande är allt närmare kopplat till den penningpolitiska beredningen och den finansiella stabilitetsanalysen. Processchefen svarar för processens prestationsförmåga och måluppfyllelse. I den årliga verksamhetsplaneringen fastställs målvärden och mätetal för processen som samordnas och integreras med mål- och resultatkontraktet för linjeorganisationen.

Målsättningen under processens första verksamhetsår 2009 fokuserade på utveckling av risk- och säkerhetshandlingen i samband med genomförandet av penningpolitiken och noggrannare bevakning och analys av den globala finansiella omvärlden som påverkar verksamheten.

Finlands Banks mål- och resultatstyrning

	Strategisk riktlinje	Mätetal	Målvärde 2009–2011	Utfall 12/2008	Utfall 12/2009
I Servicekompetens och inflytande	1. Finlands Banks framgång inom Eurosystemet bygger på forskning och analys.	Chefdirektörens utvärdering av inflytandet vid varje sammanträde	4	4,0	4,1
		Internationellt inflytande i IMF-arbetet	4	–	4,6
	2. Finlands Bank utövar inflytande i den inhemska ekonomiska politiken genom sin samlade makroekonomiska och finansiella expertis.	Mediebevakning av den ekonomiska prognosen	4	4,1	4,1
		Mediebevakning av stabilitetsrapporten	4	4,9	4,3
		Enkät till intressegrupperna	4	–	4,6
	3. För finansmarknadsaktörerna i Finland garanterar Finlands Bank centralbankstjänster som håller internationell standard.	TARGET2-kundernas betyg	4	4,5	4,5
		Intressegruppernas betyg för inflytandet på finansmarknaden	4	4,0	4,0
		Konferensdeltagarnas betyg	4	4,3	4,5
	4. Finlands Bank svarar för landets kontantförsörjning och utvecklar dess kvalitet, effektivitet och säkerhet.	Professionella deltagares betyg för kontantförsörjningstjänsterna	4	3,1	3,1
		Kundenkät om sedelkvaliteten	4	3,6	4,0
Konsumenternas betyg för sedelautomatnätets utbredning		4	75 %	4,0	
5. Allmänhetens förtroende för Finlands Bank och kunskap om bankens och Eurosystemets verksamhet ökas genom effektiv och riktad information.	Resultat av VIP-enkät om bankens image	Övre kvartilen för jämförelsegruppen	2:a av 35	4:e av 32	
	Resultat av Omnibus-enkät om allmänhetens kunskaper om Finlands Bank		3:e av 12	3:e av 12	
II Ekonomisk resursanvändning	6. Finlands Banks finansiella tillgångar förvaltas enligt internationella åtaganden och krishanteringsbehov med sikte på en stabil vinstfördelning utan att kapitaltäckningen äventyras.	Avkastning på bankens egna finansiella tillgångar	Minst marknadsavkastning för motsvarande tillgångsslag: 99 punkter över centralbanksräntan	99 punkter	122 punkter
		Vinstutdelning (euro)	Stabil vinstfördelning	250 mn euro	260 mn euro
		Eget kapital	2009: 2 390 mn euro 2010: 2 610 mn euro 2011: 2 635 mn euro	2 554 mn euro	2 815 mn euro
		Valutareservens riskbuffertar	Över 40 % av valutapositionen	49,5 %	51,7 %
	7. Finlands Bank hör till de effektivaste centralbankerna i EU räknat i antal anställda och verksamhetskostnader.	Närvarande personal	483 personer (2009)	468 personer	453 personer
Årsverken totalt (exkl. direktionen)		2009: 506,8 årsverken 2010: 485 årsverken 2011: 473,1 årsverken	–	479,7 årsverken	
	Avdelningarnas verksamhetskostnader totalt	2009: 59,2 mn euro 2010: 60,3 mn euro 2011: 62,0 mn euro	54,3 mn euro	56,33 mn euro	

	Strategisk riktlinje	Mätetal	Målvärde 2009–2011	Utfall 12/2008	Utfall 12/2009
III Valfungerande interna processer	8. Finlands Banks interna rutiner effektiviseras och förbättras genom processledning.	Processledning införd och integrerad med kärnprocesserna Måluppfyllelse i fråga om snabbhet och kvalitet enligt mål- och resultatkontrakten Genomloppstid för den ekonomiska prognosen Genomloppstid för stabilitetsanalysen	4 (2010) Fastställs i avdelnings- och processkontrakt 25 dagar 25 dagar	– Utvärderas på avdelnings- och processnivå 24,4 och 19 dagar 4 veckor	4 Utvärderas på avdelnings- och processnivå 19 dagar 13 dagar
	9. Finlands Bank och Finansinspektionen ökar informationsutbytet och utvecklar arbetsfördelningen.	Utvärderas på basis av resultaten av ett särskilt utvecklingsprojekt	Fastställs på basis av resultaten av utvecklingsprojektet	Färre överlappningar och effektivare informationsutbyte; förberedelser inför FI:s verksamhetsstart	Utvärderas på basis av särskilda utvecklingsprojekt
	10. Finlands Banks informations- och kommunikationstekniska miljö möjliggör ett effektivt arbete oberoende av tid och plats.	Informations- och kommunikationsteknikens tillgänglighet	4	2,7–3,5	3,2
	11. Finlands Banks verksamhet är ekologiskt hållbar.	Koldioxidutsläpp totalt (energi-användning) kg/1 000 euro i verksamhetskostnader Avfallsmängd kg/1 000 euro i verksamhetskostnader	Nivån för 2009	–	103,2
					1,8
IV Kompetensutveckling och arbetsförmåga	12. Personalens kompetens höjs.	Antal disputerade	> 32 personer	29	33
		Utbildningsindex	> 5,8	5,6	5,7
	13. Finlands Banks forskning håller internationell standard på sina fokusområden.	Antal artiklar publicerade i vetenskapliga tidskrifter antal/ forskarår	1,5	–	1,9
		Antal forskarår Utvärdering av forskningens inflytande	> 15 årsverken 4	– Ej utvärderat 2008	10,8 årsverken Utvärderats 2009
14. Genom samarbete skapar vi glädje och nytänkande i det dagliga arbetet på Finlands Bank.	Arbetsklimatindex	≥ 3,2	Rapporteras vartannat år	3,3	
	Ledarskapsindex	4	Rapporteras 2010	Rapporteras 2010	
	Sjukfrånvaro (%)	< 3,5 %	3,3 %	3,2 %	

Personal

Till utmaningarna för personalledningen vid Finlands Bank hör en kostnadseffektiv verksamhet i enlighet med uppställda mål, rättvist belöningsystem för goda prestationer och en inspirerande och kreativ arbetsmiljö. Den globala recessionen och finansiella oron har ställt personalen inför nya utmaningar. Krisen har påverkat arbetsuppgifterna i flera avseenden och skapat nya utbildningsbehov. Experternas självstyrning och breda kompetens har verkligen satts på prov under krisen.

Finlands Bank är en uppskattad arbetsgivare som skapar förutsättningar för en modern, lärande organisation. Bankens verksamhet är etiskt hållbar, jämlik och rättvis och i chefsarbetet betonas ett ansvarsfullt och motiverande grepp. Avdelningarna svarar för den

dagliga personalledningen och för arbetsgivarverksamheten i enlighet med bankens personalpolitiska riktlinjer. Personalplaneringen är en integrerad del av de centrala verksamhetsplanerings-, besluts- och styrsystemen.

Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen slogs den 1 januari 2009 samman till en ny myndighet under namnet Finansinspektionen (FI). FI är administrativt knuten till Finlands Bank men fattar sina beslut självständigt. FI:s anställda står i tjänsteförhållande till Finlands Bank och banken tillhandahåller FI personaladministrativa tjänster. När den nya organisationen inrättades var målen en öppen beredning och kommunikation, lika och rättvis behandling av medarbetarna och möjlighet till förnyelse. I och med sammanslagningen införde FI vissa av bankens personaladministrativa verktyg, dvs. Hay-lönesystemet, prestationsbedömning och lönesamtal.

Under 2009 inleddes förberedelserna för överföring av pensionshandlingen till Kommunernas pensionsförsäkring. Överföringen ska ske den 1 januari 2011 samtidigt som handlingen av alla pensionsärenden som gäller privatpersoner flyttas från Statskontoret till Kommunernas pensionsförsäkring. Varken pensionsförmånerna eller finansieringen av pensionerna, som Finlands Bank svarar för, påverkas av omläggningen.

Vid slutet av 2009 hade banken 453 anställda, av vilka 405 tjänstgjorde på huvudkontoret och 48 inom kontantförsörjningen. Expertbefattningar hade

Rockbandet Snellmania uppträdde på Finlands Banks årsfest i oktober 2009.

Tabell 8.
Viktigaste nyckeltal för personalledningen¹

	2008	2009
Antal anställda		
Närvarande personal, Finlands Bank	468	453
Närvarande personal, Finansinspektionen		211
Årsverken	496	484
Personalomsättning räknad i avgångar	13 %	9 %
Personalomsättning räknad i rekryteringar	7 %	8 %
Intern rörlighet	9 %	10 %
Antal nypensionerade	36	22
Genomsnittlig pensioneringsålder	58 år	59 år
Antal löpande pensioner ²	1 065	1 096
Personalstruktur		
Medelålder	46 år	46 år
Experter och chefer	63 %	64 %
Kvinnor	48 %	49 %
Utbildningsindex ³	5,6	5,7
Löner och ersättningar		
Löner i förhållande till marknadslöner ⁴	104 %	100 %
Fasta lönehöjningar	4,5 %	3,5 %
Generell lönehöjning	2,9 %	1,8 %
Prestationsbaserad höjning	1,6 %	1,7 %
Bonus i procent av lönesumman	0,35 %	0,23 %
Medellönen för kvinnor/medellönen för män	99 %	100 %
Pensioner		
Utbetalda pensioner ⁵	20,4 mn euro	22 mn euro
Kompetens		
Utbildningskostnader/lönesumma	4 %	3,5 %
Utbildningsdagar/årsverke	4,3	3,0
Arbetshälsa		
Sjukfrånvaroprocent	3,3 %	3,2 %
NMI-index (medarbetarundersökning 2009)	–	3,3

¹ Nyckeltalen hänför sig till Finlands Bank, om inget annat anges. Nyckeltalen för Finansinspektionen publiceras i inspektionens egen verksamhetsberättelse.

² Inkl. Finansinspektionens pensioner.

³ Utbildningsindex beräknas på utbildningsnivån för de anställda. Indexintervallet är 1–8.

⁴ Referensgrupp för Finlands Bank (inkl. Finansinspektionen) i Hay-jämförelsen är organisationer inom bank- och finanssektorn, den offentliga sektorn och industri- och tjänstesektorn. Medianen för samtliga organisationer i Hay-jämförelsen är målnivå för Finlands Banks lönepolitik (grundlön + förmåner).

⁵ Inkl. Finansinspektionens pensioner.

54 % av personalen. Den närvarande personalen minskade med 3,2 % under året. Antalet anställda vid Finansinspektionen var vid slutet av året 211, av vilka 73 % tjänstgjorde i expertbefattningar.

Arbetshälsa och kompetens

Genom en medarbetarundersökning vartannat år följer banken upp arbetsmotivationen. Resultatet av undersökningen i oktober 2009 var något bättre än tidigare. Indexet för nöjda medarbetare (NMI) låg på 3,3 (3,2 år 2007).¹

Genom övergången till visstidsutnämningar och arbetsrotationsmodellen *Movere*, som infördes vid årsskiftet, skapades mångsidigare möjligheter till karriärutveckling och förutsättningar för allt bredare utnyttjande av centralbankskompetensen. Finlands Banks och Finansinspektionens chefs- och högre expertbefattningar tillsätts på viss tid men som tillsvidareanställningar. Vid slutet av 2009 hade Finlands Bank 28 och Finansinspektionen 42 anställda i sådana visstidsbefattningar.

Ett brett utbyte och utnyttjande av kompetens i beredningsarbetet och yngre befattningshavares medverkan i den penningpolitiska beredningen tillsammans med mer erfarna kolleger lyftes fram som en särskild utmaning. Inom bankens kärnprocesser infördes vid årets början processtyrning som en viktig möjliggörare för kompetensutnyttjande över organisationsgränserna.

Alla chefer och majoriteten av de högre befattningshavarna (sammanlagt

121 personer) har hittills deltagit i bankens coachingprogram för chefer och högre befattningshavare. Målet är att hela målgruppen ska ha deltagit i programmet före 2011. De samlade erfarenheterna av coachingprogrammet har gjort det möjligt att analysera och förbättra ledningssystemets funktion med tanke på chefsarbetet och kommunikationen.

Ekonomutbildningen fokuserade på metodkompetens inom strategiska fokusområden. Insatserna gällde framför allt verktygen för konstruktion och användning av makroekonomiska modeller och verktygen för stabilitetsanalys, såsom de statistiska metoder, ekonometriska metoder och simuleringsmetoder som behövs för modelleringsarbetet.

Utbildningskostnaderna uppgick vid Finlands Bank till 0,97 miljoner euro (3,5 % av lönesumman) och vid Finansinspektionen till 0,15 miljoner euro (1,1 % av lönesumman).

Arbetsmarknadsfrågor

Bankens tvååriga tjänstekollektivavtal gäller från den 15 februari 2008 till den 28 februari 2010. Den generella höjningen 2009 var 1,8 % och den prestationsbaserade 1,7 % av lönesumman.

¹ NMI-skalan är 1-5.

Budget och verksamhetskostnader

Finlands Banks budgetar upprättades hösten 2009 för perioden 2010–2012.

Finlands Banks budget

För de budgeterade verksamhetskostnaderna 2009 blev utfallet sammanlagt 87,4 miljoner euro. I beloppet ingår en avgift till pensionsfonden på 8,5 miljoner euro. Intäktsutfallet blev 21,6 miljoner euro. Posten omfattar en vinst från försäljning av anläggningstillgångar på 8 miljoner euro. Kostnadsbudgetens slutsumma uppgick till 65,8 miljoner euro netto.

Under budgetperioden beräknas verksamhetskostnaderna öka efter justering för effekten av avgiften till pensionsfonden. Övriga kostnader ökar främst på grund av köp av tjänster, drifts- och licensavgifter och fastighetskostnader. I kostnaderna för 2011 ingår dessutom utgifter för Finlands Banks 200-årsjubileum. Andra viktiga kostnadsposter under budgetperioden är inlösen av marksedlar och -mynt och sedelproduktionskostnader. Personalkostnaderna beräknas minska något fram till 2012 på grund av personalminskningar.

Till investeringar användes 2009 sammanlagt 11,0 miljoner euro. Ombyggnadsinvesteringar gjordes för 5,8 miljoner euro. Merparten av fastighetsinvesteringarna gällde Vandafastigheten. Övriga anläggningskostnader uppgick till 5,2 miljoner euro. Investeringarna beräknas 2010 bli 14,6 miljoner euro och största delen av dem gäller Vandafastigheten och IT-utrustning och -program.

Pensionsfondens budget

För pensionsfondens verksamhetskostnader 2009 blev utfallet 23,9 miljoner euro. De utbetalda pensionerna uppgick till 22 miljoner euro och utgjorde den största kostnadsposten. Pensionsfondens intäktsutfall blev 22,7 miljoner euro, inklusive erhållen avgift på 10 miljoner euro.

Pensionsfondens kostnader beräknas öka under de tre följande åren, vilket huvudsakligen beror på att beloppet utbetalda pensioner ökar.

Investeringarna för renoveringar av pensionsfondens fastigheter uppgick 2009 till 1,4 miljoner euro. Renoveringarna beräknas 2010 kosta sammanlagt 0,9 miljoner euro.

Pensionsfonden ger ut en egen årsberättelse.

Tabell 9.
Finlands Banks budget, miljoner euro

	Utfall 2009	Budget 2010	Budget 2011	Budget 2012
1. Verksamhetskostnader och verksamhetsintäkter				
KOSTNADER	70,4	65,0	67,7	65,8
Personalkostnader	43,4	35,1	34,7	33,9
Personalrelaterade kostnader	3,0	3,9	4,4	3,9
Övriga kostnader	24,0	26,0	28,6	28,1
AVSKRIVNINGAR	6,6	8,4	8,3	7,2
Summa	77,1	73,4	76,0	73,1
<i>Sedelproduktionskostnader</i>	10,0	5,7	9,5	9,5
<i>Depåränta</i>	0,4	0,6	0,8	1,0
	0,0	0,0	0,0	0,0
Summa verksamhetskostnader	87,4	79,7	86,3	83,6
INTÄKTER				
Fastighetsintäkter	7,9	8,7	8,9	9,1
Övriga intäkter	11,3	3,1	3,1	3,1
Tjänster till Finansinspektionen	2,4	2,5	2,6	2,6
Summa intäkter	21,6	14,3	14,6	14,7
Netto	65,8	65,4	71,7	68,8
2. Investeringar				
Fastighetsinvesteringar	5,8	6,2	4,6	1,6
Huvudkontorsfastigheterna	0,6	0,9	0,4	0,4
Fastigheten i Vanda	5,0	5,0	4,0	1,0
Övriga fastigheter	0,2	0,3	0,2	0,2
IT-utrustning och -program	4,5	6,0	2,5	2,3
Sedel- och mynthanteringsmaskiner	0,2	0,8		
Säkerhetsutrustning	0,4	1,5	1,0	0,4
Övriga inventarier och maskiner	0,1	0,1		
Summa investeringar	11,0	14,6	8,1	4,3

På grund av avrundning stämmer inte alltid totalsummorna.

Tabell 10.
Budget för Finlands Banks pensionsfond, miljoner euro

	Utfall 2009	Budget 2010	Budget 2011	Budget 2012
1. Verksamhetskostnader och verksamhetsintäkter				
KOSTNADER				
Personalkostnader	0,1	0,2	0,2	0,2
Kostnader för pensionsfonds- verksamheten	0,4	0,6	0,6	0,6
Pensionsfondens fastighetskostnader	0,8	0,8	0,8	0,8
AVSKRIVNINGAR	1	1,1	1,1	1,1
PENSIONER				
Utbetalda pensioner	22	22,9	23,7	24,7
Förskott till arbetslöshets- försäkringsfonden	-0,4	-0,2	-0,2	-0,2
Summa kostnader	23,9	25,4	26,2	27,2
INTÄKTER				
Arbetspensionsavgifter	9,6	9,9	9,9	9,7
Avgift från Finlands Bank och Finansinspektionen	10			
Hyror	1,2	1,2	1,2	1,2
Interna hyror	1,9	1,9	1,9	1,9
Summa intäkter	22,7	13	13	12,8
Netto	-1,2	-12,4	-13,2	-14,4
2. Investeringar				
Pensionsfondens fastigheter	1,4	0,9	0,3	0,3
Summa investeringar	1,4	0,9	0,3	0,3

På grund av avrundning stämmer inte alltid totalsummorna.

Tabell 11.
Finansinspektionens budget, miljoner euro

	<i>Utfall 2009</i>	<i>Budget 2010</i>
1. Verksamhetskostnader och verksamhetsintäkter		
KOSTNADER		
Personalkostnader	17,6	18,9
Personalrelaterade kostnader	0,8	1,0
Övriga kostnader	3,5	4,1
AVSKRIVNINGAR	0,1	0,1
TJÄNSTER FRÅN FINLANDS BANK	2,4	2,7
Summa verksamhetskostnader	24,5	26,8
FINANSIERING AV VERKSAMHETEN		
Tillsynsavgifter	25,2	23,7
Åtgärdsavgifter	1,0	0,9
FB:s finansieringsandel	1,2	1,3
Övriga intäkter		
Summa intäkter	27,4	25,9
Överskott överfört i ny räkning	2,9	-0,9

På grund av avrundning stämmer inte alltid totalsummorna.

Finansinspektionens budget

Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen slogs den 1 januari 2009 samman till en ny myndighet under namnet Finansinspektionen. År 2009 var Finansinspektionens första verksamhetsår. Finansinspektionens verksamhetskostnader 2009 utgjorde 24,5 miljoner euro. I personalkostnaderna ingår en avgift till pensionsfonden på 1,5 miljoner euro. Intäkterna uppgick till sammanlagt 27,4 miljoner euro. Tillsyns- och åtgärdsavgifterna stod för 26,2 miljoner euro och Finlands Banks finansieringsandel var 1,2 miljoner euro. Årets överskott blev 2,9 miljoner euro. Överskottet beaktas när tillsyns- och åtgärdsavgifterna för följande räkenskapsperiod fastställs. Investeringarna uppgick till 0,3 miljoner euro.

I verksamhetskostnader för 2010 har budgeterats 26,8 miljoner euro. Intäkterna beräknas uppgå till 25,9 miljoner euro, varav Finlands Banks andel är 1,3 miljoner euro. Investeringarna beräknas kosta 0,3 miljoner euro.

Finansinspektionen ger ut en egen verksamhetsberättelse.

Miljö

I kunskapsintensiva organisationer består mer än hälften av miljöbelastningen av lokalutnyttjande. Största delen av Finlands Banks miljöpåverkan uppstår till följd av värme- och elenergiförbrukningen i lokalerna.

Enligt sin strategi arbetar Finlands Bank för en ekologiskt hållbar miljö. Banken införde 2009 ett miljöprogram och definierade mätetalen för miljöpåverkan som en del av mål- och resultatstyrningen.

Enligt miljöprogrammet ska Finlands Bank integrerat minska sin energiförbrukning och avfallsmängd med rationella lösningar. I verksamheten utnyttjas miljövänliga arbetsätt och tekniker som med framgång har testats av andra. De anställda uppmuntras till miljövänliga arbetsätt och tjänste- och varuleverantörerna förutsätts förbinda sig till miljömålen. Banken följer verksamhetens skadliga miljöeffekter genom två mätetal för miljöpåverkan i proportion till verksamhetskostnaderna: koldioxidutsläpp och total avfallsmängd.

Som centralbank i Eurosystemet har Finlands Bank också till uppgift att ge ut nya eurosedlar och euromynt och ta uttjänta sedlar ur omlopp och makulera dem. Euromynten är nästan outslitbara och metallråvarorna är fullständigt återvinningsbara. Slitna sedlar som inte kan återcirkuleras strimlas och skickas som blandavfall vidare till en avfallshanteringsstation för förbränning.

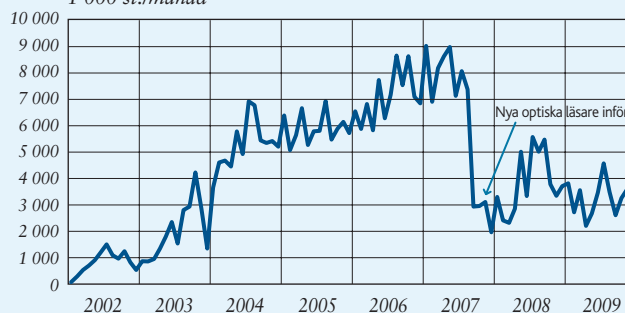
År 2009 makulerades 39,5 miljoner eurosedlar. Eurosedlarna innehåller inte några större mängder hälsofarliga ämnen och medför inte hälsoproblem vid normal användning.

Tabell 12.
Finlands Banks miljöpåverkan

	Volym	
	2008	2009
Elenergiförbrukning (MWh)	20 380	21 470
Värmeenergiförbrukning (MWh)	12 640	14 430
Vattenförbrukning (m ³)	52 610	38 680
Avfallsmängd (t)	165	168
Förbrukning av skriv- och tryckpapper (t)	41	37
Koldioxidutsläpp från tjänsteresor (t)	1 590	1 810
Koldioxidutsläppsbalans (t)	8 760	9 540

Källa: Finlands Bank.

Diagram 17.
Uttjänta eurosedlar som makulerats av Finlands Bank
1 000 st./månad

Källa: Finlands Bank.

Bokslut

Balansräkning, mn euro

	31.12.2009	31.12.2008
TILLGÅNGAR		
1 <i>Guld och guldfordringar</i>	1 208	980
2 <i>Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet</i>	6 225	4 597
<i>Fordringar på IMF</i>	1 609	356
<i>Banktillgodohavanden, värdepapper, lån och andra tillgångar</i>	4 617	4 241
3 <i>Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet</i>	1 120	2 577
4 <i>Fordringar i euro på hemmahörande utanför euroområdet</i>	845	581
5 <i>Fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner</i>	2 710	2 600
<i>Huvudsakliga refinansieringstransaktioner</i>	20	350
<i>Långfristiga refinansieringstransaktioner</i>	2 690	2 250
6 <i>Övriga fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet</i>	126	0
7 <i>Värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet</i>	8 002	7 265
<i>Värdepapper för penningpolitiska syften</i>	531	–
<i>Övriga värdepapper</i>	7 471	7 265
8 <i>Fordringar inom Eurosystemet</i>	14 280	10 162
<i>Andel av ECB:s kapital</i>	78	73
<i>Fordran för överförd valutareserv</i>	722	717
<i>Fordringar avseende TARGET2 och korrespondentbankskonton (netto)</i>	9 535	5 197
<i>Nettofordran för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet</i>	3 945	4 174
9 <i>Övriga tillgångar</i>	1 130	1 254
<i>Euroområdets mynt</i>	19	22
<i>Materiella och immateriella anläggningstillgångar</i>	189	185
<i>Övriga omsättningstillgångar</i>	528	481
<i>Diverse</i>	393	566
Summa tillgångar	35 646	30 016

På grund av avrundning stämmer inte alltid totalsummorna.

	31.12.2009	31.12.2008	
SKULDER			
1	Utelöpande sedlar	13 330	12 532
2	Skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner	13 543	8 110
	Kassakravsinslåning	8 085	1 015
	Inlåningsfacilitet	5 458	7 095
	Inlåning med fast löptid (likviditetsindragande finjusterande transaktioner)	–	–
3	Skulder i euro till övriga hemmahörande i euroområdet	14	3 009
4	Skulder i euro till hemmahörande utanför euroområdet	234	37
5	Skulder i utländsk valuta till hemmahörande i euroområdet	248	0
6	Skulder i utländsk valuta till hemmahörande utanför euroområdet	363	–
7	Motpost till särskilda dragningsrätter som tilldelats av IMF	1 295	158
8	Skulder inom Eurosystemet	–	–
9	Övriga skulder	155	191
10	Värderegleringskonto	1 703	1 622
11	Avsättningar	2 325	2 092
12	Eget kapital	2 015	1 864
	Grundfond	841	841
	Reservfond	1 174	1 023
13	Årets vinst	420	401
	Summa skulder	35 646	30 016

Resultaträkning, mn euro

	1.1–31.12.2009	1.1–31.12.2008
1 Ränteintäkter	590	844
2 Räntekostnader	-71	-223
3 RÄNTENETTO	519	621
4 Valutakursdifferenser	15	-485
5 Prisdifferenser på värdepapper	101	37
6 Förändring av avsättningar för valutakurs- och prisrisker	-116	448
NETTORESULTAT AV FINANSIELLA TRANSAKTIONER	519	621
7 Nettoandel av monetära inkomster	21	26
8 Andel av ECB:s vinst	2	-
9 Avsättning för ECBS penningpolitiska risker	31	-102
10 Övriga intäkter från centralbanksverksamheten	17	25
RESULTAT AV CENTRALBANKSVERKSAMHETEN	590	569
11 Övriga intäkter	43	41
Verksamhetskostnader	-112	-116
12 Personalkostnader	-53	-46
13 Avgift till pensionsfonden	-10	-30
14 Administrationskostnader	-31	-27
15 Avskrivningar av anläggningstillgångar	-7	-8
16 Sedelproduktionskostnader	-10	-4
17 Övriga kostnader	-1	-2
VERKSAMHETSRESULTAT	521	494
Pensionsfondens resultat	48	-22
18 Pensionsfondens intäkter	76	67
19 Pensionsfondens kostnader	-28	-89
20 Förändring av avsättningar	-149	-71
21 ÅRETS RESULTAT	420	401

Bokslutsbilagor, mn euro

	31.12.2009	31.12.2008
<i>Aktier och andelar, nominellt värde</i>		
<i>Internationella regleringsbanken (BIS)¹</i>	22,4 (1,96 %)	22,4 (1,96 %)
<i>Bostadsaktier</i>	2,8	2,8
<i>Övriga aktier eller andelar</i>	0,0	0,0
<i>Summa</i>	25,2	25,2
<i>Kalkylmässig andel av värdepapperscentralens fond</i>	0,2	0,3
<i>Pensionsåtaganden</i>		
<i>Finlands Banks pensionsåtaganden</i>	540,0	509,3
<i>– därav täckt genom avsättningar</i>	503,0	456,1
<i>Finlands Banks intressekontor</i>		
<i>Inlåning</i>	20,8	17,9
<i>Utlåning</i>	4,5	4,9

¹ Inom parentes Finlands Banks relativa ägarandel av utelöpande BIS-aktier.

Finlands Banks fastigheter

<i>Fastighet</i>	<i>Adress</i>	<i>Byggnadsår</i>	<i>Volym ca m³</i>
<i>Helsingfors</i>	<i>Fredsgatan 16</i>	<i>1883/1961/2006</i>	<i>49 500</i>
	<i>Fredsgatan 19</i>	<i>1954/1981</i>	<i>38 790</i>
	<i>Snellmansgatan 6¹</i>	<i>1857/1892/2001</i>	<i>26 930</i>
	<i>Snellmansgatan 2¹</i>	<i>1901/2003</i>	<i>3 200</i>
	<i>Ramsöuddsvägen 34</i>	<i>1920/1983/1998</i>	<i>4 600</i>
<i>Kuopio</i>	<i>Puutarhakatu 4</i>	<i>1993</i>	<i>11 900</i>
<i>Tammerfors</i>	<i>Hämeenkatu 13 b¹</i>	<i>1942</i>	<i>36 000</i>
<i>Uleåborg</i>	<i>Kajaaninkatu 8</i>	<i>1973</i>	<i>17 700</i>
<i>Vanda</i>	<i>Säkerhetsdalsvägen 1</i>	<i>1979</i>	<i>311 500</i>
<i>Enare</i>	<i>Saariseläntie 9</i>	<i>1968/1976/1998</i>	<i>6 100</i>

¹ Överfört till Finlands Banks pensionsfond 1.1.2002.

Direktionen föreslår för bankfullmäktige att Finlands Banks vinst, 420 319 313,44 euro, disponeras så att 160 319 313,44 euro överförs till reservfonden enligt 21 § 2 mom. i lagen om Finlands Bank och återstoden, 260 000 000 euro, reserveras för statens behov.

Helsingfors den 24 februari 2010

FINLANDS BANKS DIREKTION

Erkki Liikanen, ordförande

Pentti Hakkarainen

Sinikka Salo

Seppo Honkapohja

./. Arno Lindgren

Redovisningsprinciper

1. Generella redovisningsprinciper

Finlands Bank tillämpar de redovisningsprinciper och -metoder som antagits av ECB-rådet, och boksluten upprättas enligt dessa harmoniserade principer. Enligt 11 § i lagen om Finlands Bank fastställer bankfullmäktige grunderna för bankens bokslut på framställning av direktionen.

Finlands Banks resultaträkning innehåller också intäkterna och kostnaderna för Finlands Banks pensionsfond och Finansinspektionen. Pensionsfondens placeringsportfölj värderas månatligen till marknadsvärdet på månadens sista dag.

2. Värderingsprinciper för tillgångar och skulder i utländsk valuta och guld

Tillgångarna och skulderna i utländsk valuta och gullet omräknas i bokslutet till euro enligt kurserna på balansdagen. Posterna värderas valuta för valuta. Värderingsdifferenser som beror på valutakurser redovisas separat från differenser som beror på prisförändringar på värdepapper. Orealiserade vinster redovisas i balansräkningen på värderegleringskontot. Orealiserade förluster resultatförs om de överstiger motsvarande realiserade omvärderingsvinster som tidigare redovisats på värderegleringskontot i balansräkningen. Resultatförda, realiserade förluster återförs inte under följande räkenskapsår. Differenser som beror på pris- och kursförändringar avseende guld redovisas i en post. Under räkenskaps-

Valuta	2009	2008
US-dollar	1,4406	1,3917
Japanska yen	133,1600	126,1400
Australiska dollar	1,6008	2,0274
Norska kronor	8,3000	9,7500
Danska kronor	7,4418	7,4506
Svenska kronor	10,2520	10,8700
Schweiziska franc	1,4836	1,4850
Brittiska pund	0,8881	0,9525
Kanadensiska dollar	1,5128	1,6998
Särskilda dragningsrätter (SDR)	0,9186	0,9051
Guld	766,3470	621,5420

året realiserade valutakursvinster och -förluster redovisas till daglig nettogenomsnittskurs. Kurserna framgår av tabellen nedan till vänster.

3. Värderings- och periodiseringsprinciper för värdepapper m.m.

Intäkterna och kostnaderna redovisas enligt prestationsprincipen, dvs. under den period då de erhålls eller uppstår. Realiserade intäkter och kostnader resultatförs. Differensen mellan anskaffningskostnaden och det nominella värdet för värdepapperet periodiseras under löptiden. Vinster och förluster på grund av förändringar i värdepapperspriserna redovisas enligt genomsnittskostnadsmetoden.

Orealiserade vinster redovisas i balansräkningen på värderegleringskontot. Orealiserade förluster resultatförs om de överstiger motsvarande realiserade omvärderingsvinster som tidigare redovisats på värderegleringskontot i balansräkningen. Resultatförda, realiserade förluster återförs inte under följande räkenskapsår. Både värdepapperen i utländsk valuta och värdepapperen i euro värderas efter värdepappersslag. Om realiserade förluster i ett värdepappersslag eller i en valuta resultatförs i bokslutet, justeras genomsnittspriset för värdepappersslaget eller nettogenomsnittskursen för valutan på motsvarande sätt före ingången av följande räkenskapsår.

Återförsäljningsförbindelser avseende värdepapper, dvs. omvända repor, upptas i balansräkningen som utlåning mot säkerhet på tillgångssidan. Återköpsavtal, dvs. repor, redovisas i balansräkningen som inlåning mot säkerhet på skuldsidan. Värdepapper som sålts genom repor kvarstår i Finlands Banks balansräkning.

Pensionsfondens placeringsportfölj värderas månatligen till marknadsvärdet på månadens sista dag enligt rapport från de externa portföljförvaltarna.

Värdepapper för penningpolitiska syften

Enligt ECB-rådets beslut av den 7 maj och den 4 juni 2009 började ECB och de nationella centralbankerna i

penningpolitiskt syfte köpa säkerställda obligationer i euro utgivna i euroområdet. Dessa värdepapper värderas till anskaffningskostnad och nedskrivningsprövas.

Värdepapper för andra ändamål än penningpolitiska syften

Andra omsättbara värdepapper än sådana som innehas till förfallodagen och motsvarande tillgångar värderas värdepapper för värdepapper till marknadens mittkurs på balansdagen. Omsättbara instrument som klassats som ”innehas till förfallodagen” och icke omsättbara värdepapper värderas till upplupet anskaffningsvärde minus eventuell värdeminskning.

4. Redovisningsprinciper för fordringar och skulder inom ECBS

Transaktioner mellan EU-ländernas nationella centralbanker hanteras i första hand i TARGET2-systemet, som är ett transeuropeiskt automatiserat system för bruttoavveckling av betalningar i realtid. Transaktionerna genererar bilaterala fordringar och skulder på konton som EU:s centralbanker håller för varandra. Dessa fordringar och skulder nettoredovisas så att ECB är motpart gentemot båda parterna. Varje nationell centralbank har således endast en nettoposition gentemot ECB.

5. Redovisningsprinciper för anläggningstillgångar

Från och med räkenskapsåret 1999 har anläggningstillgångarna värderats till anskaffningskostnad efter avskrivningar. Linjär avskrivning tillämpas. De linjära avskrivningarna görs under den förväntade ekonomiska livslängden för anläggningstillgångarna i regel med början kalendermånaden efter förvärvet.

Motposten till byggnader och markområden som i balansräkningen för 1999 aktiverats till marknadsvärde är värderegleringskontot. Avskrivningarna på byggnaderna har redovisats mot värderegleringskontot så att de inte påverkar resultatet.

De ekonomiska livslängderna är följande:

- datorutrustning och -program, bilar: 4 år
- maskiner och inventarier: 10 år
- byggnader: 25 år.

Anläggningstillgångar värda under 10 000 euro kostnadsförs under anskaffningsåret.

6. Utelöpande sedlar

ECB och de nationella centralbankerna i euroområdet, som tillsammans bildar Eurosystemet, har sedan den 1 januari 2002 gett ut eurosedlar.¹ Efter att Slovakien anslöt sig till euroområdet den 1 januari 2009 finns det sammanlagt 16 nationella centralbanker i Eurosystemet. Det totala värdet av utelöpande eurosedlar fördelas på centralbankerna den sista bankdagen i respektive månad enligt fördelningsnyckeln för sedlar.² ECB har tilldelats 8 % av det totala värdet av utelöpande eurosedlar och resterande 92 % har fördelats på de nationella centralbankerna enligt fördelningsnyckeln för sedlar. Andelen redovisas i balansräkningen i skuldposten ”Utelöpande sedlar”. Skillnaden mellan värdet av eurosedlar som tilldelats den nationella centralbanken enligt sedelfördelningsnyckeln och värdet av eurosedlar som centralbanken faktiskt satt i omlopp bildar en räntebärande fordran eller skuld inom Eurosystemet. Dessa räntebärande³ fordringar eller skulder redovisas i delposten ”Fordringar/skulder inom Eurosystemet: nettofordran/nettoskuld för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet”. Finlands Bank redovisar en nettofordran.

Inkomsterna från eurosedlar fördelas i förhållande till de nationella centralbankernas inbetalda

¹ Europeiska centralbankens beslut av den 6 december 2001 om utgivningen av eurosedlar (ECB/2001/15), EGT L 337,20.12.2001.

² Fördelningsnyckeln för sedlar innebär den procentsats som blir resultatet efter hänsyn tagen till ECB:s andel av det totala utgivna antalet eurosedlar och vid tillämpning av fördelningsnyckeln för teckning av kapital i enlighet med respektive nationell centralbanks andel av ECB:s totala kapital.

³ Europeiska centralbankens beslut av den 6 december 2001 om fördelning av de monetära inkomsterna för de deltagande medlemsstaternas nationella centralbanker från och med räkenskapsåret 2002 (ECB/2001/16).

andelar av ECB:s kapital. Ränteintäkterna och räntekostnaderna på dessa poster nettas över ECB:s konton och redovisas i posten ”Räntenetto”. Fördelningsnyckeln för ECB:s kapital justeras med fem års mellanrum och när nya medlemsstater ansluter sig till EU.

De inkomster som ECB intjänar från sin andel på 8 % av det totala värdet av utelöpande eurosedlar fördelas i regel på de nationella centralbankerna.⁴

<i>Fördelningsnyckeln för teckning av ECB:s kapital</i> 1.1.2009	%
<i>Nationale Bank van België/ Banque Nationale de Belgique</i>	2,4256
<i>Deutsche Bundesbank</i>	18,9376
<i>Central Bank and Financial Services Authority of Ireland</i>	1,1107
<i>Bank of Greece</i>	1,9649
<i>Banco de España</i>	8,3040
<i>Banque de France</i>	14,2212
<i>Banca d'Italia</i>	12,4966
<i>Central Bank of Cyprus</i>	0,1369
<i>Banque centrale du Luxembourg</i>	0,1747
<i>Central Bank of Malta</i>	0,0632
<i>De Nederlandsche Bank</i>	3,9882
<i>Oesterreichische Nationalbank</i>	1,9417
<i>Banco de Portugal</i>	1,7504
<i>Banka Slovenije</i>	0,3288
<i>Národná banka Slovenska</i>	0,6934
<i>Finlands Bank</i>	1,2539
<i>Delsumma för Eurosystemet</i>	69,7915
<i>Българска народна банка</i>	0,8686
<i>Česká národní banka</i>	1,4472
<i>Danmarks Nationalbank</i>	1,4835
<i>Eesti Pank</i>	0,1790
<i>Latvijas Banka</i>	0,2837
<i>Lietuvos bankas</i>	0,4256
<i>Magyar Nemzeti Bank</i>	1,3856
<i>Narodowy Bank Polski</i>	4,8954
<i>Banca Națională a României</i>	2,4645
<i>Sveriges riksbank</i>	2,2582
<i>Bank of England</i>	14,5172
<i>Delsumma för nationella centralbanker utanför euroområdet</i>	30,2085
<i>Totalt</i>	100,0000

7. Förändringar i redovisningsprinciperna

Redovisningsprinciperna för bokslutet har inte förändrats under 2009.

⁴ ECB:s beslut (ECB/2005/11).

8. Monetära inkomster

Inkomsterna för de nationella centralbankerna då de fullgör monetära uppgifter för Europeiska centralbankssystemet ska beräknas och fördelas i enlighet med stadgan och de beslut som fattas av Europeiska centralbankens råd.

9. Pensionsfond

År 2001 beslutades att Finlands Banks pensionsåtagande skulle hanteras genom en pensionsfond i bankens balansräkning. Syftet med arrangemanget, som trädde i kraft vid början av 2002, är att sörja för att tillgångarna för täckning av bankens pensionsåtagande placeras med högsta möjliga avkastning. En separat årsredovisning upprättas för pensionsfonden. Fondens tillgångar redovisas under övriga tillgångar i bankens balansräkning.

ECBS harmoniserade redovisningsprinciper gäller inte pensionsfondens bokföring. Pensionsfondens placeringar värderas till marknadsvärde och värdeförändringar resultatförs. Bokslutet upprättas enligt marknadsvärdet på årets sista dag. Fastigheterna upptas i balansräkningen till värdet vid överföringstidpunkten efter avskrivningar. Till den del byggnaderna skrivits upp i balansräkningen redovisas motsvarande avskrivningar mot återförda uppskrivningar utan resultatverkan.

10. Principer för redovisning av avsättningar

Avsättningar kan göras i bokslutet om detta är nödvändigt för att trygga realvärdet av bankens fonder eller för att utjämna sådana variationer i resultatet som orsakas av förändringar i valutakurserna eller marknadspriserna på värdepapper.

I bokslutet kan göras de avsättningar som är nödvändiga för att täcka bankens pensionsåtagande.

11. Åtaganden utanför balansräkningen

Vinster och förluster av poster utanför balansräkningen behandlas på samma sätt som vinster och förluster av poster i balansräkningen. Valutateterminerna inräknas i nettogenomsnittskostnaden för valutapositionen.

Noter till balansräkningen

Tillgångar

1. Guld och guldfordringar

Finlands Bank har 1 576 523 troy uns guld (1 troy uns = 31,103 g) som i bokslutet upptagits till marknadsvärde. Vid början av 1999 överförde Finlands Bank, i likhet med de övriga nationella centralbankerna i Eurosystemet, cirka 20 % av sitt guld till ECB.

Guld	31.12.2009	31.12.2008
Kvantitet (mn troy uns)	1,6	1,6
Pris per troy uns guld (euro)	766,3	621,5
Marknadsvärde (mn euro)	1 208,1	979,9
Förändring av marknadsvärde (mn euro)	228,3	84,0

2. Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet

I posten ingår till valutareserven hänförliga valutafordringar på hemmahörande utanför euroområdet samt innehav av särskilda dragningsrätter (SDR) som tilldelats av Internationella valutafonden (IMF).

Fordringar i utländsk valuta på IMF	31.12.2009		31.12.2008	
	Mn euro	Mn SDR	Mn euro	Mn SDR
Reservposition i IMF	294,0	270,1	177,8	169,2
Särskilda dragningsrätter	1 308,2	1 201,7	171,3	163,0
Övriga fordringar på IMF	6,3	5,8	6,6	6,3
Summa	1 608,5	1 477,6	355,8	338,5

Kursen mellan euro och SDR 2008 och 2009	2009	2008
	Vid utgången av mars	0,89
Vid utgången av juni	0,91	0,97
Vid utgången av september	0,92	0,92
Vid utgången av december	0,92	0,91

Finlands medlemsandel i valutafonden är 1 236,8 miljoner SDR. Reservpositionen är den del av Finlands medlemsandel som har betalats till IMF i utländsk valuta. Den andra delen av medlemsandelen har betalats i mark. Denna del har valutafonden lånat tillbaka till Finlands Bank. Den i mark betalda medlemsandelens nettoeffekt på Finlands Banks balansräkning är noll, eftersom fordran och skulden redovisas i samma balanspost.

Finlands Banks innehav av särskilda dragningsrätter (Special Drawing Rights, SDR) uppgår till 1 308,2 miljoner euro. De utgör en valutareserv som IMF har lagt upp och fördelat på sina medlemsländer. Särskilda dragningsrätter används i valutahandeln på samma sätt som normala valutor. Postens värde förändras genom valutahandeln mellan medlemsländerna. Postens storlek påverkas också av erhållna och utbetalda räntor och vinstandelen i IMF.

Finlands Banks fordringar på Internationella valutafonden uppgår totalt till 1 608,5 miljoner euro. Vid utgången av 2009 var kursen mellan SDR och euro 1 SDR = 1,0886 euro. Eftersom marknadskursen var lägre än mittkursen 2009 resultatfördes värderingsförlusterna enligt redovisningsreglerna.

Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet

Utöver IMF-posterna redovisas här banktillgodohavanden, värdepapper och andra fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet.

Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet	31.12.2009	31.12.2008
	Mn euro	Mn euro
Banktillgodohavanden	71,6	206,5
Räntebärande värdepapper	3 797,2	3 511,0
Diskonteringsinstrument	105,8	518,1
Övriga fordringar	2,0	5,5
Summa	4 616,6	4 241,1

Finlands Bank överförde vid början av 1999 en del av sina fordringar i dollar och yen till ECB.

<i>Valutafördelning av värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande utanför euroområdet</i>				
Valuta	31.12.2009		31.12.2008	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Brittiska pund	1 028,1	26,3	988,5	24,5
Schweiziska franc	459,9	11,8	479,3	11,9
US-dollar	2 010,8	51,5	2 121,0	52,6
Japanska yen	404,2	10,4	440,3	10,9
Summa	3 903,0	100,0	4 029,1	100,0

<i>Löptidsfördelning av värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande utanför euroområdet</i>				
Löptid	31.12.2009		31.12.2008	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Upp till 1 år	920,9	23,6	1 207,6	30,0
Över 1 år	2 982,1	76,4	2 821,5	70,0
Summa	3 903,0	100,0	4 029,1	100,0

3. Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet

Denna post består av banktillgodohavanden, värdepapper och övriga fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet.

<i>Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet</i>		
	31.12.2009	31.12.2008
	Mn euro	Mn euro
Banktillgodohavanden	45,5	1 471,2
Räntebärande värdepapper	1 074,4	1 088,1
Diskonteringsinstrument	0,0	17,6
Övriga fordringar	0,2	0,2
Summa	1 120,1	2 577,1

<i>Valutafördelning av värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande i euroområdet</i>				
Valutta	31.12.2009		31.12.2008	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Brittiska pund	416,8	38,8	426,3	38,6
Schweiziska franc	0,0	0,0	0,0	0,0
US-dollar	609,9	56,8	647,5	58,6
Japanska yen	47,7	4,4	31,9	2,9
Summa	1 074,4	100,0	1 105,7	100,0

Löptidsfördelning av värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande i euroområdet

Löptid	31.12.2009		31.12.2008	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Upp till 1 år	397,4	37,0	229,3	20,7
Över 1 år	677,0	63,0	876,4	79,3
Summa	1 074,4	100,0	1 105,7	100,0

4. Fordringar i euro på hemmahörande utanför euroområdet

Här ingår banktillgodohavanden i euro utanför euroområdet, räntebärande värdepapper och diskonteringsinstrument utgivna av hemmahörande utanför euroområdet och fordringar i euro på Internationella regleringsbanken (BIS).

<i>Fordringar i euro på hemmahörande utanför euroområdet</i>		
	31.12.2009	31.12.2008
	Mn euro	Mn euro
Banktillgodohavanden	416,2	246,7
Räntebärande värdepapper	428,7	333,9
Diskonteringsinstrument	0,0	0,0
Övriga fordringar	0,0	0,0
Summa	845,0	580,7

Löptidsfördelning av värdepapper i euro utgivna av hemmahörande utanför euroområdet

Löptid	31.12.2009		31.12.2008	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Upp till 1 år	182,3	42,5	50,8	15,2
Över 1 år	246,4	57,5	283,2	84,8
Summa	428,7	100,0	333,9	100,0

5. Fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner

Denna post består av penningpolitiska instrument som Finlands Bank använder för att genomföra den monetära politiken som en del av Eurosystemet. Posten består av räntebärande fordringar på finländska kreditinstitut och dess storlek är beroende av de finländska kreditinstitutens likviditetsbehov.

De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna är likvidiserande reverserade transaktioner som genomförs som standardiserade anbudsförfaranden

varje vecka. De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna spelar en nyckelroll när det gäller att uppfylla syftet med Eurosystemets marknadsoperationer och genom dem tillförs merparten av likviditeten i den finansiella sektorn. Fordringarna relaterade till huvudsakliga refinansieringstransaktioner uppgick vid utgången av 2009 till 20,0 miljoner euro.

De långfristiga refinansieringstransaktionerna är likvidiserande reverserade transaktioner som genomförs varje månad som standardiserade anbudsförfaranden. Fordringarna relaterade till dem var 2 690,0 miljoner euro.

<i>Fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner</i>		
	31.12.2009	31.12.2008
	Mn euro	Mn euro
<i>Huvudsakliga refinansieringstransaktioner</i>	20,0	350,0
<i>Långfristiga refinansieringstransaktioner</i>	2 690,0	2 250,0
Summa	2 710,0	2 600,0

6. Övriga fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet

Här ingår banktillgodohavanden i euro och konton i kreditinstitut i euroområdet. Posten uppgick 2009 till 125,8 miljoner euro. År 2008 var motsvarande belopp 0,3 miljoner euro.

7. Värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet

För att värdepapper som innehåser i penningpolitiskt syfte ska kunna särredovisas har posten "Värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet" spjälkats upp i "Värdepapper för penningpolitiska syften" och "Övriga värdepapper". I den första posten redovisas investeringar i säkerställda obligationer i euro som började köpas i juli 2009 och i den senare posten omsättbara och icke omsättbara värdepapper som inte hänförs till Eurosystemets penningpolitiska operationer (som tidigare utgjorde hela posten).

7.1 Värdepapper för penningpolitiska syften

I posten ingår värdepapper som Finlands Bank har köpt inom ramen för det program för köp av säkerställda obligationer som ECB-rådet offentliggjorde den 7 maj 2009 (se avsnittet "Värdepapper för penningpolitiska syften" under redovisningsprinciper).

7.2 Övriga värdepapper

Posten innehåller räntebärande värdepapper och diskonteringsinstrument utgivna i euroområdet.

<i>Värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet</i>		
	31.12.2009	31.12.2008
	Mn euro	Mn euro
<i>Värdepapper för penningpolitiska syften</i>	530,6	0,0
<i>Räntebärande värdepapper</i>	7 067,6	7 235,1
<i>Diskonteringsinstrument</i>	403,6	30,0
Summa	8 001,8	7 265,1

<i>Löptidsfördelning av värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet</i>				
Löptid	31.12.2009		31.12.2008	
	Mn euro	%	Mn euro	%
<i>Upp till 1 år</i>	1 740,5	21,8	1 582,7	21,8
<i>Över 1 år</i>	6 261,3	78,2	5 682,5	78,2
Summa	8 001,8	100,0	7 265,1	100,0

8. Fordringar inom Eurosystemet

Här ingår fordringar inom Eurosystemet enligt följande:

- Andel av ECB:s kapital
- Fordran för överförd valutareserv
- Fordringar avseende TARGET2 och korrespondentbankskonton (netto)
- Nettofordran för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet
- Andel av ECB:s inkomster från utelöpande eurosedlar
- Andel av monetära inkomster.

Varje nationell centralbank i Eurosystemet har en andel av ECB:s kapital som fördelas enligt en s.k. fördelningsnyckel. Kapitalfördelningsnyckeln baseras på

antalet invånare och bruttonationalprodukten i respektive land. Fördelningsnyckeln justeras med fem års mellanrum och när nya medlemsstater ansluter sig till EU. Finlands procentuella andel av ECB:s kapital har sedan den 1 januari 2009 varit 1,2539 %.

Posten under rubriken ”Fordran för överförd valuta-reserv” består av den del av valuta-reserven som Finlands Banks har överfört till ECB. Överföringen skedde i samband med övergången till Eurosystemet. På denna fordran betalas en ränta som baserar sig på den senaste tillgängliga marginalräntan på Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner, fränsett guld, på vilket ingen ränta betalas. Fordran är i euro och värdet lika med dess värde vid tidpunkten för överföringen.

Här ingår nettosalda på TARGET2-kontona om Finlands Bank på balansdagen har en fordran på Eurosystemet.

Nettofordran för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet består av en CSM-post (Capital Share Mechanism) enligt fördelningsnyckeln för kapital minskat med posten ”ECB issue”. Med CSM-talet korrigeras beloppet utelöpande sedlar i centralbankens balansräkning i enlighet med fördelningsnyckeln. ECB issue uttrycker ECB:s andel (8 %) av de utelöpande sedlarna. Motposterna för bägge posterna redovisas i balansräkningen i skuldposten ”Utelöpande sedlar”.

9. Övriga tillgångar

I posten ingår mynt, anläggningstillgångar (byggnader, maskiner och inventarier) och investeringstill-

gångar (aktier och andelar). Vidare ingår pensionsfondens tillgångar och placeringar, poster som hänförs till värderingen av poster utanför balansräkningen samt förutbetalda kostnader och upplupna intäkter och övriga tillgångar.

<i>Materiella anläggningstillgångar</i>		
<i>Bokfört värde</i>	<i>31.12.2009</i>	<i>31.12.2008</i>
	<i>Mn euro</i>	<i>Mn euro</i>
<i>Markområden</i>	8,6	11,0
<i>Byggnader</i>	154,2	158,0
<i>Maskiner och inventarier</i>	10,2	10,7
<i>Konst och numismatisk samling</i>	0,4	0,4
<i>Summa</i>	173,3	180,1

<i>Immateriella anläggningstillgångar</i>		
<i>Bokfört värde</i>	<i>31.12.2009</i>	<i>31.12.2008</i>
	<i>Mn euro</i>	<i>Mn euro</i>
<i>Datasystem</i>	5,8	4,8
<i>Summa</i>	5,8	4,8

<i>Övriga tillgångar</i>		
	<i>31.12.2009</i>	<i>31.12.2008</i>
	<i>Mn euro</i>	<i>Mn euro</i>
<i>Euroområdets mynt</i>	19,5	21,9
<i>Aktier och andelar</i>	25,2	25,3
<i>Pensionsfondens placeringar</i>	502,8	456,1
<i>Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter</i>	281,2	346,7
<i>Övriga tillgångar</i>	121,8	219,0
<i>Summa</i>	950,5	1 068,9

Markområden och byggnader i specifikationen nedan innehåller också markområden för 5,5 miljoner euro och byggnader för 32,9 miljoner euro som ägs av Finlands Banks pensionsfond. I de immateriella anläggningstillgångarna ingår också aktier och andelar.

<i>Immateriella och materiella tillgångar</i>						
<i>Mn euro</i>	<i>Markområden</i>	<i>Byggnader</i>	<i>Maskiner och inventarier</i>	<i>Konst och numismatisk samling</i>	<i>Immateriella tillgångar</i>	<i>Summa</i>
<i>Anskaffningsvärde 1.1.2009</i>	16,5	289,6	26,8	0,4	44,4	377,7
<i>Ökning</i>		7,2	2,3		3,2	12,7
<i>Minskning</i>	2,4		0,2		0,0	2,6
<i>Anskaffningsvärde 31.12.2009</i>	14,1	296,9	28,9	0,4	47,6	387,8
<i>Periodens avskrivning</i>		11,5	2,8		2,2	16,5
<i>Ackumulerade avskrivningar och nedskrivningar 31.12.2009</i>		109,8	18,7		16,6	145,1
<i>Bokfört värde 31.12.2009</i>	14,1	187,0	10,2	0,4	31,0	242,7
<i>Bokfört värde 31.12.2008</i>	16,5	191,4	10,7	0,4	30,0	249,0

Skulder

1. Utelöpande sedlar

Posten består av Finlands Banks andel av totalvärdet av utelöpande eurosedlar tilldelad enligt kapitalfördelningsnyckeln och justerad för ECB:s andel.

Andelen utgjorde 2009 totalt 13 330,0 miljoner euro.

Utelöpande sedlar	31.12.2009 Mn euro	31.12.2008 Mn euro
5 euro	102,7	99,8
10 euro	53,2	61,4
20 euro	1 994,8	1 870,8
50 euro	4 210,9	3 604,3
100 euro	31,3	92,4
200 euro	346,5	327,0
500 euro	2 681,0	2 350,0
Summa eurosedlar	9 420,4	8 405,7
ECB issue	- 1 159,1	- 1 089,9
CSM	5 068,6	5 216,6
Utelöpande sedlar enligt kapitalfördelningsnyckeln	13 330,0	12 532,4

2. Skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner

Posten består av räntebärande förpliktelser mot kreditinstituten, saldona på kreditinstitutens kassakravskonton och kreditinstitutens insättningar över natten. Denna post uppstår till följd av den monetära politik som Finlands Bank genomför som en del av Eurosystemet. Syftet med kassakravssystemet är att jämna ut penningmarknadsräntorna och öka behovet av strukturell centralbanksfinansiering. De dagliga saldona på kreditinstitutens kassakravskonton under uppfyllandeperioden ska i genomsnitt vara minst lika stora som deras kassakrav. På grund av finanskrisen var insättningarna över natten exceptionellt stora 2009 och sista kvartalet 2008.

3. Skulder i euro till övriga hemmahörande i euroområdet

I posten ingår skulder i euro till den offentliga sektorn och andra än kassakravskyldiga kreditinstitut.

4. Skulder i euro till hemmahörande utanför euroområdet

Här upptas saldona på konton som innehas av internationella organisationer och banker utanför euroområdet och repor med motparter utanför euroområdet.

5. Skulder i utländsk valuta till hemmahörande i euroområdet

I posten redovisas Statskontorets insättningar i valuta för egna betalningar.

6. Skulder i utländsk valuta till hemmahörande utanför euroområdet

Repor för förvaltning av valutareserven redovisas här.

7. Motpost till särskilda dragningsrätter som tilldelats av IMF

I denna post redovisas Finlands Banks skuld motsvarande de särskilda dragningsrätterna (jfr motsvarande post under tillgångar). Till en början var de särskilda dragningsrätterna och deras motpost lika stora. Till följd av SDR-handel var fordringarna relaterade till särskilda dragningsrätter vid utgången av 2009 större än motposten på skuldsidan. Motposten på skuldsidan uppgår till 1 189,5 miljoner SDR. Posten ökade 2009 med 1 046,8 miljoner SDR som en följd av IMF:s nya lånearrangemang. I balansräkningen redovisas posten i euro och värderad till kursen på årets sista dag (1 294,9 miljoner euro).

8. Skulder inom Eurosystemet

Här ingår nettosalda på andra centralbankskonton och ECB-kontot i TARGET2-systemet om Finlands Bank på balansdagen har en skuld till Eurosystemet. Skulder och fordringar inom Eurosystemet specificeras i noten till posten "Fordringar inom Eurosystemet" på tillgångssidan i balansräkningen. Vid slutet av 2009 hade Finlands Bank inga skulder inom Eurosystemet.

9. Övriga skulder

Övriga skulder	31.12.2009 Mn euro	31.12.2008 Mn euro
Utelöpande marksedlar	128,6	130,1
Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter	16,1	27,6
Leverantörsskulder	0,7	0,5
Övriga skulder	9,9	33,1
Summa	155,3	191,3

10. Värderingskonto

Här redovisas uppskrivningar av markområden och byggnader samt värderingsdifferenser beroende på ändrad redovisningspraxis 1999. I posten ingår också orealiserade värderingsvinster på grund av marknadsvärdering av valutaposter och värdepapper.

11. Avsättningar

Enligt 20 § i lagen om Finlands Bank kan avsättningar göras i bokslutet, om detta är nödvändigt för att trygga realvärdet av bankens fonder eller för att utjämna sådana variationer i resultatet som orsakas av förändringar i valutakurserna eller marknadspriserna på värdepapper. Avsättningarna uppgick vid slutet av 2009 till 2 325 miljoner euro. Avsättningarna består av generell avsättning, avsättning för realvärde, pensionsavsättning, avsättning relaterad till ECBS penningpolitiska transaktioner och avsättning för kurs- och prisdifferenser.

Pensionsavsättningen har gjorts för täckning av pensionsåtagandet. Finlands Banks pensionsåtagande uppgår sammanlagt till 540 miljoner euro, varav 93,2 % eller 503 miljoner euro är täckt.

Enligt den allmänna redovisningsprincipen om försiktighet ansåg ECB-rådet det nödvändigt att

avsätta 5,7 miljarder euro för att täcka risker till följd av exponeringar mot Eurosystemets motparter 2008. Enligt artikel 32.4 i stadgan för ECBS och ECB fördelas dessa risker på de nationella centralbankerna i förhållande till deras andelar av ECB:s kapital 2008. Därför gjordes en avsättning på 102 miljoner euro, som motsvarar 1,78603 % av den totala särskilda avsättningen.

I bokslutet för 2009 upplöstes 1,7 miljarder euro av avsättningen i enlighet med ECB-rådets beslut på grund av värdeökningen på säkerheter och gäldenärernas betalningar. Finlands Banks andel utgjorde totalt ca 30,8 miljoner euro.

12. Eget kapital

Här ingår bankens grundfond och reservfond. Om bankens bokslut uppvisar förlust, ska denna enligt 21 § i lagen om Finlands Bank täckas med medel ur reservfonden. Till den del reservfonden inte räcker för ändamålet kan förlusten tills vidare lämnas utan täckning. De följande årens vinst ska i första hand användas till att täcka förluster som lämnats utan täckning.

Eget kapital (mn euro)	31.12.2009	31.12.2008
Grundfond	840,9	840,9
Reservfond	1 173,7	1 022,8
Summa eget kapital	2 014,6	1 863,7

Årets resultat (mn euro)	2009	2008
Utdelning till staten	260,0	250,0
Finlands Banks andel av vinsten (överförs till reservfonden)	160,3	150,9
Summa	420,3	400,9

13. Årets vinst

Vinsten för räkenskapsåret 2009 blev 420,3 miljoner euro.

Avsättningar (mn euro)	Avsättningar 1.1.2008	Förändring av avsättningar 2008	Summa avsättningar 31.12.2008	Förändring av avsättningar 2009	Summa avsättningar 31.12.2009
Avsättning för kurs- och prisdifferenser	224	-224	-	116	116
Generell avsättning	1 219	-224	995	-	995
Avsättning för realvärde	446	93	539	101	640
Pensionsavsättning	459	-21	456	47	503
Avsättning för ECBS penningpolitiska risker	-	102	102	-31	72
Summa	2 368	-274	2 092	233	2 325

Noter till resultaträkningen

1. Ränteintäkter

Ränteintäkter från hemmahörande utanför euroområdet (mn euro)	2009			2008		
	Euro	Utländsk valuta	Summa	Euro	Utländsk valuta	Summa
Ränteintäkter från gulddepositioner	0,0	-0,1	-0,1	0,0	1,4	1,4
Ränteintäkter från värdepapper	16,7	119,4	136,1	14,2	143,8	158,1
Ränteintäkter från diskonteringsinstrument	0,0	3,0	3,0	0,3	8,3	8,6
Ränteintäkter från banktillgodhavanden	1,5	0,8	2,4	11,2	6,2	17,4
Övriga ränteintäkter	0,7	2,3	3,0	2,8	5,4	8,1
Summa	18,9	125,5	144,4	28,5	165,0	193,5

Ränteintäkter från hemmahörande i euroområdet (mn euro)	2009			2008		
	Euro	Utländsk valuta	Summa	Euro	Utländsk valuta	Summa
Ränteintäkter från värdepapper	258,5	47,4	305,9	280,3	53,0	333,3
Ränteintäkter från diskonteringsinstrument	2,5	0,1	2,5	2,0	0,8	2,8
Ränteintäkter från banktillgodhavanden	0,8	1,7	2,5	1,5	25,7	27,3
Ränteintäkter från ECBS-poster	90,8	0,0	90,8	205,5	0,0	205,5
Ränteintäkter från penningpolitiska transaktioner	43,3	0,0	43,3	79,8	0,0	79,8
Övriga ränteintäkter	0,0	0,5	0,5	0,0	1,8	1,8
Summa	395,9	49,7	445,6	569,1	81,3	650,4

Summa ränteintäkter (mn euro)	2009			2008		
	Euro	Utländsk valuta	Summa	Euro	Utländsk valuta	Summa
Ränteintäkter från hemmahörande utanför euroområdet	18,9	125,5	144,4	28,5	165,0	193,5
Ränteintäkter från hemmahörande i euroområdet	395,9	49,7	445,6	569,1	81,3	650,4
Summa	414,7	175,2	589,9	597,6	246,3	843,9

Ränteintäkterna från hemmahörande utanför euroområdet och hemmahörande i euroområdet uppgick till totalt 589,9 miljoner euro, och av dem utgjorde 175,2 miljoner euro ränteintäkter i utländsk valuta och 414,7 miljoner euro ränteintäkter i euro.

Ränteintäkterna från ECBS-poster, 90,8 miljoner euro, bestod av följande poster: 8,0 miljoner euro

utgjorde ränteintäkter från en fordran på ECB för överförd valutareserv. Räntan på skulden och fordran för ECB:s sedelandel, tilldelningen enligt kapitalfördelningsnyckeln och den åtföljande justeringen netto-redovisades till ett belopp av 52,1 miljoner euro.

Ränteintäkterna på TARGET2-saldon uppgick till 30,7 miljoner euro.

2. Räntekostnader

Räntor till hemmahörande utanför euroområdet (mn euro)	2009			2008		
	Euro	Utländsk valuta	Summa	Euro	Utländsk valuta	Summa
Räntor på inlåning från hemmahörande utanför euroområdet	-0,3	-0,4	-0,7	0,0	-1,1	-1,1
Övriga räntor till hemmahörande utanför euroområdet	0,0	-1,7	-1,7	0,0	-4,1	-4,1
Summa	-0,3	-2,1	-2,4	0,0	-5,2	-5,2

Räntor till hemmahörande i euroområdet (mn euro)	2009			2008		
	Euro	Utländsk valuta	Summa	Euro	Utländsk valuta	Summa
Räntekostnader för ECBS-poster	-2,1	0,0	-2,1	-24,3	0,0	-24,3
Räntekostnader för penningpolitiska poster	-58,6	0,0	-58,6	-161,1	0,0	-161,1
Övriga räntor till hemmahörande i euroområdet	-5,9	-1,6	-7,5	-8,4	-24,2	-32,6
Summa	-66,9	-1,6	-68,1	-193,8	-24,2	-218,0
Summa räntekostnader	-66,9	-3,6	-70,5	-193,8	-29,4	-223,2

Räntorna till hemmahörande utanför euroområdet och hemmahörande i euroområdet uppgick totalt till 70,5 miljoner euro. Av dem utgjorde 44,5 miljoner euro räntor på inestående kassakravsmedel och 13,3 miljoner euro räntor på inlåning över natten. Utbetalda räntor på TARGET2-saldon som innehas av centralbanker inom Eurosystemet uppgick till 2,1 miljoner euro.

3. Räntenetto

Räntenetto	31.12.2009 Mn euro	31.12.2008 Mn euro
Ränteintäkter		
Ränteintäkter från finansiella tillgångar	455,8	558,6
Ränteintäkter från penningmarknadsdepositioner	43,3	79,8
Ränteintäkter från fordringar på ECBS	90,8	205,5
Summa	589,9	843,9
Räntekostnader		
Räntekostnader för finansiella tillgångar	-9,9	-37,8
Räntekostnader för löpande räkningar	-58,6	-161,1
Räntekostnader för skulder till ECBS	-2,1	-24,3
Summa	-70,5	-223,2
RÄNTENETTO	519,4	620,7

4. Valutakursdifferenser

Posten innehåller realiserade valutakursvinster och valutakursförluster samt värderingsförluster från försäljning av poster i utländsk valuta. År 2009 uppstod vinster från valutakursdifferenser för 15,1 miljoner euro.

5. Prisdifferenser på värdepapper

Här ingår realiserade vinster och förluster samt värderingsförluster från försäljning av värdepapper.

Varje värdepappersslag värderas separat i bokföringen. Till följd av prisdifferenserna på värdepapper realiserades 2009 en vinst på 101,1 miljoner euro.

6. Förändring av avsättningar för valutakurs- och prISRISKER

Realiserade vinster till följd av valutakursdifferenser och prisdifferenser, sammanlagt 116,2 miljoner euro, avsattes enligt redovisningsprinciperna. Avsättningarna har specificerats i noterna till skulderna.

7. Nettoandel av monetära inkomster

Här upptas nettosumman av de monetära inkomster som betalats in till Eurosystemet respektive återfördelats från Eurosystemet. De monetära inkomsterna för varje nationell centralbank har beräknats på centralbankens faktiska avkastning från reserverade tillgångar som den håller som motvärden till skuldbasen. Skuldbasen består av följande poster: utelöpande sedlar, skulder i euro till kreditinstitut relaterade till penningpolitiska transaktioner, nettoskuld inom Eurosystemet på grund av TARGET2-transaktioner och nettoskuld för tilldelade eurosedlar. Ränta som utbetalats på skulder som ingår i skuldbasen avräknas från de monetära inkomsterna före sammanräkning med motsvarande inkomster för de övriga nationella centralbankerna.

De reserverade tillgångarna består av följande poster: fordringar på kreditinstitut relaterade till penningpolitiska transaktioner, fordringar för överförd valutaserv, nettofordran inom Eurosystemet på grund av TARGET2-transaktioner, netto-

fordran för tilldelade eurosedlar och en med kapitalfördelningsnyckeln beräknad öronmärkt andel av den nationella centralbankens guld. Ingen avkastning beräknas på guld. När de reserverade tillgångarna överstiger eller understiger värdet av skuldbasen, beräknas avkastningen på skillnaden med den huvudsakliga refinansieringsräntan. Eurosystemets sammanräknade monetära inkomster fördelas på de nationella centralbankerna enligt kapitalfördelningsnyckeln. Finlands Banks faktiska nettoandel av de monetära inkomsterna var 21,0 miljoner euro.

8. Andel av ECB:s vinst

ECB delade ut en vinst för räkenskapsåret 2008 på 116,6 miljoner euro. Finlands Banks redovisade andel 2009 uppgick till 2,1 miljoner euro.

9. Avsättning för ECBS penningpolitiska risker

Enligt den allmänna redovisningsprincipen om försiktighet ansåg ECB-rådet det nödvändigt att avsätta 5,7 miljarder euro för att täcka risker till följd av exponeringar mot Eurosystemets motparter 2008. Enligt artikel 32.4 i stadgan för ECBS och ECB fördelas dessa risker på de nationella centralbankerna i förhållande till deras andelar av ECB:s kapital 2008.

Därför gjordes en avsättning på 102 miljoner euro, som motsvarar 1,78603 % av den totala särskilda avsättningen.

I bokslutet för 2009 upplöstes 1,7 miljarder euro av avsättningen i enlighet med ECB-rådets beslut på grund av värdeökningen på säkerheter och gäldenärernas betalningar. Finlands Banks andel utgjorde totalt ca 30,8 miljoner euro.

10. Övriga intäkter från centralbanksverksamheten

Här ingår 14,1 miljoner euro i preliminär vinstutdelning av ECB:s inkomster från utelöpande eurosedlar 2009. I posten ingår också utdelningar för 3,1 miljoner euro, som huvudsakligen består av aktier i BIS.

11. Övriga intäkter

I posten ingår 26,2 miljoner euro i Finansinspektionens tillsyns- och åtgärdsavgifter, 8,0 miljoner euro i vinster från försäljning av anläggningstillgångar, 7,9 miljoner euro i fastighetsintäkter, samt expeditiionsavgifter och provisioner.

12. Personalkostnader

<i>Personalkostnader</i>	31.12.2009 <i>Mn euro</i>	31.12.2008 <i>Mn euro</i>
<i>Löner och arvoden</i>	42,6	36,0
<i>Arbetsgivarersättningar till pensionsfonden</i>	7,6	6,8
<i>Övriga lönebikostnader</i>	2,9	2,9
<i>Summa</i>	53,1	45,7

<i>Medelantal anställda</i>	2009	2008
<i>Finlands Bank</i>	462	474
<i>Finansinspektionen</i>	205	139
<i>Summa</i>	667	613

Vid början av 2009 slogs Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen samman till en ny tillsynsmyndighet under namnet Finansinspektionen.

13. Avgift till pensionsfonden

Under 2009 betalade Finlands Bank med bankfullmäktiges godkännande in en avgift på 10 miljoner euro till pensionsfonden för att värdet av pensionsfondens tillgångar ska utvecklas i jämn takt mot det uppställda målet.

	31.12.2009 <i>Mn euro</i>	31.12.2008 <i>Mn euro</i>
<i>Avgift till pensionsfonden</i>	10,0	30,0

14. Administrationskostnader

<i>Administrationskostnader</i>	<i>2009</i>	<i>2008</i>
	<i>Mn euro</i>	<i>Mn euro</i>
<i>Materielkostnaden</i>	0,9	1,0
<i>Kostnader för maskiner och inventarier</i>	3,3	3,4
<i>Kostnader för fastigheter</i>	10,7	8,9
<i>Personalrelaterade kostnader</i>	3,8	3,8
<i>Kostnader för köpta tjänster</i>	11,1	8,7
<i>Övriga administrationskostnader</i>	1,2	1,2
Summa	31,1	26,9

Här redovisas hyror, möteskostnader, PR-kostnader, kostnader för köpta tjänster och kontorsartiklar. Som administrationskostnader redovisas också kostnaderna för utbildning, tjänsteresor och rekrytering.

15. Avskrivningar av anläggningstillgångar

<i>Avskrivningar av anläggningstillgångar</i>	<i>31.12.2009</i>	<i>31.12.2008</i>
	<i>Mn euro</i>	<i>Mn euro</i>
<i>Markområden</i>	–	–
<i>Byggnader</i>	1,8	1,7
<i>Maskiner och inventarier</i>	2,8	2,7
<i>Konst och numismatisk samling</i>	–	–
<i>Pensionsfondens markområden och byggnader</i>	1,0	1,0
Summa	5,6	5,4

<i>Avskrivningar av immateriella anläggningstillgångar</i>	<i>31.12.2009</i>	<i>31.12.2008</i>
	<i>Mn euro</i>	<i>Mn euro</i>
<i>Datasystem</i>	2,2	3,3
Summa	2,2	3,3

I avskrivningarna ingår inte avskrivningar av uppskrivningar på markområden och byggnader.

16. Sedelproduktionskostnader

Kostnaderna för anskaffning av sedlar uppgick till 10,0 miljoner euro.

17. Övriga kostnader

Största delen av övriga kostnader hänför sig till drift och underhåll av fastigheter.

18. Pensionsfondens intäkter

I posten ingår 52,1 miljoner euro i intäkter från pensionsfondens placeringsverksamhet. Posten innehåller också Finlands Banks och Finansinspektionens arbetsgivarandelar och arbetstagarnas andel av premieinkomsten, 9,6 miljoner euro. I posten redovisas vidare en avgift på 10,0 miljoner euro från Finlands Bank.

19. Pensionsfondens kostnader

I posten ingår 1,0 miljoner euro i kostnader för pensionsfondens placeringsverksamhet, 22,0 miljoner euro i utbetalda pensioner, förvaltningskostnader och avskrivningar av fondens anläggningstillgångar.

20. Förändring av avsättningar

I posten redovisas 47,5 miljoner euro i upplösning av pensionsavsättningen och 101 miljoner euro i nya avsättningar för att trygga realvärdet av eget kapital. Avsättningarna har specificerats i noterna till skulderna.

21. Årets resultat

Vinsten för räkenskapsåret 2009 blev 420,3 miljoner euro. Direktionen föreslår för bankfullmäktige att 260 miljoner euro av vinsten reserveras för statens behov.

Åtaganden utanför balansräkningen

I denna post ingår Finlands Banks derivatinstrument.

<i>Derivatinstrument</i>	<i>31.12.2009</i>	<i>31.12.2008</i>
	<i>Mn euro</i>	<i>Mn euro</i>
<i>Det nominella värdet av futurkontrakt i utländsk valuta</i>		
<i>Köpekontrakt</i>	0	0
<i>Säljkontrakt</i>	13,6	0
<i>Marknadsvärde av FX-swappar</i>	-1,1	-3,9
<i>Marknadsvärde av GIRS-kontrakt</i>	1,7	-4
<i>Marknadsvärde av IRS-kontrakt</i>	0	0
<i>Marknadsvärde av FX-forward-kontrakt</i>	0	0
Summa	14,2	-7,9

Fem års översikt

Tabellen nedan visar Finlands Banks balansräkning och resultaträkning under de fem senaste räkenskapsåren.

BALANSRÄKNING (mn euro)	2009	2008	2007	2006	2005
<i>Tillgångar</i>					
<i>Guld och guldfordringar</i>	1 208	980	896	761	686
<i>Fordringar i utländsk valuta på hemmabörande utanför euroområdet</i>	6 225	4 597	4 515	4 750	8 719
<i>Fordringar på IMF</i>	1 609	356	260	279	384
<i>Banktillgodohavanden, värdepapper, lån och andra tillgångar</i>	4 617	4 241	4 254	4 470	8 336
<i>Fordringar i utländsk valuta på hemmabörande i euroområdet</i>	1 120	2 577	1 394	1 061	854
<i>Fordringar i euro på hemmabörande utanför euroområdet</i>	845	581	394	368	0
<i>Fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner</i>	2 710	2 600	230	1 025	1 692
<i>Huvudsakliga refinansieringstransaktioner</i>	20	350	30	500	1 200
<i>Långfristiga refinansieringstransaktioner</i>	2 690	2 250	200	525	492
<i>Övriga fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet</i>	126	0	3	60	0
<i>Värdepapper i euro utgivna av hemmabörande i euroområdet</i>	8 002	7 265	6 863	4 998	0
<i>Värdepapper för penningpolitiska syften</i>	531	–	–	–	–
<i>Övriga värdepapper</i>	7 471	7 265	6 863	4 998	0
<i>Fordringar inom Eurosystemet</i>	14 280	10 162	7 465	5 886	6 407
<i>Andel av ECB:s kapital</i>	78	73	73	74	74
<i>Fordran för överförd valutareserv</i>	722	717	717	717	717
<i>Fordringar avseende TARGET2 och korrespondentbankskonton (netto)</i>	9 535	5 197	2 951	1 157	1 686
<i>Nettofordran för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet</i>	3 945	4 174	3 724	3 938	3 930
<i>Övriga tillgångar</i>	1 130	1 254	1 048	933	840
<i>Euroområdets mynt</i>	19	22	24	25	31
<i>Materiella och immateriella anläggningstillgångar</i>	189	185	196	204	209
<i>Övriga omsättningstillgångar</i>	528	481	508	488	471
<i>Diverse</i>	393	566	320	216	129
<i>Summa tillgångar</i>	35 646	30 016	22 809	19 843	19 198

BALANSRÄKNING (mn euro)	2009	2008	2007	2006	2005
<i>Skulder</i>					
<i>Utelöpande sedlar</i>	13 330	12 532	11 148	10 419	9 374
<i>Skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner</i>	13 543	8 110	5 910	3 766	3 536
<i>Kassakrauslåning</i>	8 085	1 015	2 901	3 765	3 535
<i>Inlåningsfacilitet</i>	5 458	7 095	9	1	1
<i>Inlåning med fast löptid (likviditetsindragande finjusterande transaktioner)</i>	–	–	3 000	–	–
<i>Skulder i euro till övriga hemmahörande i euroområdet</i>	14	3 009	0	0	1
<i>Skulder i euro till hemmahörande utanför euroområdet</i>	234	37	4	4	1
<i>Skulder i utländsk valuta till hemmahörande i euroområdet</i>	248	0	0	0	0
<i>Skulder i utländsk valuta till hemmahörande utanför euroområdet</i>	363	–	88	–	509
<i>Motpost till särskilda dragningsrätter som tilldelats av IMF</i>	1 295	158	153	163	173
<i>Skulder inom Eurosystemet</i>	–	–	–	–	11
<i>Övriga skulder</i>	155	191	171	162	153
<i>Värderegleringskonto</i>	1 703	1 622	854	762	974
<i>Avsättningar</i>	2 325	2 092	2 368	2 676	2 735
<i>Eget kapital</i>	2 015	1 864	1 704	1 596	1 530
<i>Grundfond</i>	841	841	841	841	841
<i>Reservfond</i>	1 174	1 023	863	756	689
<i>Årets vinst</i>	420	401	410	293	200
<i>Summa skulder</i>	35 646	30 016	22 809	19 843	19 198

RESULTATRÄKNING (mn euro)	2009	2008	2007	2006	2005
<i>Ränteintäkter</i>	590	844	709	528	403
<i>Räntekostnader</i>	-71	-223	-146	-100	-73
Räntenetto	519	621	563	428	331
<i>Valutakursdifferenser</i>	15	-485	-379	-56	67
<i>Prisdifferenser på värdepapper</i>	101	37	-34	-100	1
<i>Förändring av avsättningar för valutakurs- och prISRISKER</i>	-116	448	413	156	-68
Nettoresultat av finansiella transaktioner	519	621	563	428	331
<i>Nettoandel av monetära inkomster</i>	21	26	8	5	3
<i>Andel av ECB:s vinst</i>	2	-	-	-	-
<i>Avsättning för ECBS penningpolitiska risker</i>	31	-102	-	-	-
<i>Övriga intäkter från centralbanksverksamheten</i>	17	25	3	3	3
Resultat av centralbanksverksamheten	590	569	574	437	336
Övriga intäkter	43	41	29	31	23
Verksamhetskostnader	-112	-116	-108	-95	-83
<i>Personalkostnader</i>	-53	-46	-46	-47	-49
<i>Avgift till pensionsfonden</i>	-10	-30	-22	-10	-
<i>Administrationskostnader</i>	-31	-27	-26	-25	-17
<i>Avskrivningar av anläggningstillgångar</i>	-7	-8	-8	-7	-6
<i>Sedelproduktionskostnader</i>	-10	-4	-4	-5	-3
<i>Övriga kostnader</i>	-1	-2	-2	-1	-8
Verksamhetsresultat	521	494	495	373	277
Pensionsfondens resultat	48	-22	21	18	36
Förändring av avsättningar	-149	-71	-106	-98	-113
Årets resultat	420	401	410	293	200

Revisionsberättelse

I egenskap av revisorer utsedda av riksdagen har vi verkställt granskning av Finlands Banks bokföring, bokslut och förvaltning för räkenskapsåret 2009 enligt god revisionssed.

Bankens internrevision har under räkenskapsåret granskat bankens bokföring och verksamhet. Vi har tagit del av berättelserna från den interna revisionen.

Vi har läst bankens årsberättelse och av direktionen fått redogörelser för bankens verksamhet.

Bokslutet är upprättat i enlighet med gällande bestämmelser och de bokslutsprinciper som fastställts av riksdagens bankfullmäktige. Bokslutet ger riktiga och tillräckliga uppgifter om bankens ekonomiska ställning och resultatbildning.

Vi föreslår att resultaträkningen och balansräkningen fastställs för det granskade räkenskapsåret. Vi tillstyrker att räkenskapsårets resultat disponeras enligt direktionens förslag.

Helsingfors den 25 mars 2010

Olli Nepponen

Eero Heinäluoma

Esko Kiviranta

Markku Koskela CGR

Kari Manner CGR

. / . Kalervo Virtanen CGR

Utlåtande om revision i enlighet med artikel 27 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken

Vi har granskat Finlands Banks bokföring och bokslut för räkenskapsperioden 1.1.2009–31.12.2009 i enlighet med artikel 27.1 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken. Bokslutet har upprättats enligt de redovisningsprinciper och -metoder som 10.11.2006 godkännts av ECB-rådet samt enligt lagen om Finlands Bank. Bokslutet omfattar balansräkning, resultaträkning och noter till bokslutet.

Direktionens ansvar

Direktionen ansvarar för upprättandet av bokslutet och för att det ger riktiga och tillräckliga uppgifter i enlighet med stadganden och bestämmelser gällande upprättande av bokslut.

Revisorns skyldigheter

Revisorn ska utföra revisionen enligt de internationella ISA-revisionstandarder och etiska direktiv som upprättats av IFAC (International Federation of Accountants), god revisionssed i Finland och i tillämpliga delar i enlighet med revisionslagen och utgående från detta ge ett utlåtande om bokslutet. God revisionssed förutsätter att revisionen planeras och utförs så att man uppnår en rimlig säkerhet om att bokslutet inte innehåller väsentliga felaktigheter.

Med revisionsåtgärderna vill man försäkra sig om att de belopp och den övriga information som ingår i bokslutet är riktiga. Valet av åtgärder grundar sig på revisorns omdöme och bedömning av risken för att bokslutet innehåller en väsentlig felaktighet på grund av oegentligheter eller fel. Vid planeringen av nödvändiga granskningsåtgärder beaktas även den interna kontrollen som inverkar på upprättandet och presentationen av bokslutet.

Enligt vår mening har vi utfört tillräckligt med för ändamålet tillämpliga granskningsåtgärder för vårt utlåtande.

Utlåtande

Enligt vår mening ger bokslutet riktiga och tillräckliga uppgifter om resultatet av Finlands Banks verksamhet och dess ekonomiska ställning i enlighet med de redovisningsprinciper och -metoder som 10.11.2006 godkännts av ECB-rådet.

Helsingfors den 26 februari 2010

KPMG Oy Ab

Raija-Leena Hankonen
CGR

Penningpolitiska åtgärder inom Eurosystemet 2009

Januari	Den 15 januari 2009 beslutade ECB-rådet sänka räntan på de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna med 0,50 procentenheter till 2,00 % från och med den transaktion som avvecklades den 21 januari 2009. Räntan på utlåningsfaciliteten lämnades oförändrad på 3,00 %, medan räntan på inlåningsfaciliteten sänktes med 1,00 procentenhet till 1,00 % från och med den 21 januari 2009. Räntekorridoren för de stående faciliteterna breddades således till 2 procentenheter i enlighet med beslutet av den 18 december 2008.
Mars	Den 5 mars 2009 beslutade ECB-rådet sänka räntan på de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna med 0,50 procentenheter till 1,50 % från och med den transaktion som avvecklades den 11 mars 2009. Samtidigt sänktes räntan på utlåningsfaciliteten och inlåningsfaciliteten med 0,50 procentenheter till 2,50 % respektive 0,50 % med verkan från samma dag. ECB-rådet beslutade dessutom att fortsätta att åtminstone över årsskiftet 2009/2010 genomföra huvudsakliga refinansieringstransaktioner, refinansieringstransaktioner med särskild löptid och regelbundna och extra långfristiga refinansieringstransaktioner som fasträntebud med full tilldelning.
April	Den 2 april 2009 beslutade ECB-rådet sänka räntan på de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna med 0,25 procentenheter till 1,25 % från och med den transaktion som avvecklades den 8 april 2009. Samtidigt sänktes räntan på utlåningsfaciliteten och inlåningsfaciliteten med 0,25 procentenheter till 2,25 % respektive 0,25 % med verkan från samma dag.
Maj	Den 7 maj 2009 beslutade ECB-rådet sänka räntan på de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna med 0,25 procentenheter till 1,00 % från och med den transaktion som avvecklades den 13 maj 2009. Samtidigt sänktes räntan på utlåningsfaciliteten med 0,25 procentenheter till 1,75 %, medan räntan på inlåningsfaciliteten lämnades oförändrad på 0,25 %. ECB-rådet beslutade vidare att genomföra likvidiserande anbudsförfaranden med en löptid på ett år med full tilldelning. ECB-rådet beslutade också att Eurosystemet kommer att inleda ett program för köp av säkerställda obligationer i euro utgivna i euroområdet till ett värde av 60 miljarder euro. Dessutom förlängdes giltighetstiden för den tillfälligt utökade listan över godtagbara säkerheter fram till slutet av 2010.
Juni	ECB-rådet beslutade den 4 juni 2009 om detaljerna för köpprogrammet av säkerställda obligationer. Köpen ska genomföras som direkta transaktioner från och med juli 2009 och upphöra före utgången av juni 2010.
December	ECB-rådet beslutade den 3 december 2009 att genomföra de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna som fasträntebud med full tilldelning åtminstone fram till utgången av den tredje uppfyllandeperioden 2010. Det gäller också refinansieringstransaktioner med en löptid på en uppfyllandeperiod. ECB-rådet beslutade vidare att den sista 12-månaderstransaktionen skulle genomföras den 16 december 2009 och den sista 6-månaderstransaktionen den 31 mars 2010.

Viktigaste finansmarknadsåtgärder 2009

Åtgärder av Europeiska centralbankssystemet	
Januari	Slovakien anslöt sig till euroområdet den 1 januari 2009.
Februari	Eurosystemets riktlinjer för den allmänna övervakningen publicerades. Riktlinjerna beskriver Eurosystemets roll i den allmänna övervakningen.
Mars	<p>Europeiska kommissionen och ECB gick ut med ett gemensamt uttalande för att främja Europeiska betalningsrådets (European Payments Council, EPC) mål att publicera autogiro-specifikationerna för det gemensamma eurobetalningsområdet (Single Euro Payments Area, SEPA) före den 1 november 2009.</p> <p>Eurosystemet och Europeiska värdepapperstillsynskommittén (Committee of European Securities Regulators, CESR) publicerade i anslutning till sin allmänna övervakning en remiss om utkast till rekommendationer om OTC-derivat för centrala motparter.</p>
Juni	<p>ECBS inledde ett program för köp av säkerställda obligationer (covered bonds) till ett värde av 60 miljarder euro. Målet är att temporärt underlätta finansieringen och lånevillkoren på marknader för långfristiga säkerställda obligationer.</p> <p>Eurosystemet och Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) publicerade rekommendationer om en infrastruktur för efterhandeln (post-trading) med värdepapper.</p>
Juli	Eurosystemet publicerade ett samförståndsavtal med 27 centraliserade värdepappersdepåer. Genom avtalet fastställs deltagarnas skyldigheter i de kommande avtalen om TARGET2-Securities.
Augusti	Eurosystemet publicerade en remiss om riktlinjer för allmän övervakning av SEPA-gireringar och SEPA-autogiro.
November	Eurosystemet publicerade den första rapporten om allmän övervakning i hela Eurosystemet.
December	ECB skickade ut på remiss ett förslag till informationskrav för enskilda lån som utgör säkerhet för värdepapper med bakomliggande tillgångar (asset-backed securities, ABS) som är belåningsbara i Eurosystemet. Offentliggjord information om enskilda lån skulle öka möjligheterna att bedöma riskerna i värdepapper med bakomliggande tillgångar och öka förtroendet för värdepapperiserade instrument på marknaden.
Ny EU-lagstiftning och dess genomförande i Finland	
Februari	Europeiska kommissionen publicerade en vägledning om stödåtgärder till banker med problemfördringar, t.ex. köp av sådana tillgångar och statliga avvecklingsenheter (s.k. skräpbanker). Åtgärderna bör i sista hand sikta på att bankerna ska kunna frigöra kapital för utlåning i stället för att behöva avsätta alltför mycket kapital för att täcka eventuella förluster.

Mars	Europeiska kommissionens expertgrupp för e-fakturerings gav ut riktlinjer på området (Code of Practice on Electronic Invoicing prepared and adopted by the Expert Group).
April	Europeiska kommissionen antog ett förslag till direktiv om harmonisering och standardisering av reglerna om förvaltning av alternativa investeringsfonder (Directive on Alternative Investment Fund Managers, AIFM). Direktivet ska gälla bland annat hedgefonder, riskkapitalfonder (private equity) och fastighetsfonder.
Maj	Europaparlamentet och rådet antog direktiv 2009/44/EG ”om ändring av direktiv 98/26/EG om slutlig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper och direktiv 2002/47/EG om ställande av finansiell säkerhet, vad gäller sammanlänkade system och kreditfordringar”.
Juli	<p>Europeiska kommissionen och rådet lämnade ett förslag till ändring av kapitaltäckningsdirektiven för banker (Capital Requirements Directives, CRD: 2006/48/EG och 2006/49/EG). Syftet är att bland annat öka kapitalkravet för banker för att täcka riskerna i investeringar i värdepapperiserade finansiella instrument, skärpa kapitaltäckningsreglerna för bankernas handelslager och kräva att bankernas ersättningssystem inte uppmuntrar till överdrivet risktagande.</p> <p>Europaparlamentet och rådet antog en förordning om kreditvärderingsinstitut. Syftet är att säkerställa att de kreditbetyg som används i rättsligt reglerade sammanhang tas fram med största omsorg och att strikta krav ställs på kreditvärderingsinstituten. Förordningen innehåller bestämmelser om rättsligt bindande registrering och tillsyn av kreditvärderingsinstitut som utfärdar kreditbetyg för rättsligt reglerade sammanhang.</p> <p>Europaparlamentet och rådet antog direktiv 2009/65/EG ”om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)”.</p> <p>Europeiska kommissionen antog riktlinjer om omstruktureringsstöd till banker med ledning av tre grundläggande principer: 1) de stödmottagande bankerna ska kunna återställa en långsiktig lönsamhet utan statsstöd, 2) de stödmottagande bankerna och deras ägare ska betala en rimlig andel av omstruktureringskostnaderna och 3) åtgärder ska vidtas för att begränsa snedvridningar av konkurrensen på den gemensamma marknaden.</p> <p>Lagen om ändring av 2 kap. i värdepappersmarknadslagen (marknadsföring och emission av värdepapper och informationsskyldighet för värdepappersemitterter) antogs.</p> <p>Europeiska kommissionen antog ett meddelande om ökad säkerhet på derivatmarknaden.</p>

<p>September</p>	<p>Europeiska kommissionen lämnade förslag till lagstiftning om förstärkning av den finansiella tillsynen i Europa. Genom lagstiftningen inrättas ett europeiskt systemriskråd (European Systemic Risk Board, ESRB) med uppgift att bevaka riskerna för hela det finansiella systemet och utfärda riksvarningar och rekommendationer till åtgärder för hantering av riskerna. Genom lagstiftningen upprättas också ett europeiskt system för finansiell tillsyn (European System of Financial Supervisors, ESFS), som består av nationella tillsynsmyndigheter och de tre nya EU-tillsynsmyndigheterna (en bankmyndighet, en värdepappers- och marknadsmyndighet och en försäkrings- och tjänstepensionsmyndighet). Förslagen bygger på Larosièregruppens rapport från februari 2009. Kommissionen lämnade ytterligare kompletterande förslag i oktober. Lagstiftningen i olika länder skulle kunna harmoniseras enligt kompletteringarna för att effektivisera myndighetsarbetet.</p> <p>En ändring av värdepappersmarknadslagen avseende informationsskyldigheten för värdepappersemittenter trädde i kraft. Med ändringen genomfördes vissa ändringar av redovisningsdirektiven och vissa artiklar i revisionsdirektivet.</p> <p>Lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer trädde i kraft.</p> <p>Lagen om ändring av lagen om elektronisk kommunikation i förvaltningsärenden (krav på skriftlig form och underskrift och elektronisk signering av beslutshandlingar) trädde i kraft.</p> <p>Lagen om ändring av 18 § i lagen om förebyggande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (skärpta krav på kundkontroll vid identifiering på distans) trädde i kraft.</p> <p>Europaparlamentet och rådet antog direktiv 2009/110/ EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet.</p> <p>Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 om gränsöverskridande betalningar i euro trädde i kraft. Genom förordningen harmoniseras kostnaderna för gränsöverskridande betalningar.</p>
<p>Oktober</p>	<p>Europeiska kommissionen antog ett meddelande för remiss om ett brett baserat krishanteringssystem för problembanker. Systemet ska göra det möjligt att effektivare ingripa i verksamheten i krisdrabbade banker bland annat i gränsöverskridande konglomerat. Syftet är att göra det möjligt att vidta genomgripande åtgärder utan att de medför större störningar i den finansiella stabiliteten eller kostnader för staten.</p> <p>Regeringen lämnade en proposition med förslag till en ny lag om betalningsinstitut som ska genomföra direktivet om betaltjänster på den inre marknaden. Enligt propositionen ska den nya lagen dock inte gälla de direktivbestämmelser som genomförs med en särskild lag.</p> <p>Europeiska kommissionen antog ett meddelande om uppföranderegler för ökad säkerhet på derivatmarknaden.</p>

November	Europaparlamentet och rådet antog ett direktiv om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II-direktivet). Direktivet ställer nya riskbaserade solvenskrav för försäkringsföretag, fastställer enhetliga europeiska uppföranderegler för försäkringstillsynen och föreskriver om rapporteringsskyldighet och allmän informationsskyldighet för försäkringsbolagen. Mer detaljerade bestämmelser meddelas i form av genomförandeåtgärder.
December	Lagen om ändring av 5 kap. 4 och 5 a § i värdepappersmarknadslagen trädde i kraft den 1 januari 2010. Ändringarna gäller bestämmelserna om marknadsmissbruk. Lagen om ändring av lagen om förebyggande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism trädde i kraft den 1 januari 2010 (registreringsskyldighet för dem som driver betalningsrörelse och valutaväxlingsverksamhet).
Övriga ärenden	
Januari	Finansinspektionen, den nya tillsynsmyndigheten för finans- och försäkringssektorn, inledde sin verksamhet den 1 januari 2009. Riksdagen gav i december 2008 sitt samtycke till att temporär statsborgen kan beviljas finländska inlåningsbanker och hypoteksbanker fram till utgången av 2009 för att underlätta bankernas upplåning på marknaden. Statsrådet skulle dock före den 30 april 2009 bedöma behovet av att bevilja ny borgen. Finansministeriet beslutade ge Statens Pensionsfond rätt att använda högst 500 miljoner euro av anförtrodda medel för förvärv av stora och solida finländska företags företagscertifikat. Syftet var att stimulera marknaden för företagscertifikat.
Februari	Statsrådet utfärdade en förordning om avgifter för temporär statsborgen till banker. Enligt förordningen är engångsavgiften för ett lån på 12 månader 0,50 % av borgenskrediten. Årsavgiften för borgen för obligationslån med en löptid på 1–5 år är lika med marknadspriset plus 0,5 procentenheter och för hypotekslån med bostadssäkerhet marknadspriset plus 0,25 procentenheter. Statskontoret beviljar borgen på bankens ansökan.
Mars	Statsrådet beslutade öka Finnveras möjligheter att ge finansiering till finländska företag i form av konjunkturlån och konjunkturborgen. Finansieringen är avsedd för företag vars lönsamhet eller likviditet har försämrats på grund av finanskrisen och den efterföljande lågkonjunkturen men som bedöms ha förutsättningar att driva en lönsam verksamhet när konjunkturläget förbättras. Det temporära beslutet gäller fram till utgången av 2011.
April	Statsrådet beslutade förlänga tidsfristen för statsborgen till banker fram till utgången av 2009. Borgen utsträcktes samtidigt till att gälla alla slags lån med en löptid på högst fem år.

Augusti	<p>Lagen om ändring av lagen om statens säkerhetsfond trädde i kraft. Enligt ändringen kan inlåningsbanker med kapitaltäckningsproblem åläggas att ansöka om stöd från statens säkerhetsfond när vissa kriterier i lagen uppfylls. Alternativt kan bankens aktier och kapitallån lösas in på beslut av statsrådet och banken därigenom övertas av staten. I andelsbanker och sparbanker skulle inlösen gälla bankernas affärsverksamhet och inte aktier. Villkor för inlösen är att bankens kapitaltäckning har försämrats så att den saknar förutsättningar att fortsätta verksamheten utan finansiellt stöd och att bankens likvidation eller konkurs kunde leda till allvarliga störningar på finansmarknaden. I lagen om statens säkerhetsfond intogs bestämmelser om statsrådets rätt att för högst sex månader begränsa verksamheten i bland annat kreditinstitut om detta på grund av allvarliga globala störningar på finansmarknaderna är nödvändigt för att garantera en stabil och välfungerande finansmarknad.</p>
December	<p>Riksdagen beslutade att förlänga giltighetstiden för statsborgen till banker fram till utgången av 2010 för att underlätta upplåningen på marknaden. Statsrådet ska dock före den 30 juni 2010 bedöma behovet av att bevilja ny borgen. Borgen får gälla lån till ett sammanlagt nominellt värde på högst 17 miljarder euro. Betalningsgrunderna för årsavgiften och andra villkor för borgen förblir oförändrade.</p> <p>Riksdagen antog en lag om statens kapitalplaceringar i livskraftiga och solida inlåningsbanker. Lagen trädde i kraft vid början av 2010 och tillåter staten att teckna kapitallån fram till den 30 april 2010. På kapitallånen betalas en referensränta enligt statsrådets förordning med ett tillägg på 6 procentenheter. På kapitallånen tillämpas en rad begränsningar som bland annat gäller ledningsersättningar och utlåning.</p> <p>Riksdagen antog en lag om bundet långsiktigt sparande. I och med lagen kommer skattebehandlingen av frivilliga individuella pensionsförsäkringar att gälla även sparavtal enligt lagen om bundet långsiktigt sparande. Ändringen har motiverats med behovet att främja konkurrensen mellan olika sparalternativ, till vilket den ökade skatteneutraliteten bidrar. Ett ytterligare syfte är att främja ett mångsidigt utbud av jämförbara sparprodukter.</p>

Finlands Banks viktigaste remissyttranden 2009

Remissyttranden avseende lagstiftningen om och utvecklingen av finansmarknaden		
Yttrande till	Ämne	Datum
riksdagens ekonomiutskott	Meddelande från Europeiska kommissionen om EU-ramverket för gränsöverskridande krishantering på bankområdet	14.12
Finansinspektionen	Revideringar av standarder i föreskriftssamlingens huvudavsnitt	28.1
	Hybridinstrument i primärt kapital	12.1
	Revidering av standard 5.3 om insideranmälan och insiderregister	27.8
	Omarbetning av Finansinspektionens föreskriftssamling	30.10
justitieministeriet	Genomförande av direktivet om aktieägares rättigheter	21.1
	Förslag till lag om betaltjänster	22.5
	Behov av ändring av aktiebolagslagens bestämmelser om utdelning av bolags medel	26.6
social- och hälsovårdsministeriet	Ändring av likvidations- och konkursbestämmelserna för arbetspensionsanstalter	31.8
finansministeriet	Ändring av direktivet om beskattning av ränteinkomster	21.1
	Lag om placeringsfonder och kapitalplaceringar	16.4
	Regeringens proposition med förslag till lag om bundet långtids-sparande och vissa lagar som har samband med den	8.6
	Regeringens proposition med förslag till lag om beskattning av bundet långtids-sparande och vissa lagar som har samband med den	4.6
	Regeringens proposition med förslag till lag om betalningsinstitut och vissa lagar som har samband med den	30.6
	Fastställelse av ändringar i stadgarna för Insättningsgarantifonden	6.7
	Regeringens proposition med förslag till ändring av värdepappersmarknadslagen och vissa lagar som har samband med den	14.8
	Fastställelse av de sammanlagda garantiavgifterna till Ersättningsfonden för investerare 2009	16.9
	Förlängning av giltighetstiden för lagen om indexvillkor	28.10
	Fastställelse av ändringar i stadgarna för Insättningsgarantifonden	20.11
Fastställelse av reglerna för Euroclear Finland	21.12	
Euroclear Finland	Ändringar i registrerings- och avvecklingstidtabeller och dröjsmålsavgifter	19.5
	Ändringar i bolagets regler	28.8
Centralhandelskammaren	Remiss från nämnden för företagsförvärv om rekommendation till Helsinki Takeover Code	6.4

Finlands Banks publikationer 2009

Tidskrifter

<i>Euro & talous</i>	Utkom fyra gånger.
<i>Specialnummer av Euro & talous</i>	<i>Talouden näkymät</i> utkom två gånger och <i>Rahoitusjärjestelmän vakaus</i> en gång.
<i>Bank of Finland Bulletin</i>	Utkom två gånger.
<i>Specialnummer av Bank of Finland Bulletin</i>	<i>Economic Outlook</i> utkom två gånger och <i>Financial Stability</i> en gång.

Årsberättelse

På finska, svenska och engelska.

Forskningspublikationer

<i>Vetenskapliga monografier</i>	<i>E:41 Charlotta Grönqvist</i> Empirical studies on the private value of Finnish patents. Doktorsavhandling. <i>E:42 Harry Leinonen</i> (red.) Simulation analyses and stress testing of payment networks.
<i>Discussion Papers</i>	36 webbrapporter om makroekonomi och finansmarknad (på engelska).
<i>Forskningsmeddelande</i>	Som webbpublikation fyra gånger per år på finska och engelska.

Blandade rapporter

	13 webbrapporter i serien <i>BoF Online</i> . Finansmarknadsrapporten utkom som webbpublikation fyra gånger (på finska och engelska). Finansieringsenkät till företagen i oktober (på finska).
<i>Populärvetenskapliga rapporter</i>	<i>A:113 Harry Leinonen</i> (red.) Evolving payment habits.

Statistikmeddelanden

	<i>Finansmarknaden</i> som månadsstatistik på webben på finska, svenska och engelska.
	<i>Finlands betalningsbalans</i> som månadsstatistik på webben på finska, svenska och engelska.
	<i>Finlands betalningsbalans</i> som årsstatistik på webben i maj och september på finska, svenska och engelska.
	<i>Finländska maskuldebrevslån</i> som årsstatistik på webben i maj på finska, svenska och engelska.
	<i>Penningmängds- och bankstatistik</i> som månadsstatistik på webben på finska, svenska och engelska.
	<i>Penningmängds- och bankstatistik</i> som årsstatistik på webben i februari på finska, svenska och engelska.
	<i>Finansräkenskaper</i> som kvartalsstatistik på webben i januari, april, juli och oktober på finska, svenska och engelska.
	<i>Valutaposition och likviditetsposition i utländsk valuta</i> som månadsstatistik på engelska.

Publikationer från Forskningsinstitutet för transitionsekonomier

Forskningspublikationer *BOFIT Discussion Papers*: 24 forskningsrapporter som webbpublikationer på engelska.
BOFIT Online: 10 webbpublikationer på finska eller engelska.

Analyser

BOFIT Viikkokatsaus som webbpublikation en gång i veckan på finska.
BOFIT Weekly som webbpublikation en gång i veckan på engelska.
BOFIT Venäjä-ennuste som webbpublikation två gånger per år på finska.
BOFIT Russia Forecast som webbpublikation två gånger per år på engelska.
BOFIT Venäjä-tilastot som webbpublikation på finska.
BOFIT Russia Statistics som webbpublikation på engelska.
BOFIT Kiina-tilastot som webbpublikation på finska.
BOFIT China Statistics som webbpublikation på engelska.
Focus/Opinion – Asiantuntijan näkemys: 10 artiklar på webben på finska.
Focus/Opinion – Expert view: 10 artiklar på webben på engelska.

Prenumeration/ beställningar

En fullständig förteckning över Finlands Banks publikationer finns på bankens webbplats www.finlandsbank.fi > Publikationer.

På bankens webbplats finns en gratis tjänst för prenumeration på dessa publikationer. När ett nytt nummer har lagts ut på webben skickas ett e-meddelande till prenumeranten.

Prenumerationen kan tecknas på sidan www.finlandsbank.fi > Publikationer > Prenumeration på elektroniska publikationer.

Euro & talous och Bank of Finland Bulletin inklusive specialnumren och Finlands Banks och Europeiska centralbankens årsredovisningar ges också ut i tryckt form. De kan beställas på sidan www.finlandsbank.fi > Publikationer > Prenumeration/beställning av tryckta publikationer.

Äldre tryckta publikationer kan beställas från samma adress.

Tabellbilagor

På grund av avrundning stämmer inte alltid totalsummorna.

0 mindre än hälften av den använda enheten

. uppgift kan ej förekomma

.. uppgift inte tillgänglig

– inget finns att redovisa

– seriens innehåll ändrat

Tabell 1.
Finlands Banks balansräkning månadsvis, miljoner euro

Tillgångar	I	II	III
1 <i>Guld och guldfordringar</i>	980	980	980
2 <i>Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet</i>	4 569	4 593	4 476
2.1 <i>Fordringar på Internationella valutafonden</i>	355	355	355
2.2 <i>Banktillgodohavanden, värdepapper, lån och andra tillgångar</i>	4 214	4 238	4 121
3 <i>Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet</i>	1 038	1 062	1 171
4 <i>Fordringar i euro på hemmahörande utanför euroområdet</i>	604	392	485
4.1 <i>Banktillgodohavanden, värdepapper och lån</i>	604	392	485
4.2 <i>Fordringar som uppkommit inom kreditfaciliteten inom ERM2</i>	–	–	–
5 <i>Fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner</i>	1 700	1 930	1 380
5.1 <i>Huvudsakliga refinansieringstransaktioner</i>	200	800	300
5.2 <i>Långfristiga refinansieringstransaktioner</i>	1 500	1 130	1 080
5.3 <i>Finjusterande reverserade transaktioner</i>	–	–	–
5.4 <i>Strukturella reverserade transaktioner</i>	–	–	–
5.5 <i>Utlåningsfacilitet</i>	–	–	–
5.6 <i>Fordringar avseende tilläggsäkerheter</i>	–	–	–
6 <i>Övriga fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet</i>	322	225	1
7 <i>Värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet</i>	6 984	7 066	7 176
7.1 <i>Värdepapper för penningpolitiska syften</i>	–	–	–
7.2 <i>Övriga värdepapper</i>	6 984	7 066	7 066
8 <i>Fordringar i euro på den offentliga sektorn</i>	–	–	–
9 <i>Fordringar inom Eurosystemet</i>	6 643	9 751	7 594
9.1 <i>Andel av ECB:s kapital</i>	74	74	78
9.2 <i>Fordran för överförd valutareserv</i>	722	722	722
9.3 <i>Fordringar avseende emission av ECB:s skuldcertifikat</i>	–	–	–
9.4 <i>Fordringar avseende TARGET och korrespondentbankskonton (netto)</i>	1 821	4 951	2 790
9.5 <i>Övriga fordringar inom Eurosystemet</i>	4 025	4 003	4 003
10 <i>Övriga tillgångar</i>	1 145	1 177	1 143
Summa tillgångar	23 984	27 174	24 405

På grund av avrundning stämmer inte alltid totalsummorna.
Källa: Finlands Bank.

IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
1 088	1 088	1 088	1 050	1 050	1 050	1 078	1 078	1 208
4 344	4 408	4 761	5 239	6 060	5 988	5 851	5 780	6 225
361	416	417	407	1 493	1 612	1 598	1 598	1 609
3 984	3 991	4 344	4 832	4 567	4 376	4 254	4 182	4 617
1 314	1 328	1 171	1 604	1 193	1 221	1 272	1 130	1 120
749	570	712	499	553	714	571	1 002	845
749	570	712	499	553	714	571	1 002	845
-	-	-	-	-	-	-	-	-
1 660	1 470	3 845	3 815	3 755	3 755	4 260	3 370	2 710
900	100	-	-	-	-	300	-	20
760	1 370	3 845	3 815	3 755	3 755	3 960	3 370	2 690
-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	-
0	218	0	285	122	153	441	0	126
7 284	7 308	7 519	7 397	7 741	7 925	7 769	8 074	8 002
-	-	-	38	132	252	318	500	531
7 284	7 284	7 519	7 360	7 589	7 674	7 451	7 573	7 471
-	-	-	-	-	-	-	-	-
14 384	8 799	9 933	5 926	4 738	7 151	4 567	5 629	14 280
78	78	78	78	78	78	78	78	78
722	722	722	722	722	722	722	722	722
-	-	-	-	-	-	-	-	-
9 551	4 009	5 143	1 200	-	2 513	-	1 095	9 535
4 032	3 989	3 989	3 926	3 937	3 837	3 766	3 734	3 945
950	933	940	968	1 045	1 051	984	989	1 130
31 775	26 121	29 969	26 783	26 256	29 007	26 794	27 052	35 646

Tabell 1.
(fortsätter)

<i>Skulder</i>	<i>I</i>	<i>II</i>	<i>III</i>
1 Utelöpande sedlar	12 229	12 264	12 323
2 Skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner	5 332	8 433	5 663
2.1 Kassakravsinslåning	5 098	2 855	5 551
2.2 Inlåningsfacilitet	235	5 578	112
2.3 Inlåning med fast löptid	–	–	–
2.4 Finjusterande reverserade transaktioner	–	–	–
2.5 Skulder avseende tilläggssäkerheter	–	–	–
3 Övriga skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet	–	–	–
4 Skulder i euro till övriga hemmabörande i euroområdet	26	20	20
4.1 Offentlig sektor	–	–	–
4.2 Övriga skulder	26	20	20
5 Skulder i euro till hemmabörande utanför euroområdet	34	34	2
6 Skulder i utländsk valuta till hemmabörande i euroområdet	0	0	0
7 Skulder i utländsk valuta till hemmabörande utanför euroområdet	11	46	9
7.1 Inlåning och övriga skulder	11	46	9
7.2 Skulder som uppkommit inom kreditfaciliteten inom ERM2	–	–	–
8 Motpost till särskilda dragningsrätter som tilldelats av IMF	158	158	158
9 Skulder inom Eurosystemet	–	–	–
9.1 Skulder avseende emission av ECB:s skuldcertifikat	–	–	–
9.2 Skulder avseende TARGET och korrespondentbankskonton (netto)	–	–	–
9.3 Övriga skulder inom Eurosystemet (netto)	–	–	–
10 Övriga skulder	342	367	377
11 Värdereregleringskonto	1 622	1 622	1 622
12 Avsättningar och eget kapital	4 231	4 231	4 231
12.1 Grundfond	841	841	841
12.2 Reservfond	1 023	1 023	1 023
12.3 Pensionsavsättningar	479	479	479
12.4 Övriga avsättningar	1 889	1 889	1 889
Summa skulder	23 984	27 174	24 405

På grund av avrundning stämmer inte alltid totalsummorna.
Källa: Finlands Bank.

IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
12 462	12 584	12 686	12 761	12 787	12 750	12 785	12 832	13 330
4 814	6 988	10 407	6 312	4 643	7 803	4 068	6 055	13 543
4 659	6 988	5 400	3 003	2 583	6 273	3 351	5 416	8 085
155	–	5 006	3 310	2 060	1 530	718	639	5 458
–	–	–	–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	–	141	–	–
8 021	21	16	32	20	19	14	10	14
8 000	–	–	–	–	–	–	–	–
21	21	16	32	20	19	14	10	14
3	1	1	1	21	143	165	310	234
0	0	122	0	1	49	0	3	248
0	0	155	1 236	672	553	319	178	363
0	0	155	1 236	672	553	319	178	363
–	–	–	–	–	–	–	–	–
160	160	160	157	1 177	1 296	1 286	1 286	1 295
–	–	–	–	580	–	1 665	–	–
–	–	–	–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	580	–	1 665	–	–
–	–	–	–	–	–	–	–	–
360	412	467	515	586	626	681	708	575
1 849	1 849	1 849	1 662	1 662	1 662	1 563	1 563	1 703
4 107	4 107	4 107	4 107	4 107	4 107	4 107	4 107	4 340
841	841	841	841	841	841	841	841	841
1 174	1 174	1 174	1 174	1 174	1 174	1 174	1 174	1 174
456	456	456	456	456	456	456	456	502
1 636	1 636	1 636	1 636	1 636	1 636	1 636	1 636	1 822
31 775	26 121	29 969	26 783	26 256	29 007	26 794	27 052	35 646

Tabell 2.
Eurosystemets viktigaste styrräntor

<i>Anbudsförfarande med fast ränta</i> <i>Ränta på huvudsakliga refinansieringstransaktioner</i>			<i>Anbudsförfarande med rörlig ränta</i> <i>Lägsta anbudsränta</i>		
<i>Beslut</i>	<i>Gäller fr.o.m.</i>	<i>%</i>	<i>Beslut</i>	<i>Gäller fr.o.m.</i>	<i>%</i>
22.12.1998	1.1.1999	3,00	8.6.2000	28.6.2000	4,25
8.4.1999	14.4.1999	2,50	31.8.2000	6.9.2000	4,50
4.11.1999	10.11.1999	3,00	5.10.2000	11.10.2000	4,75
3.2.2000	9.2.2000	3,25	10.5.2001	15.5.2001	4,50
16.3.2000	22.3.2000	3,50	30.8.2001	5.9.2001	4,25
27.4.2000	4.5.2000	3,75	17.9.2001	19.9.2001	3,75
8.6.2000	15.6.2000	4,25	8.11.2001	14.11.2001	3,25
			5.12.2002	11.12.2002	2,75
			6.3.2003	7.3.2003	2,50
			5.6.2003	6.6.2003	2,00
			1.12.2005	6.12.2005	2,25
			2.3.2006	8.3.2006	2,50
8.10.2008	15.10.2008	3,75	8.6.2006	15.6.2006	2,75
6.11.2008	12.11.2008	3,25	3.8.2006	9.8.2006	3,00
4.12.2008	10.12.2008	2,50	5.10.2006	11.10.2006	3,25
15.1.2009	21.1.2009	2,00	7.12.2006	13.12.2006	3,50
5.3.2009	11.3.2009	1,50	8.3.2007	14.3.2007	3,75
2.4.2009	8.4.2009	1,25	7.6.2007	13.6.2007	4,00
7.5.2009	13.5.2009	1,00	3.7.2008	9.7.2008	4,25
<i>Stående faciliteter</i>					
<i>Ränta på inlåningsfaciliteten</i>			<i>Ränta på utlåningsfaciliteten</i>		
<i>Beslut</i>	<i>Gäller fr.o.m.</i>	<i>%</i>	<i>Beslut</i>	<i>Gäller fr.o.m.</i>	<i>%</i>
22.12.1998	1.1.1999	2,00	22.12.1998	1.1.1999	4,50
22.12.1998	4.1.1999	2,75	22.12.1998	4.1.1999	3,25
21.1.1999	22.1.1999	2,00	21.1.1999	22.1.1999	4,50
8.4.1999	9.4.1999	1,50	8.4.1999	9.4.1999	3,50
4.11.1999	5.11.1999	2,00	4.11.1999	5.11.1999	4,00
3.2.2000	4.2.2000	2,25	3.2.2000	4.2.2000	4,25
16.3.2000	17.3.2000	2,50	16.3.2000	17.3.2000	4,50
27.4.2000	28.4.2000	2,75	27.4.2000	28.4.2000	4,75
8.6.2000	9.6.2000	3,25	8.6.2000	9.6.2000	5,25
31.8.2000	1.9.2000	3,50	31.8.2000	1.9.2000	5,50
5.10.2000	6.10.2000	3,75	5.10.2000	6.10.2000	5,75
10.5.2001	11.5.2001	3,50	10.5.2001	11.5.2001	5,50
30.8.2001	31.8.2001	3,25	30.8.2001	31.8.2001	5,25
17.9.2001	18.9.2001	2,75	17.9.2001	18.9.2001	4,75
8.11.2001	9.11.2001	2,25	8.11.2001	9.11.2001	4,25
5.12.2002	6.12.2002	1,75	5.12.2002	6.12.2002	3,75
6.3.2003	7.3.2003	1,50	6.3.2003	7.3.2003	3,50
5.6.2003	6.6.2003	1,00	5.6.2003	6.6.2003	3,00
1.12.2005	6.12.2005	1,25	1.12.2005	6.12.2005	3,25
2.3.2006	8.3.2006	1,50	2.3.2006	8.3.2006	3,50
8.6.2006	15.6.2006	1,75	8.6.2006	15.6.2006	3,75
3.8.2006	9.8.2006	2,00	3.8.2006	9.8.2006	4,00
5.10.2006	11.10.2006	2,25	5.10.2006	11.10.2006	4,25
7.12.2006	13.12.2006	2,50	7.12.2006	13.12.2006	4,50
8.3.2007	14.3.2007	2,75	8.3.2007	14.3.2007	4,75
7.6.2007	13.6.2007	3,00	7.6.2007	13.6.2007	5,00
3.7.2008	9.7.2008	3,25	3.7.2008	9.7.2008	5,25
8.10.2008	8.10.2008	2,75	8.10.2008	8.10.2008	4,75
8.10.2008	9.10.2008	3,25	8.10.2008	9.10.2008	4,25
6.11.2008	12.11.2008	2,75	6.11.2008	12.11.2008	3,75
4.12.2008	10.12.2008	2,00	4.12.2008	10.12.2008	3,00
15.1.2009	21.1.2009	1,00	15.1.2009	21.1.2009	3,00
5.3.2009	11.3.2009	0,50	5.3.2009	11.3.2009	2,50
2.4.2009	8.4.2009	0,25	2.4.2009	8.4.2009	2,25
7.5.2009	13.5.2009	0,25	7.5.2009	13.5.2009	1,75

Källa: Europeiska centralbanken.

Tabell 3.

Kassakravsbas i kassakravspliktiga kreditinstitut i euroområdet, miljarder euro

Kassakravsbas	Totalt	Skulder med 2 % kassakrav		Skulder med 0 % kassakrav		
		Inlåning (dagslån, avtalad löptid och uppsägningstid upp till 2 år)	Räntebärande värdepapper med löptid upp till 2 år	Inlåning (avtalad löptid och uppsägningstid över 2 år)	Repor	Räntebärande värdepapper med löptid över 2 år
	1	2	3	4	5	6
2008						
December	18 169,6	10 056,8	848,7	2 376,9	1 243,5	3 643,7
2009						
Januari	18 510,3	10 186,3	879,8	2 424,3	1 315,3	3 704,7
Februari	18 466,6	10 142,2	870,3	2 438,4	1 272,4	3 743,2
Mars	18 269,2	10 015,6	845,4	2 443,0	1 203,2	3 761,9
April	18 447,1	10 085,4	846,1	2 452,5	1 253,3	3 809,8
Maj	18 487,3	9 972,0	854,6	2 404,7	1 224,1	4 031,9
Juni	18 518,3	10 003,9	818,8	2 432,6	1 207,0	4 056,0
Juli	18 432,9	9 891,2	818,9	2 436,0	1 204,6	4 082,1
Augusti	18 319,0	9 817,8	799,7	2 427,1	1 172,3	4 102,1
September	18 280,1	9 752,0	786,1	2 453,9	1 206,6	4 081,5
Oktober	18 260,1	9 766,9	763,3	2 420,9	1 224,8	4 084,2
November	18 285,8	9 743,0	756,6	2 436,5	1 245,0	4 104,6
December	18 318,2	9 808,5	760,4	2 475,7	1 170,1	4 103,5

Källa: Europeiska centralbanken.

Kassakravsbas i kassakravspliktiga kreditinstitut i Finland, miljoner euro

Kassakravsbas	Totalt	Skulder med 2 % kassakrav		Skulder med 0 % kassakrav		
		Inlåning (dagslån, avtalad löptid och uppsägningstid upp till 2 år)	Räntebärande värdepapper med löptid upp till 2 år	Inlåning (avtalad löptid och uppsägningstid över 2 år)	Repor	Räntebärande värdepapper med löptid över 2 år
	1	2	3	4	5	6
2008						
December	220 819	159 664	25 561	5 087	501	30 006
2009						
Januari	233 243	170 628	26 658	5 108	227	30 622
Februari	227 662	164 380	27 577	5 119	142	30 445
Mars	225 090	164 870	25 889	5 298	297	28 736
April	220 253	161 912	24 355	5 010	225	28 751
Maj	227 591	167 382	25 239	5 011	366	29 593
Juni	224 336	163 968	24 219	5 429	170	30 551
Juli	215 588	153 956	24 582	5 400	753	30 898
Augusti	217 944	159 312	21 635	4 624	310	32 063
September	220 313	161 107	21 970	4 554	240	32 443
Oktober	220 953	162 273	20 801	5 669	203	32 007
November	225 800	164 983	21 421	6 134	204	33 060
December	237 817	175 794	22 462	6 238	135	33 188

Källa: Finlands Bank.

Tabell 4.

Kassakravsmedel i kassakravspliktiga kreditinstitut i euroområdet, miljarder euro

Uppfyllandeperiod som slutar	Kassakrav	Faktisk behållning	Kassa-överskott	Kassa-underskott	Ränta på kassakravsmedel, %
	1	2	3	4	5
2008					
December	217,2	218,7	1,5	0,0	3,25
2009					
Januari	220,2	221,5	1,2	0,0	2,50
Februari	221,1	222,1	1,0	0,0	2,00
Mars	217,6	218,6	1,0	0,0	2,00
April	220,8	221,6	0,8	0,0	1,50
Maj	219,7	220,8	1,1	0,0	1,25
Juni	216,7	217,9	1,2	0,0	1,00
Juli	218,1	219,2	1,1	0,0	1,00
Augusti	216,0	216,9	0,9	0,0	1,00
September	215,9	216,9	1,0	0,0	1,00
Oktober	213,7	214,7	1,1	0,0	1,00
November	211,8	212,8	1,0	0,0	1,00
December	210,2	211,4	1,2	0,0	1,00
2010					
Januari	210,1	211,2	1,2	0,0	1,00

Källa: Europeiska centralbanken.

Kassakravsmedel i kassakravspliktiga kreditinstitut i Finland, miljoner euro

Uppfyllandeperiod som slutar	Kassakrav	Faktisk behållning	Kassa-överskott	Kassa-underskott	Ränta på kassakravsmedel, %
	1	2	3	4	5
2008					
December	3 666	3 699	33,0	0,0	2,50
2009					
Januari	3 631	3 635	4,0	0,0	2,00
Februari	3 670	3 806	136,0	0,0	2,00
Mars	3 912	3 920	8,0	0,0	1,50
April	3 805	3 809	4,0	0,0	1,25
Maj	3 782	3 787	5,0	0,0	1,00
Juni	3 692	3 701	9,0	0,0	1,00
Juli	3 819	3 832	13,0	0,0	1,00
Augusti	3 730	3 739	9,0	0,0	1,00
September	3 537	3 543	6,0	0,0	1,00
Oktober	3 586	3 599	13,0	0,0	1,00
November	3 628	3 636	7,8	0,0	1,00
December	3 628	3 640	11,7	0,0	1,00
2010					
Januari	3 695	3 704	9,3	0,0	1,00

Källa: Finlands Bank.

Tabell 5.
Euroområdet penningmängdsmått M3 och Finlands bidrag till M3¹

	Euroområdets penningmängd M3			Finlands bidrag till euroområdets M3 ²		
	Utestående belopp ³ , md euro	12 mån. förändring ^{3,4} , %	3 mån. glidande medel- värde av 12 mån. förändring ^{3,4} , %	Utestående belopp, md euro	12 mån. förändring ⁴ , %	3 mån. glidande medel- värde av 12 mån. förändring ⁴ , %
	1	2	3	4	5	6
2005	7 079,8	7,3	7,5	95,7	8,1	7,7
2006	7 744,1	9,9	9,8	102,9	8,2	8,6
2007	8 643,4	11,6	11,9	122,8	19,7	18,6
2008	9 386,0	7,6	7,1	129,2	5,0	5,7
2009	9 320,4	-0,3	-0,2	127,6	-1,6	-1,7
2009						
Januari	9 384,6	6,0	6,5	131,2	5,7	5,2
Februari	9 432,0	5,9	5,7	130,7	5,0	5,0
Mars	9 409,8	5,2	5,3	130,5	4,2	3,8
April	9 459,2	4,9	4,7	129,1	2,1	2,7
Maj	9 410,3	3,9	4,1	129,5	1,7	1,6
Juni	9 420,2	3,7	3,5	128,4	0,9	1,4
Juli	9 413,6	2,9	3,0	128,8	1,6	0,8
Augusti	9 409,2	2,4	2,4	126,9	-0,2	0,5
September	9 408,3	1,8	1,5	127,1	0,0	0,2
Oktober	9 379,2	0,3	0,6	127,4	0,7	0,0
November	9 334,0	-0,3	-0,1	125,4	-0,6	-0,5
December	9 320,4	-0,3	-0,2	127,6	-1,6	-1,7

¹ Exkl. omsättbara instrument som innehas av staten och hemmahörande utanför euroområdet.
² Exkl. allmänhetens innehav av sedlar och mynt.
³ Säsongrensat och kalenderkorrigerat.
⁴ Beräknat utifrån månatliga stockförändringar justerade för omklassificeringar, omvärderingar, växelkursförändringar och andra förändringar som inte orsakats av transaktioner.
Källor: Europeiska centralbanken och Finlands Bank.

Tabell 6.
Viktiga marknadsräntor

	Eonia	Euribor (faktiska dagar/360)						Finska statsobligationsräntor	
		1 mån.	2 mån.	3 mån.	6 mån.	9 mån.	12 mån.	5 år	10 år
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
2005	2,09	2,144	2,166	2,186	2,236	2,283	2,335	2,85	3,35
2006	2,84	2,945	3,018	3,083	3,238	3,353	3,440	3,59	3,78
2007	3,87	4,080	4,194	4,277	4,351	4,406	4,449	4,18	4,29
2008	3,87	4,276	4,484	4,644	4,727	4,774	4,826	3,88	4,30
2009	0,71	0,888	1,057	1,218	1,429	1,529	1,610	2,70	3,74
2009									
Januari	1,81	2,142	2,329	2,457	2,539	2,586	2,622	2,731	3,873
Februari	1,26	1,628	1,791	1,943	2,034	2,088	2,135	2,451	3,930
Mars	1,06	1,269	1,461	1,635	1,775	1,844	1,909	2,481	3,811
April	0,84	1,012	1,231	1,422	1,608	1,692	1,771	3,027	3,784
Maj	0,78	0,884	1,093	1,282	1,480	1,575	1,644	2,981	3,906
Juni	0,70	0,913	1,049	1,228	1,436	1,538	1,610	3,084	3,984
Juli	0,36	0,610	0,791	0,975	1,213	1,329	1,412	2,785	3,775
Augusti	0,35	0,508	0,694	0,860	1,115	1,239	1,334	2,761	3,632
September	0,36	0,455	0,620	0,772	1,042	1,165	1,261	2,616	3,617
Oktober	0,36	0,430	0,579	0,738	1,017	1,143	1,243	2,606	3,569
November	0,36	0,435	0,576	0,716	0,993	1,124	1,231	2,533	3,529
December	0,35	0,478	0,571	0,712	0,996	1,124	1,242	2,398	3,456

Källor: Europeiska centralbanken, Reuters och Bloomberg.

Tabell 7.

Finlands nominella konkurrenskraftsindikator och eurons effektiva växelkurs beräknad av ECB

	Snäv indikator ¹	Snäv indikator inklusive euroländerna ¹	Bred indikator ¹	Effektiv växelkurs för euron, snäv ländergrupp ¹
	Januari–mars 1999 = 100			
	1	2	3	4
2005	103,0	101,6	102,7	107,1
2006	103,7	101,9	102,8	107,8
2007	108,0	104,0	104,8	113,3
2008	114,5	107,0	107,3	121,0
2009	115,8	107,6	108,8	120,8
2009				
Januari	114,3	106,9	107,9	119,5
Februari	112,5	106,1	107,5	116,9
Mars	115,8	107,7	108,9	120,4
April	114,9	107,2	108,4	119,6
Maj	114,9	107,2	108,4	120,0
Juni	116,1	107,9	109,1	121,0
Juli	116,2	107,9	109,1	120,8
Augusti	115,5	107,4	108,7	121,0
September	116,6	107,9	109,2	122,3
Oktober	117,8	108,4	109,7	123,5
November	117,5	108,3	109,6	123,0
December	116,7	108,0	109,2	121,6

¹ En starkare euro ger ett högre poängtal. I den snäva indikatorn ingår 12 länder fr.o.m. 1999, i den snäva inklusive euroländerna 23 länder och i den breda 37 länder.
Källor: Europeiska centralbanken och Finlands Bank.

Tabell 8.

Harmoniserat konsumentprisindex för euroområdet och Finland, årlig procentuell förändring

	Euroområdet	Finland
	1	2
2005	2,2	0,8
2006	2,2	1,3
2007	2,1	1,6
2008	3,3	3,9
2009	0,3	1,6
2009		
Januari	1,1	2,5
Februari	1,2	2,7
Mars	0,6	2,0
April	0,6	2,1
Maj	0,0	1,5
Juni	-0,1	1,6
Juli	-0,7	1,2
Augusti	-0,2	1,3
September	-0,3	1,1
Oktober	-0,1	0,6
November	0,5	1,3
December	0,9	1,8

Källor: Eurostat och Statistikcentralen.

Tabell 9.
Viktiga eurokurser¹

	US-dollar			Japanska yen		
	Lägst	Genomsnitt	Högst	Lägst	Genomsnitt	Högst
	1	2	3	4	5	6
2005	1,1667	1,2441	1,3507	130,88	136,85	143,47
2006	1,1826	1,2556	1,3331	137,50	146,02	156,93
2007	1,2893	1,3705	1,4874	150,93	161,25	168,68
2008	1,2460	1,4708	1,5990	115,75	152,45	169,75
2009	1,2555	1,3948	1,5120	113,65	130,34	138,09
2009						
Januari	1,2591	1,2785	1,3008	114,04	118,30	125,33
Februari	1,2555	1,3050	1,3671	122,52	127,65	133,63
Mars	1,2932	1,3190	1,3496	125,08	130,25	136,02
April	1,3223	1,3650	1,4098	128,67	131,85	135,22
Maj	1,3840	1,4016	1,4238	133,02	135,39	138,03
Juni	1,3897	1,4088	1,4269	128,21	133,09	136,53
Juli	1,4072	1,4268	1,4410	132,55	135,31	138,01
Augusti	1,4220	1,4562	1,4783	130,91	133,14	135,46
September	1,4537	1,4816	1,5020	129,95	133,91	138,09
Oktober	1,4658	1,4914	1,5083	129,20	132,97	135,11
November	1,4276	1,4614	1,5120	129,27	131,21	133,24
December	1,3966	1,4272	1,4563	125,95	130,34	134,23
	Brittiska pund			Svenska kronor		
	Lägst	Genomsnitt	Högst	Lägst	Genomsnitt	Högst
	7	8	9	10	10	12
2005	0,66240	0,68380	0,7073	8,9758	9,2822	9,6325
2006	0,66800	0,68173	0,7006	8,9661	9,2544	9,4733
2007	0,65485	0,68434	0,7348	9,0190	9,2501	9,4754
2008	0,74130	0,79628	0,9786	9,2790	9,6152	11,2305
2009	0,84255	0,89094	0,9610	10,0778	10,6191	11,7135
2009						
Januari	0,87060	0,88691	0,90335	10,4375	10,9069	11,4524
Februari	0,89000	0,91966	0,94050	10,8663	11,1767	11,7135
Mars	0,88210	0,89756	0,92060	10,6915	10,8796	11,1760
April	0,87000	0,88445	0,89980	10,4476	10,5820	10,7710
Maj	0,84255	0,85670	0,87920	10,5965	10,8713	11,1025
Juni	0,85240	0,86092	0,86780	10,3358	10,8262	11,0600
Juli	0,84695	0,86265	0,88135	10,0895	10,2210	10,3486
Augusti	0,87200	0,89135	0,92265	10,0778	10,1976	10,3186
September	0,89375	0,91557	0,94080	10,1890	10,3102	10,3978
Oktober	0,88625	0,89892	0,91155	10,1943	10,3331	10,4635
November	0,88700	0,89972	0,90985	10,2520	10,4085	10,4995
December	0,86160	0,88305	0,90045	10,1165	10,1939	10,2723

¹ Värdet av en euro i respektive valuta.
Källa: Europeiska centralbanken.

Tabell 10.
Andra eurokurser, genomsnitt

	Tjeckiska kronor	Danska kronor	Estniska kronor	Ungerska forint	Litauiska litas	Lettiska lats	Polska zloty
	1	2	3	4	5	6	7
2005	29,782	7,4518	15,6466	248,05	3,4528	0,6962	4,0230
2006	28,342	7,4591	15,6466	264,26	3,4528	0,6962	3,8959
2007	27,766	7,4506	15,6466	251,36	3,4528	0,7001	3,7837
2008	24,946	7,4560	15,6466	251,51	3,4528	0,7027	3,5121
2009	26,435	7,4462	15,6466	280,33	3,4528	0,7057	4,3276
2009							
Januari	27,169	7,4519	15,6466	279,86	3,4528	0,7043	4,2300
Februari	28,461	7,4514	15,6466	298,30	3,4528	0,7056	4,6467
Mars	27,231	7,4509	15,6466	304,14	3,4528	0,7083	4,6210
April	26,774	7,4491	15,6466	295,26	3,4528	0,7093	4,4326
Maj	26,731	7,4468	15,6466	281,93	3,4528	0,7092	4,4103
Juni	26,545	7,4457	15,6466	280,46	3,4528	0,7015	4,5084
Juli	25,793	7,4458	15,6466	272,06	3,4528	0,7006	4,2965
Augusti	25,646	7,4440	15,6466	270,05	3,4528	0,7013	4,1311
September	25,346	7,4428	15,6466	271,84	3,4528	0,7039	4,1584
Oktober	25,861	7,4438	15,6466	268,49	3,4528	0,7088	4,2146
November	25,812	7,4415	15,6466	270,92	3,4528	0,7088	4,1646
December	26,089	7,4419	15,6466	273,22	3,4528	0,7077	4,1439
	Turkiska lire	Australiska dollar	Kanadensiska dollar	Kinesiska yuan renminbi	Hongkong-dollar	Indonesiska rupiah	Syd-koreanska won
	15	16	17	18	19	20	21
2005	..	1,6320	1,5087	10,1953	9,6768	12070,84	1273,61
2006	1,8089	1,6668	1,4237	10,0096	9,7545	11512,37	1198,58
2007	1,7865	1,6348	1,4678	10,4178	10,6912	12528,33	1272,99
2008	1,9064	1,7416	1,5594	10,2236	11,4541	14165,16	1606,09
2009	2,1631	1,7727	1,5850	9,5277	10,8114	14443,74	1772,90
2009							
Januari	2,1233	1,9633	1,6233	9,0496	10,2687	14802,07	1801,97
Februari	2,1280	1,9723	1,5940	8,7406	9,9128	15233,33	1843,90
Mars	2,2340	1,9594	1,6470	8,9210	10,1138	15477,84	1894,48
April	2,1277	1,8504	1,6188	9,0110	10,2229	14552,65	1760,14
Maj	2,1251	1,7831	1,5712	9,3157	10,5807	14137,45	1710,18
Juni	2,1675	1,7463	1,5761	9,5786	10,8638	14315,40	1768,80
Juli	2,1378	1,7504	1,5824	9,6246	10,9182	14241,51	1778,43
Augusti	2,1236	1,7081	1,5522	9,7485	11,0587	14270,78	1768,99
September	2,1711	1,6903	1,5752	9,9431	11,2858	14346,84	1768,58
Oktober	2,1823	1,6341	1,5619	10,1152	11,4828	14057,25	1739,94
November	2,2262	1,6223	1,5805	10,1827	11,5588	14115,45	1735,17
December	2,2013	1,6185	1,5397	9,9777	11,3296	13830,84	1703,03

Källor: Europeiska centralbanken och Finlands Bank.

	<i>Schweiziska franc</i>	<i>Isländska kronor</i>	<i>Norska kronor</i>	<i>Bulgariska lev</i>	<i>Kroatiska kuna</i>	<i>Rumänska leu</i>	<i>Ryska rubel</i>
	8	9	10	11	12	13	14
2005	1,5483	78,23	8,0092	1,9558	..	36622	35,1860
2006	1,5729	87,76	8,0472	1,9558	7,324693	..	34,1109
2007	1,6427	87,63	8,0165	1,9558	7,3375	3,3353	35,0183
2008	1,5874	..	8,2237	1,9558	7,2239	3,6826	36,4207
2009	1,5100	..	8,7278	1,9558	7,3400	4,2399	44,1376
2009							
<i>Januari</i>	1,4935	..	9,2164	1,9558	7,3603	4,2354	42,3282
<i>Februari</i>	1,4904	..	8,7838	1,9558	7,4309	4,2864	45,8079
<i>Mars</i>	1,5083	..	8,8388	1,9558	7,4430	4,2828	45,1451
<i>April</i>	1,5147	..	8,7867	1,9558	7,4172	4,2041	44,2135
<i>Maj</i>	1,5118	..	8,7943	1,9558	7,3515	4,1700	43,5678
<i>Juni</i>	1,5148	..	8,9388	1,9558	7,2954	4,2131	43,5553
<i>Juli</i>	1,5202	..	8,9494	1,9558	7,3307	4,2184	44,3881
<i>Augusti</i>	1,5236	..	8,6602	1,9558	7,3287	4,2183	45,1972
<i>September</i>	1,5148	..	8,5964	1,9558	7,3102	4,2420	44,7624
<i>Oktober</i>	1,5138	..	8,3596	1,9558	7,2419	4,2871	43,6188
<i>November</i>	1,5105	..	8,4143	1,9558	7,2952	4,2896	43,1835
<i>December</i>	1,5021	..	8,4066	1,9558	7,2907	4,2284	43,9019
	<i>Malaysiska ringgit</i>	<i>Nyzeeländska dollar</i>	<i>Filippinska peso</i>	<i>Singaporianska dollar</i>	<i>Thailändska babt</i>	<i>Sydafrikanska rand</i>	<i>Särskilda dragningsrätter i IMF</i>
	22	23	24	25	26	27	28
2005	4,7116	1,7660	..	2,0702	50,063	7,9183	0,841434
2006	4,6044	1,9373	64,379	1,9941	47,594	8,5312	0,853046
2007	4,7076	1,8627	63,026	2,0636	44,214	9,6596	0,894924
2008	4,8893	2,0770	65,172	2,0762	48,475	12,0590	0,930134
2009	4,9079	2,2121	66,338	2,0241	47,804	11,6737	0,903794
2009							
<i>Januari</i>	4,7291	2,4132	62,354	1,9742	46,218	13,1255	0,876779
<i>Februari</i>	4,6466	2,4851	60,832	1,9411	45,156	12,8005	0,860528
<i>Mars</i>	4,7949	2,4527	63,105	1,9949	46,667	12,9870	0,879619
<i>April</i>	4,7562	2,3123	63,462	1,9823	46,741	11,8784	0,883966
<i>Maj</i>	4,8057	2,2663	64,600	1,9939	47,241	11,4475	0,896835
<i>Juni</i>	4,9305	2,1967	67,036	2,0357	47,844	11,2718	0,907237
<i>Juli</i>	4,9963	2,1873	67,724	2,0421	47,969	11,2007	0,907742
<i>Augusti</i>	5,0185	2,1097	68,803	2,0577	48,543	11,3415	0,914475
<i>September</i>	5,0862	2,0691	69,967	2,0720	49,239	10,9495	0,923946
<i>Oktober</i>	5,0425	2,0065	69,419	2,0714	49,504	11,0938	0,932071
<i>November</i>	5,0553	2,0450	70,165	2,0711	49,634	11,2134	0,932267
<i>December</i>	4,9859	2,0383	67,706	2,0392	48,544	10,9261	0,923151

Tabell 11.
Oåterkalleliga omräkningskurser mot euron från 1.1.1999

Land	Valuta	Värdet av 1 euro i respektive valutaenhet	Euron införd	Land	Valuta	Värdet av 1 euro i respektive valutaenhet	Euron införd
Österrike	schilling	13,7603	1.1.1999	Luxemburg	franc	40,3399	1.1.1999
Belgien	franc	40,3399	1.1.1999	Nederländerna	gulden	2,20371	1.1.1999
Tyskland	mark	1,95583	1.1.1999	Portugal	escudo	200,482	1.1.1999
Spanien	peseta	166,386	1.1.1999	Grekland	drakma	340,750	1.1.2001
Finland	mark	5,94573	1.1.1999	Slovenien	tolar	239,640	1.1.2007
Frankrike	franc	6,55957	1.1.1999	Cypern	pund	0,585274	1.1.2008
Irland	pund	0,787564	1.1.1999	Malta	lira	0,429300	1.1.2008
Italien	lira	1936,27	1.1.1999	Slovakien	krona	30,1260	1.1.2009

Källa: Europeiska unionen.

Tabell 12.
Växelkursmekanismen ERM2

Valuta	Centralkurs 1 euro =	Fluktuationsband, %	Övre kurs*	Nedre kurs*	Gäller från
	1	2	3	4	5
Dansk krona	7,46038	± 2,25	7,62824	7,29252	1.1.1999
Estnisk krona	15,6466	± 15	17,9936	13,2996	28.6.2004
Litauisk litas	3,45280	± 15	3,97072	2,93488	28.6.2004
Lettisk lats	0,702804	± 15	0,808225	0,597383	2.5.2005

* Interventionerna vid bandgränserna är i princip automatiska och obegränsade.
Källa: Europeiska centralbanken.

Tabell 13.
Sedelsorteringen i Finlands Bank, miljoner st.

Eurosedlar	2004	2005	2006	2007	2008	2009
500 euro	2,1	1,6	1,5	1,7	2,4	2,1
200 "	1,7	1,3	1,2	1,2	1,4	1,3
100 "	5,7	5,4	5,2	5,7	6,8	6,5
50 "	74,6	76,5	79,6	83,9	95,7	84,5
20 "	222,4	179,3	180,7	191,3	236,8	177,5
10 "	37,4	32,2	31,1	32,0	41,6	42,4
5 "	45,2	39,6	38,8	39,0	48,9	52,8
Summa	389,2	335,9	338,1	354,7	433,6	367,1

Källa: Finlands Bank.

